

॥ ग्रंथ चेतावणी ग्रंथ ॥
मारवाडी + मराठी
सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

॥ अथ ग्रंथ चिंतावणी ग्रंथ लिखंते ॥

॥ दोहा ॥

गुरु सा दाता को नहीं ॥ तीन लोक रे मांय ॥

करता कूं सुखराम कह ॥ सतगुरु दिया बताय ॥१॥

राम सतस्वरूपी सतगुरु सारखा ३ लोक १४ भवन तसेच ३ ब्रम्हचे १३ लोकांमध्ये कोणीही
राम दाता नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात सतगुरुंनी सतस्वरूपाचा लोक
राम पकडून ३ ब्रम्हचे १३ लोक तसेच ३ लोक १४ भवनाचा जो कर्ता आहे त्यालाच मला
राम माझ्याच घटात प्राप्त करून दिले. ॥१॥

चवदे तीनुं लोक रे ॥ सब वाँ का धन होय ॥

सो करता सुखराम के ॥ गुरां बगसिया मोय ॥२॥

राम या कर्त्याचे ३ लोक १४ भवन हे धन आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात
राम की,असा धनवान कर्ता मला नेहमी करीता बक्षिस दिला. ॥२॥

दीया भेद सहेत ले ॥ राम नाम तत सार ॥

याँ बिन सब गुण ओर हे ॥ सो सब माथे मार ॥३॥

राम सतगुरुंनी मला कर्ता म्हणजे केवळ रामनाम जे ८४ लाख योनीतून पार होण्याची
राम तत्तसार अखंडित ध्वनी आहे त्याचा भेद दिला.या तत्तनामाच्या भेदाच्या गुणाने मी
राम होणकाळ पार होऊन गेलो.या केवळ रामनामाच्या भेदाशिवाय अन्य सर्व नामांचा भेद
राम हा जीवाच्या शिरावर ८४ लाख योनीचा ४३,२०,००० वर्षापर्यंतचा भारी मार आहे.॥३॥

ब्रम्हा बिसन महेस ले ॥ सगत सुन्न अस्मान ॥

पाँच तत्त तां सु परे ॥ सो गुरु कहया बखाण ॥४॥

राम ब्रम्हा,विष्णू,महेश,शक्ती तसेच पाच तत्त्व म्हणजे आकाश,वायु,अग्नी,जल,पृथ्वीच्या
राम पलिकडील पराक्रमाचा जो तत्तसार शब्द आहे त्याचा भेद माझ्या सतगुरुने मला
राम सांगितला. ॥४॥

आगे पाछे मधले ॥ जे तिरिया जुग मांय ॥

सो मंतर हरि नाम हे ॥ दूजा भरम कहाय ॥५॥

राम आजपर्यंत म्हणजे पूर्वीमध्ये तसेच आतापर्यंत जे ही संसारातून भवसागरातून तरले तो
राम मंत्र हरिनाम आहे हरीनाम सोडून आजपर्यंत दूसरे सर्व मंत्र भवसागरातून तिरण्यासाठी
राम भ्रम राहिले म्हणजे खोटे खोटे राहिले. ॥५॥

सिव सनकादिक सेंसजी ॥ ध्यावत हे दिन रात ॥

सो मंतर हरि नांव हे ॥ सुण सिष मेरी बात ॥६॥

राम हे जगातील स्त्री-पुरुषांनो याच हरीनाम मंत्राला शिव सनाकादिक तसेच शेषजीने धारण
राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम केले आणि ते सर्व याच हरिनामाला रात्रंदिवस भजत आहेत.ही माझी गोष्ट समजमध्ये
राम आणा. ॥६॥

राम

राम

बेद भागवत पुराण ले ॥ साख भरे सब कोय ॥

राम

केवळ सत्त हरि बीज हे ॥ दुजी सब बन होय ॥७॥

राम हरिनाम हेच मायेच्या पलिकडील केवलचे सत्त बीज म्हणजे भवसागरातून पार करण्याचे

राम बीज आहे.आणि अन्य सर्व नाम सत्त बीज रहीत नुकसान पोहचविणारे विषारी रोपा

राम सारखे काळाच्या मुखात ठेवणारे आहे अशी वेद,भागवत,पुराण हे सर्व साक्ष भरतात.

राम (देतात) ॥७॥

राम

रिष मुनि जोगेसरा ॥ हरिजन सिध अवतार ॥

राम

सब बाणी सायद भरे ॥ केवळ ब्रम्ह बिचार ॥८॥

राम ऋषी,मुनी,योगेश्वर,प्रल्हाद,धृव जसे हरीजन सिध्द,अवतार इत्यादी हे सर्व आपल्या

राम आपल्या वाणीमध्ये केवळ ब्रम्ह हाच मोक्ष प्राप्त करण्याकरीता तत्तसार आहे ही साक्ष

राम भरतात.॥८॥

राम

मो कूं गहे समजावियो ॥ सतगुरु समरथ आय ॥

राम

मै बूज्यो सो सब कयो ॥ भर्म न राख्यो मांय ॥९॥

राम माझ्या बुध्दीच्या समजण्याच्या बळाला समजून समर्थ सतगुरुने मला केवळ ब्रम्हचे

राम ज्ञान मला समजेल अशा शब्दामध्ये समजविले.केवळ ब्रम्हचे जे जे ज्ञान मी विचारले

राम ते सर्व ज्ञान सांगितले आणि माझे मायेमध्ये राम नाही अणि काळ कसा रचमच आहे

राम याचा एक ही भ्रम ठेवला नाही.॥९॥

राम

तीन लोक निर्णा कीया ॥ भाँत भाँत गुरुदेव ॥

राम

तब मेरा मन समजिया ॥ लग्या ब्रम्ह की सेव ॥१०॥

राम माझ्या सतगुरुने ३ लोकात काळ कसा आहे आणि सतस्वरुप ब्रम्ह काळापासून मुक्त

राम कसा आहे हा निर्णय समजण्याचे ज्ञान वेगवेगळ्या प्रकारे मला सांगितले तेव्हा माझे

राम निजमन माया,होणकाळ ब्रम्हमधून निघून सतस्वरुप ब्रम्हच्या भक्तीत भिनले. ॥१०॥

राम

जां दिन सुं सिवरण लग्या ॥ निस दिन धारो धार ॥

राम

चेतन हुवा पल दोय में ॥ जागी नाड बिचार ॥११॥

राम ज्या क्षणापासून मी केवळ ब्रम्हच्या नामाचे धारोधार स्मरण करणे सुरु केले त्याच्या

राम काहीच क्षणानंतर माझी नाडी-नाडी म्हणजे रोम-रोम नामाचे जागृत होऊन गेली. ॥११॥

राम

सब कीमत इण सबद की ॥ कहाँ लग कहूँ बणाय ॥

राम

पख च्यारा जुग अेक में ॥ गिगन पहुँता जाय ॥१२॥

राम नाडी-नाडी,रोम-रोम जागृत होणे ही सर्व हिकमत या रामनामाची आहे.ही हिकमत मी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मायेच्या शब्दात वर्णन करु शकत नाही.रात्रंदिवस स्मरण केल्याने या हिकमती
राम शब्दाच्या पराक्रमाने बारा वर्ष दोन महिन्यात गगनात जाऊन पोहचलो. ॥१२॥

राम

राम

जब हम चडया अस्मान में ॥ देख्यो जुग बिचार ॥

राम

सब नर बूहा जाय हे ॥ मोहो माया की लार ॥१३॥

राम

राम मी गगनात चढल्यावर मला सर्व संसाराचे लोक मोहमायेत वाहून जात आहे आणि
राम काळाच्या मुखात पडत आहे हे प्रगट दिसले. ॥१३॥

राम

इतनी हम कूं सूजगी ॥ अरस परस दिल मांय ॥

राम

बिन भगती जुग जीव सो ॥ नरक कुण्ड मे जाय ॥१४॥

राम

राम गगनात चढून गेल्यावर मला अरस परस म्हणजे साफ सुत्रे इतके जरूर सुचले की
राम केवळ ब्रम्हच्या भक्तीशिवाय सर्व जगातील जीव होणकाळाच्या महादुःखाच्या कुंडात
राम जाऊन पडून राहिले आहे.॥१४॥

राम

सुण लीज्यो नर नार सो ॥ मैं कहूँ दुख लगाय ॥

राम

हर लेखा तब मांगसी ॥ काहा कहोजे जाय ॥१५॥

राम

राम हे जगाचे सर्व स्त्री-पुरुषांनो मी दुःखी होऊन तुम्हाला विचारत आहे की,जेव्हा तुमचा
राम अंतकाळ येईल,चित्रगुप्त लेखा-जोखा यमराजाला सोपवेल तेव्हा काळापासून मुक्त
राम होणारी हरीची भक्ती नाही केली याचे काय उत्तर द्याल? ॥१५॥

राम

जिण कारण हरि भेजिया ॥ दीवी मिनखा देहे ॥

राम

से बायक क्युँ भूलग्या ॥ या मुख पडसी खेहे ॥१६॥

राम

राम हरीने तुला काळाच्या मुखातून निघण्याच्या कार्याकरीता देह दिला आणि तुला
राम मृत्युलोकात पाठविले.तु अशा भारी मनुष्य देहाला काळापासून मुक्त होण्याचे हरीच्या
राम चाहनेचे वचन विसरून उलट काळाच्या मुखात घेऊन जाणाऱ्या मायेमध्ये लावले.या
राम हरीच्या चाहणेचे वचन विसरून गेल्याने तुझ्या मुखात ४३,२०,००० वर्षापर्यंत
राम ८४,००,००० योनीमध्ये दुःखाची धुळ पडेल ॥१६॥

राम

धरम राय दरबार में ॥ तोय सुणाया बेण ॥

राम

सो बायक जड भूल के ॥ क्युँ कर रहयो केण ॥१७॥

राम

राम धर्मरायाच्या दरबारात तुला मनुष्य देह देण्याच्या आधी जे वचन समजविले होते,ते
राम वचन विसरून तु मनानेच मायेच्या करण्या का करतो आहेस?असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराजांनी जीवाला सांगितले.॥१७॥

राम

दुःख पावेगो प्राणियाँ ॥ लख चोरासी मांय ॥

राम

हर को खूनी ठेरसी ॥ जुग जुग गोता खाय ॥१८॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात हे प्राण्या,या चुकीमुळे हरचा खुनी ठरशील

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आणि ८४,००,००० योनीमध्ये युगानयुग म्हणजे ४३,२०,००० वर्षापर्यंत गोते खाशील
राम आणि अनेक प्रकारचे दुःख प्राप्त करशील. ॥१८॥

राम

राम शिष वायक ॥

राम जब गुरुदेव कूं बूजियो ॥ अति लघुता सुं आण ॥

राम

राम हर दरगा में कोल हुवा ॥ बिध बिध कहो बखाण ॥१९॥

राम

राम हे ऐकून शिष्याने आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांना अती नम्रतेने विचारले की,
राम मनुष्य देह मिळण्याच्या आधी हरच्या दर्गेत जो करार झाला त्याचे विधी-विधीने वर्णन
राम करून मला समजावा. ॥१९॥

राम

राम भेद सबे हम भूलग्या ॥ कोल बचन सब कोय ॥

राम

राम तम सम्रथ हो गुरुदेवजी ॥ बरण बतावो मोय ॥२०॥

राम

राम मी हरच्या दरबारात जो करार केला होता तसेच वचन दिले होते ते मी विसरून
राम गेलो.आपण सतगुरुदेवजी मी काय करार केला होता तसेच वचन दिले हे सांगण्या-
राम करीता आपण समर्थ आहात म्हणून आपण मला वेगवेगळ्या प्रकारे वर्णन करून
राम समजावा. ॥२०॥

राम

राम गुरु वायक ॥ छंद उधोर ॥

राम हे सिष तूं सुणो हित्त चित लाय ॥ जद ओ कोल कीनो जाय ॥

राम

राम करडो कोल ओ तम कीन ॥ रेसुं राम सूं लव लीन ॥२१॥

राम

राम हे शिष्य,तु हरच्या दर्गेत जे करार केले होता तो करार तुला सांगतो.तो तु प्रितीने
राम चित्त देऊन ऐक खुप कडक करार तु केला होता की,मी नेहमी सदाकरीता राम
राम नामाशी लीव लावून लिन राहील ॥२१॥

राम

राम रत्त कर भगत कर सुं राम ॥ सत्त अब मेल जुग मे शाम ॥

राम

राम मिनखा देह दीजे मोय ॥ जद मैं भगत कर सुं जोय ॥२२॥

राम

राम हे श्याम,मला मनुष्य देह मिळताच मी रामनामात रचमच होऊन रामनामाची भक्ती
राम करेल हे माझे वचन सत्य मानून मला मृत्युलोकात पाठवा आणि म्हणून मनुष्य देह
राम द्या.मी रामाची भक्ती करू शकेल म्हणून मला मनुष्य देह द्या. ॥२२॥

राम

राम तीर्थ धाम हर जिग जाग ॥ तपस्या तरक कर सुं त्याग ॥

राम

राम ताळी नहिं मेटुं तोय ॥ मानव देह दीजे मोय ॥२३॥

राम

राम तीर्थ,धाम,होम,हवन,यज्ञ,योग,तपस्या तसेच मायावी सर्व भक्त्या या सर्वाहून वेगळे
राम राहून सर्वांचा त्याग करेल आपल्याशी जराही ताळी तोडणार नाही म्हणून हे रामजी,मला
राम मनुष्य देह द्या.॥२३॥

राम

राम कर सुं जीव दया मैं जाय ॥ रेसुं राम सुं रत्त राय ॥

राम

राम बोलुं साच मुख सुं बेण ॥ सब सुं होय रेसुं सेण ॥२४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मी सर्व मनुष्य देह धरुन अन्य सर्व ८४,००,००० योनीच्या दुःखीत,पिडीत जीवांवर
राम दया करेल तसेच रामनामाशी रचमच लागून राहिल.मुखाने मी नेहमी सत्य वचन
राम बोललेले आणि सर्वाशी सज्जन म्हणजे आपला बनून राहिल. ॥२४॥

राम

राम

राम

साची करुंगा नित सेव ॥ दिल मे देखसुं सतदेव ॥

राम

जैसो जीव जुग में जोय ॥ हर को रूप जाणु होय ॥२५॥

राम

राम मी नित्य खऱ्या सतस्वरूप देवाची सेवा करेल आणि हृदयात जो कालही होता,आजही
राम आहे आणि उदयाही राहिल अशा सत्य देवाला पाहिल जे संसारात जीव आहेत त्या
राम सर्व जीवांच्या रुपांना मी माझ्या सारखे परमात्म्याचेच जीव आहे या रूपाने जाणेल.
॥२५॥

राम

राम

राम

करसुं साद गुरु की सेव ॥ तजसुं राम बिन सब देव ॥

राम

भजसुं अेक अणघड नाथ ॥ करसुं सुभ सारी बात ॥२६॥

राम

राम मी रामजीच्या साधुची सेवा करेल तसेच रामजी शिवाय अन्य सर्व देवतांना सोडून
राम देईल.मी फक्त एक अनघड नाथाचे भजन करेल आणि रामजी भेटण्याच्या सर्व शुभ
राम शुभ गोष्ट करेल. ॥२६॥

राम

राम

राम

करणी करुंगा मैं ओर ॥ हरजी मेल उत्तम ठोर ॥

राम

गाँसुं शब्द हरजस जाय ॥ देसुं दान जुग के माय ॥२७॥

राम

राम मी रामजी प्राप्त करण्याच्या सर्व चांगल्या-चांगल्या करण्या करेल.म्हणून रामजी माझा
राम मनुष्य देह उत्तम घरात म्हणजे रामजी प्रगट करू शकेल अशा घरात द्या. मी मनुष्य
राम देह मिळाल्यावर आपल्या हरियशाचे म्हणजे पराक्रमाचे शब्द गाईल आणि साहेब प्राप्त
राम करू इच्छिणाऱ्या दुःखी पिडितांना दान देईल म्हणजे माझ्याने जितके जास्त जमेल
राम तितके तनाने,धनाने मदत करेल आणि ८४,००,००० योनीच्या निरपराधी प्राणीमात्रांना
राम खाण्या-पिण्याचे आणि राहण्याचे दान करेल. ॥२७॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

चलसुं नित मारग माय ॥ राम भूलुं छिन भर नाय ॥

राम

चलसुं नित मारग राम ॥ तजसुं धेक निंघा काम ॥२८॥

राम

राम मी आपण दाखविलेल्या मार्गावर नेहमी चालेल आणि आपल्याला क्षणभरही विसरणार
राम नाही.मी दूसऱ्यांचा द्वेष,निंदा हे काम त्यागून देईन.॥२८॥

राम

राम

राम

करसुं भगत रा मै लाड ॥ तजसुं मद मगजी गाड ॥

राम

अब के इसो करसुं धरम ॥ बगसो आगला सो करम ॥२९॥

राम

राम मी रामजीच्या भक्तांचा लाड करेल आणि सर्व प्रकारची मद आणि मगरुरी तसेच सर्व
राम प्रकारचा कडूपणा सोडून देईल.यावेळेच्या मनुष्य देहात मी रामजी आपल्या धर्माचे पूर्ण
राम नियमाने पालन करीन म्हणून रामजी माझे आजपर्यंतचे निचकर्म माफ करून मला मनुष्य

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम देह चांगल्या ठिकाणी द्या.॥२९॥

राम

राम सांसो सास सिरजण हार ॥ ले सुं नाँव दम की लार

राम

अेकी निमक भूलु नाह ॥ हर कूं राख सुं ऊर माह ॥३०॥

राम मी सिरजनहाराचे नाव प्रत्येक दमात म्हणजे श्वास-उश्वासात घेईल.मी हरला हृदयात

राम

राम सदाकरीता ठेवेल म्हणजे मी आपल्याला क्षणभरही विसरणार नाही. ॥३०॥

राम

राम अब जुग मे मेल सिरजण हार ॥ हर भज ऊतरुं ज्युं पार ॥

राम

राम आतर हुंवो हे बोहो भाँत ॥ जलदी करे अरजा खाँत ॥३१॥

राम

राम हे सिरजनहार आता मला मृत्युलोकात चांगल्या ठिकाणी मनुष्य देह देऊन पाठव.मी

राम

राम मनुष्य देह प्राप्त करताच(लगेच)हर स्मरण करुन भवसागर पार उतरेल अशाप्रकारे

राम

राम जीव रामभजन करुन भवसागर पार करण्याकरीता अनेक प्रकारे आतुर होऊन गेला

राम

राम आणि लवकर-लवकर वारंवार सिरजनहाराला विनंती करु लागला. ॥३१॥

राम

राम भगती करूंगा मै जाय ॥ अब तो भेज त्रिभण राय ॥

राम

राम भजसुं नांव केवळ एक ॥ दूजा छाडसुं सो भेष ॥३२॥

राम

राम हे त्रिभुवन राय,मी तुझीच भक्ती करेल.मी तीर्थ,धाम,होम,यज्ञ,योग,तपस्या तसेच

राम

राम मायावी सर्व भक्त्या या सर्वापासून वेगळा राहून सर्वांचा त्याग करेल.मनुष्य देह धरुन

राम

राम इतर सर्व ८४,००,००० योनीच्या दुःखीत पिडीत जीवांवर दया करेल.मुखाने मी नेहमी

राम

राम सत्य वचन बोलेल आणि सर्वांशी सज्जन म्हणजे आपला बनून राहील.मी रामजीच्या

राम

राम साधुची सेवा करेल आणि फक्त एक अनघडनाथाचे भजन करेल तसेच रामजी

राम

राम मिळण्याच्या सर्व शुभ-शुभ गोष्टी करेल.साहेब प्राप्त करु इच्छीणारे दुःखीत पिंडीतांना

राम

राम दान देईल म्हणजे माझ्याने जितके होईल तितके तनाने,धनाने मदत करेल आणि

राम

राम ८४,००,००० योनीच्या निरपराधी प्राणीमात्रांना खाण्या-पिण्यास आणि राहण्यास दान

राम

राम करेल मी आपल्या दाखविलेल्या मार्गावर नेहमी चालेल.मी दूसऱ्यांचा द्वेष,निंदा हे काम

राम

राम त्यागून देईल.मी रामजीच्या भक्तांचे लाड करेल आणि सर्व प्रकारची मद-मगरूरी

राम

राम तसेच सर्व प्रकारचा कडूपणा सोडून देईल मी सिरजनहाराचे नाव प्रत्येक श्वासात

राम

राम घेईल.मी हरला हृदयात सदाकरीता ठेवेल.याच्या शिवाय अन्य कोणत्या देवाची भक्ती

राम

राम करणार नाही.॥३२॥

राम

राम ओरुं फेर कहिये आप ॥ जांको जपुंगा मै जाप ॥

राम

राम तेरा बचन टारुं नाह ॥ अब तुं मेल जग के मांय ॥३३॥

राम

राम हे सर्व पक्के वचन मी आपणास देतो.या वचनांमध्ये जराही कसर ठेवणार नाही.हा

राम

राम विश्वास करुन मला मनुष्य देहात चांगल्या ठिकाणी पाठवा. निश्चितच मी मनुष्य देह

राम

राम प्राप्त करताच एक केवळनावाचे भजन करेल आणि अन्य मायेचे नाम आतापर्यंत

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम प्रत्येक मनुष्य देहात जे धारण करत आलो ते सर्व त्यागून देईल.हे सिरजनहार याच्या
राम पलिकडे आणखी काही सांगायचे आहे तर मला सांगा.मी तो जाप जपेल आणि त्या
राम नियमांनी राहिल.आतापर्यंत मी मनुष्य देह प्राप्त करुन तुझे वचन टाळत गेलो.असे मी
राम या वेळेस टाळणार नाही.म्हणून आता तु लवकरात लवकरु मला जगात मनुष्य देह
राम देऊन पाठव. ॥३३॥

राम कीया कोल बोहो इण रीत ॥ हरजी करो मेरी चीत ॥

राम मैं तो दुखी हूँ अब मेल ॥ झगडो करूँगा नहीं झेल ॥३४॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी शिष्याला सांगितले की,अशाप्रकारे जीवाने हर
राम सोबत असे खुप करार केले आणि हरजीला विश्वास करण्यास सांगितले.मी फार
राम दुःखी आहे आता मला पाठवा.मी जाऊन कोणाशी कोणत्या प्रकारचे भांडण नाही
राम करणार तसेच दुसऱ्यांकरीता भांडणही विकत घेणार नाही. ॥३४॥

राम तन मन अरप दियो तोय ॥ मुख सूं बोल कहिये मोय ॥३४॥(२)

राम मी माझे निजमन आणि मिळणारे मनुष्य तन मिळण्याच्या आधी आपल्याला आजच
राम अर्पण करुन दिले आहे.आता हरजी मला मनुष्य तन चांगल्या ठिकाणी देत आहे असे
राम तोंडाने बोलून सांगा. ॥३४॥

दोहा ॥

राम धरम तब बोलिया ॥ सुणो जीव अे बेण ॥

राम राम बिना संसार मे ॥ नही तमारा सेण ॥३५॥

राम हरच्या वचनांना लक्षात ठेवून धर्मरायने जीवाला समजावून सांगितले की,हे जीव,या
राम संसारात रामजी शिवाय तुझा हितेशी कोणी नाही ॥३५॥

राम मैं भेजुं हूँ जुग में ॥ सुणो बेण अे आय ॥

राम बिन भक्ति मैं नाख सुं ॥ फेर नरक के मांय ॥३६॥

राम हरच्या कृपेने मी तुला मनुष्य देहाचा चोळा देऊन जगात पाठवून राहिलो आहे. माझे
राम वचन चांगले लक्षात ठेव मनुष्य देहात पाठविल्यानंतर रामनामाची भक्ती केली
राम नाही.तर मी हरच्या आजच्या आदेशाने तुला नरककुंडात टाकेल.॥३६॥

शिष वायक दोहा ॥

राम जब सतगुरु कुं सिष कहत हे ॥ दया करो गुरुदेव ॥

राम ग्रभवास मे जीव का ॥ भिन भिन कहो दुख भेव ॥३७॥

राम हरच्या हुकुमाने धर्मरायाने जीवाला मनुष्य देह दिला मनुष्य देह देवतांच्या तेजपुंजाच्या
राम कायेसारखा एकदम बनत नाही.हा देह आधी गर्भात बनतो मग जगात प्रगट होतो.
राम गर्भात जीव नाही टाकला तर मनुष्य देह बनतच नाही.शिष्य सतगुरु देवाला असे
राम गर्भवासात जीवाला वेगवेगळे काय काय दुःख पडतात हे दया करुन शिष्य सांगण्यास

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सांगतो.॥३७॥

राम

गुर वायक ॥ छंद ॥ उधोर ॥

राम हे सिष सुणो हित चित लाय ॥ अे दुख ग्रभ का हे माय ॥

राम

राम तो सुं कहूँ सो सुण अेह ॥ दुख अे जीव पावे देह ॥३८॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज शिष्याला म्हणाले की,हे शिष्य,तु प्रितीने चित्त
राम लावून ऐक जीवाला गर्भात देह बनवतांना जीवावर काय काय दुःख पडतात ते मी
राम वेगवेगळ्या प्रकारे सांगतो ते ऐक.॥३८॥

राम

राम झूले मुख ऊंधे जोय ॥ मुण्डो मेल मळ में होय ॥

राम

राम आवे दम अबखा जोय ॥ अर ज्युं जीव जळ में होय ॥३९॥

राम

राम त्या गर्भात जीवाच्या देहाचे पाय वरती आणि डोके खाली अशा उलट्या स्थितीत
राम झुलत राहतो.त्याचे तोंड गर्भाच्या मलीन पाण्यात बुडलेले राहतो.गर्भजलात जीवाला
राम मुश्कीलीने श्वास घेता येतो.जीवाचा देह पूर्णः पाण्यात राहतो.॥३९॥

राम

राम राखे मास ले नव मांय ॥ खासा मेल मळ मुत्तर खाय ॥

राम

राम चमके चले जल्दी चाल ॥ हूवो दुखी बोहो बे व्हाल ॥४०॥

राम

राम अशाप्रकारे मनुष्य देह पूर्ण होण्याकरीता गर्भात नऊ महिने ठेवले जाते.त्याच्यात
राम आईच्या पोटातील मलीन पाणी वारंवार तसेच जीवाने केलेले शी,मूत्र तसेच मळ
राम जीवाच्या तोंडात वारंवार घुसत राहते.गर्भवती माता लवकर लवकर चालते तेंव्हा
राम गर्भातील जीवन सहन होत नाही असा बेहाल होतो.॥४०॥

राम

राम सुण ले बोज मेहेरी सीस ॥ जब उ दुखी बिश्वा बिस ॥

राम

राम आहार करे बधतो आय ॥ जब देह गळे तन के मांय ॥४१॥

राम

राम गर्भवती माता ओझे उचलते तेंव्हा जीवाला भारी म्हणजे बिस्वाबीस दुःख होते.गर्भवती
राम मातेने काही कारणाने जास्त जेवण केले तर गर्भातील जीवाचा देह गळत असतो.
राम ॥४१॥

राम

राम नर सुं बेग बोले नार ॥ पल पल दुखी पेले पार ॥

राम

राम आवे क्रोध मा में धेख ॥ दुख बोहो जब पावे देख ॥४२॥

राम

राम गर्भवती स्त्री जेव्हा पुरुषासोबत भोग करते तेव्हा त्या गर्भस्थ जीवाला क्षणाक्षणात
राम सहन होण्याच्या पलिकडील दुःख पडतात.गर्भवती स्त्रीला क्रोध येतो किंवा द्वेष येतो
राम तेंव्हा त्या गर्भवती गर्भस्थ जीवाला भारी दुःख पडते. ॥४२॥

राम

राम ऊँधो सीस ऊंचा पाँव ॥ झुले ग्रभ के युँ मांय ॥

राम

राम अग्नि झठर को कुंड होय ॥ जां मे पडयो प्राणी जोय ॥४३॥

राम

राम अशाप्रकारे जीव उलटे डोके आणि खाली पाय असा गर्भात नऊ महिन्यापर्यंत राहतो.

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम गर्भकुंड जठराला लागूनच आहे.यामुळे जठराच्या अग्नीने गर्भकुंडाचे पाणी गरम होऊन
जाते.अशा गरम गर्भकुंडात मऊ त्वचेच्या देहाने प्राणी उलटा नऊ महिने लटकलेला
राहतो. ॥४३॥

राम

राम

राम

लागे आँच ताती लाय ॥ मानव जोर दुखिया मांय ॥

राम

अे दुख गर्भ का अहे ताण ॥ ज्युं जळ नाज सिजे जाण ॥४४॥

राम

राम जठरामुळे गर्भकुंडाच्या गरम पाण्याच्या गरम आचेमुळे जीवाला खूप दुःख होत राहते.
राम जसे उकळत्या पाण्यात अन्न शिजते म्हणजे उकळत्या पाण्यात अन्नाची जी स्थिती
राम होते तशी जीवाच्या देहाची गर्भाच्या पाण्याच्या आचेने होते.गर्भाचे पाणी उकळत्या
राम पाण्याच्या तापमानाचे राहत नाही.ते कमी गरम असते परंतु जीवाचा देह अन्नाच्या
राम देहासमोर खुप नाजुक असतो यामुळे जठराच्या अग्नीने झालेले गरम पाणी देखील
राम त्याला अन्नाच्या उकळत्या पाण्याच्या सारखे तापमानाचे माहित पडते तसे माहित
राम पडते.॥४४॥

राम

राम

राम

राम

राम

कर चल बांध ले चसकाय ॥ असो गहयो गाढो आय ॥

राम

चिगस सके नहि तिल अेक ॥ दुखी हे जोर असो देख ॥४५॥

राम

राम जसे कोणाच्या शरीराचे हात,पाय पक्के कसून बांधून देतात तसे जीवाला देह गर्भात
राम हात,पाय कसून बांधलेल्या स्थितीत राहतो.यामुळे आम्ही जसे मोकळे-मोकळे इकडे-
राम तिकडे हलू शकतो.तसा तो जीव हलू शकत नाही.॥४५॥

राम

राम

बोहोत दुख झीणा ओर ॥ अबखी ग्रभ की सुण ठोर ॥

राम

अेसी नहीं दुजी मार ॥ प्राणी देख इण सेंसार ॥४६॥

राम

राम तुम्हाला तोंडाने सांगू शकत नाही असे छेटे-छेटे दुःख खूप आहेत.अशा कठीण जागेत
राम जीव मनुष्य देह बनण्याकरीता नऊ महीने राहतो.अशाप्रकारे हे प्राणी,या संसारात
राम गर्भाच्या मारासारखा दुसरा मार नाही.॥४६॥

राम

राम

काहां दुख ग्रभ का कहूँ तोह ॥ असा फेर कुण्ड में होय ॥

राम

हरजन ऋषी जोगी जाण ॥ धूज्या ग्रभ में सोहो आण ॥४७॥

राम

राम गर्भकुंडात गर्भाला काय काय दुःख आहे हे संसाराचे दाखले देऊन काय काय सांगू
राम म्हणजे दुःख सांगायला दाखले नाहीत परंतु हे लक्षात आणा की,मोठे मोठे
राम हरीजन,ऋषी,योगी हे सर्व समजून गर्भात येण्यास घाबरले आणि घाबरतात.॥४७॥

राम

राम

भग जे पडे ग्रेह के भेद ॥ खरची खाय काढे खेद ॥

राम

तब सो तजे जुग ब्योहार ॥ लेवे नाँव मारो मार ॥४८॥

राम

राम जीव मनुष्य तन प्राप्त करण्याकरीता गृहस्थीच्या भेदाने भगद्वारे गर्भकुंडात येऊन पडतो.
राम तेथे खर्ची खायो म्हणजे विव्हाळ होऊन अति खेदाने नऊ महिने काढतो. तेव्हा तेथे

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जीव संसाराची सर्व मायावी भक्त्या आठवणही करत नाही तसेच रामनाम नेहमी घेतो.
॥४८॥

राम

राम सुण सिष ग्रभ का दुख अहे ॥ छुछम कैया नाँही छेह ॥

राम

राम करणा भगत साची कीन ॥ लिव बंध भजन में होय लीन ॥४९॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज शिष्याला सांगतात की, गर्भाचे दुःख खुप आहे. मी
राम त्या दुःखामधून थोडेच दुःख सांगितले भक्ताने खऱ्या करणेने गर्भाचे दुःख पाहून सर्व
राम स्त्री-पुरुषांनो लीव बांधून भजनात लीन होऊन जा आणि गर्भातून नेहमी करीता
राम मुक्त होऊन जा. ॥४९॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम गुरु सिष कूं समजाय के ॥ कहया ग्रभ दुख आय ॥

राम

राम अे दुख पाछे प्राणिया ॥ अब नर भूला जाय ॥५०॥

राम

राम अशाप्रकारे गुरुने शिष्याला समजावून गर्भाचे दुःख येऊन सांगितले. हे दुःख ज्या ज्या
राम प्राण्याने मनुष्य देह धारण केला आहे अशा सर्व प्राण्यांवर गर्भात आधी पडले. परंतु
राम गर्भातून निघाल्यानंतर हे सर्व मनुष्य प्राणी या दुःखांना विसरून गेले आहे. ॥५०॥

राम

राम

राम

राम

राम सोरठा ॥

राम अब नर भूला जोय ॥ मार पडसी सिर भारी ॥

राम

राम सुण सिष अे दुख होय ॥ सोज मै कैया बिचारी ॥५१॥

राम

राम आता जे जे मनुष्य प्राणी या दुःखांना विसरून जात आहे आणि रामनाम न घेता
राम मायेच्या अन्य देवतांची भक्ती करून राहिले त्या सर्वांच्या शिरावर होणकाळाचे भारी
राम मार पडतील. हे शिष्य, असे दुःख पडतात हे मी पाहून सांगत आहे ते समजून तू चेतून
राम जा. ॥५१॥

राम

राम

राम

राम

राम सिष वायक ॥ दोहा ॥

राम हो गुरुदेवजी अे दुःख छुटे केम ॥ ग्रभ कैसे नहिं आवे ॥

राम

राम सो गुरु कहो उचार ॥ कोन ओषद जडि खावे ॥५२॥

राम

राम शिष्य आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांना विचारतो की, हे गर्भाचे दुःख कसे
राम सुटतील? गर्भाचा रोग सुटण्याकरीता कोणती औषधी बुटी खावी ज्याच्याने हा रोग
राम मिटेल? ॥५२॥

राम

राम

राम

राम गुरु वायक छंद ॥ उधोर ॥

राम अब ओ ग्रभ छूटे अेम ॥ परचित नाँव सूँ व्हे प्रेम ॥

राम

राम मन हर बुध अेको माय ॥ करिये नहीं दूजी काय ॥५३॥

राम

राम हा गर्भाचा रोग सर्वांचा आजपर्यंत रामनामाने सुटला असा गर्भाचा रोग मिटविणारे परिचीत
राम रामनामाशी प्रेम होते आणि मन तसेच बुध्दी त्या नामात लीन होतात आणि याशिवाय
राम मायेच्या दुसऱ्या उपायांनी मन तसेच बुध्दी निघून जाते आणि जीवाला मायेशी अप्रीती

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम येते तेव्हा गर्भाचे दुःख सुटते. ॥५३॥

राम

राम असो पच राखे जोय ॥ माने आन नाहि कोय ॥

राम

राम आतुं पोहोर ओही काम ॥ जूंझे नाम ले मुख धाम ॥५४॥

राम

राम असे पथ्य जो ठेवतो आणि रामजी सोडून अन्य देवतांना जराही मानत नाही आणि
राम अष्टो प्रहर मुखाने रामनाम घेण्यात झुंझतो आणि रामनाम घेण्याचे एकच काम करतो
राम तेव्हा त्याची गर्भात येण्याची रित सुटते. ॥५४॥

राम

राम सिमरे अेक सिरजण हार ॥ दूजा सरब काने टार ॥

राम

राम लेवे नाव निरगुण अेह ॥ गाळे पांच तत्त बिन देह ॥५५॥

राम

राम एका सिरजनहराचे स्मरण करतो तसेच दूसरे सर्व मायावी देवतांचे स्मरण दूर करुन
राम देतो. एक निर्गुण म्हणजे सतस्वरुप ब्रम्हचे नाम धारण करुन शब्द, स्पर्श, रूप, रस, गंध
राम पाची आत्मा पाच तत्वाच्या देहाला जरासेही न गाळता संपवून देतो त्याचा गर्भ टळतो.
राम ॥५५॥

राम

राम राखे एक सुं इकतार ॥ लेवे नाँव नितपत सार ॥

राम

राम खोंजे आत्मा में देव ॥ लागे सास सिंवरण सेव ॥५६॥

राम

राम अशा सतस्वरुप ब्रम्हशी एक तार लावतो म्हणजे पूर्ण विश्वास करतो आणि नित्यप्रती
राम जो गर्भ टाळणारे सारनाम आहे त्याला मुखाने घेतो स्वतःच्या आत्म्यात सतस्वरुप देव
राम शोधतो. आणि श्वासोश्वासात त्याच्या नामाचे स्मरण करतो. ॥५६॥

राम

राम साजे भक्त मारग जोग ॥ भूले तीन चवदे भोग ॥

राम

राम आसा मेल रेहे निरास ॥ राखे देहे जग रे पास ॥५७॥

राम

राम असा भक्तीयोगाचा मार्ग साधतो आणि ३ लोक १४ भवनाच्या मायावी भोगाची चाहणा
राम विसरुन जातो आणि मायेच्या सुखांची चाहणा आशा सोडून त्या मायावी सुखांशी
राम निराश राहतो. आपला पाच तत्वाचा देह जगाच्या कार्यामध्ये ठेवतो आणि आपल्या
राम हंसाचे निजमन जगाच्या कार्यात न ठेवता सिरजनहारात ठेवतो. ॥५७॥

राम

राम त्यागे सेंग अेसी रीत ॥ हूवा हरष आगम चीत ॥

राम

राम बेसें नित आसण मार ॥ लेवे नांव धारोधार ॥५८॥

राम

राम अशाप्रकारे गर्भात टाकणाऱ्या सर्व मायावी विध्या त्यागतो आणि हर्षायमान होऊन
राम अगम म्हणजे सतस्वरुपात चित्त ठेवतो. नित्य आसन मारुन बसतो आणि नाम धारोधार
राम घेतो. ॥५८॥

राम

राम मन कुं घेर राखे माह ॥ आतुं पोहोर खसता जाह ॥

राम

राम दूजा ग्यान बोहोता होय ॥ सब सुं रहे बिरच्यो जोय ॥५९॥

राम

राम मायेत जाणाऱ्या मनाला घेऊन ठेवतो. मन मायेत नाही जावे म्हणून अष्टो प्रहर मेहनत

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम करतो.गर्भात ठेवणारे दुसरे ज्ञान जगात खूप आहेत त्या सर्व ज्ञानापासून एकदम
राम विरुद्ध राहतो.॥५९॥

राम

राम माने अेक गुरु की आण ॥ दूजी सरब त्यागे बाण ॥

राम

राम असो होय रहे लवलीन ॥ दादर मोर बिरखा चीन ॥६०॥

राम

राम एक सतस्वरूप सतगुरुची वाणी मानतो आणि सर्व मायावी साधूंचे ज्ञान त्यागतो.जसे
राम बेडूक व मोर पाऊस आल्यावर हर्षायमान होऊन मग्न होऊन जातात तसेच गुरुच्या
राम वाणीत लवलीन होऊन जातो.॥६०॥

राम

राम

राम

राम लेवे भेद गुरु के पास ॥ खोजे पिंड छोडे आस ॥

राम

राम काया साझ ले अस्थान ॥ चिने तत्त पाँचु मान ॥६१॥

राम

राम सतस्वरूपी गुरुपासून गर्भ सुटण्याचा भेद घेतो आणि मायावी सुखांची आशा सोडून
राम पिंडात सिरजनहार साहेब शोधतो.कायेमध्ये सर्व स्थान शोधून घेतो आणि पाच
राम तत्वाच्या देहात गर्भापासून मुक्त करणारा सतस्वरूप तत्त शोधतो.॥६१॥

राम

राम

राम

राम चाडे प्राण उलटो माह ॥ पूरब छोड पिछम जाह ॥

राम

राम खोले बंक को मुख जाण ॥ पीवे प्रेम वाँ घर आण ॥६२॥

राम

राम आपल्या प्राण पिंडाला खंड-ब्रह्मंड बनवून पूर्व दिशा त्यागतो आणि पश्चिमच्या
राम बंकनाळेच्या रस्त्याने उलटतो.बंकनाळेच्या रस्त्याने उलटण्याकरीता बंकनाळेचे तोंड
राम उघडतो आणि घटात प्रेमरस पितो.॥६२॥

राम

राम

राम

राम छोडे हद घर अवतार ॥ जावे सिष्ट पेले पार ॥

राम

राम सोऊँ सास ओऊँ जाण ॥ काढे शब्द न्यारो छाण ॥६३॥

राम

राम हद्दीचे घर आणि अवतार म्हणजेच मायावी सृष्टीचे देवी-देवता आणि अवतार त्यागतो
राम आणि मायावी सृष्टीच्या पलिकडील शब्द म्हणजे सोहम आणि ओअमपेक्षा वेगळा शब्द
राम शोधून काढतो.॥६३॥

राम

राम

राम

राम सुण सिष फेर कूं समजाय ॥ धुर दिन पेड की सब लाय ॥

राम

राम बरणु लछका अेनाण ॥ सुण सिष सांभळो सत्त बाण ॥६४॥

राम

राम शिष्य मी ओअम सोहमहून वेगळा शब्द शोधणाऱ्याचे सर्व प्रथम मुळ झाडाची हकीकत
राम आपून तुम्हाला सांगतो आहे त्याच्या लक्षणांचे चिन्ह वर्णन करून सांगतो.ते सत्य
राम लक्षण ऐक.॥६४॥

राम

राम

राम

राम बोले बेण मधुरा जोय ॥ छूटे प्रेम देवे रोय ॥

राम

राम ब्याकुळ जीव मन उगताय ॥ के कब मिलुं हर सूं जाय ॥६५॥

राम

राम ज्यांना सतगुरुपासून भेद मिळाला आहे असा तो शिष्य वचन समजून विचार करून
राम गोड बोलतो आणि त्याला परमात्म्याशी प्रेम येते.त्याचा जीव म्हणजे निजमन मायेपासून

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	कंटाळून जाते आणि रामजीला भेटण्याकरीता व्याकूळ होऊन जाते. ॥६५॥		राम
राम	असो प्रेम लीयां लीन ॥ चेंटे नाँव सुं कस कीन ॥		राम
राम	लागे भगत करडा बंध ॥ सासा सुरत मन सूं संध ॥६६॥		राम
राम	तो शिष्य निजनामाशी प्रेमात लवलीन होऊन जातो.आणि निजनामाला कसून चिकटून		राम
राम	जातो.त्याच्या निजभक्तीने बंधन बनून जाते आणि श्वासात सुरत आणि मनाचा मेळ		राम
राम	होतो. ॥६६॥		राम
राम	दूजी सरब मेले आस ॥ के दिल काट सुं जम पास ॥		राम
राम	गाढो होय रचमच जीव ॥ सिंवरे अेक निर्मळ पीव ॥६७॥		राम
राम	दुसऱ्या सर्व मायावी सुखांची आशा त्यागुन देतो आणि निजमनांत यमाची फाशी कापेल		राम
राम	हा दृढ निश्चय करतो.निजनामात रचून मचून मजबूत होतो आणि मायेपासुन मुक्त		राम
राम	अशा एक मात्र निर्मळ मालकाचे स्मरण करतो. ॥६७॥		राम
राम	पीया प्रेम बिष छिटकाय ॥ देवे ग्यान मन कुं लाय ॥		राम
राम	असो मतो राखे माय ॥ दूजो ग्यान माने नाय ॥६८॥		राम
राम	वैराग्य विज्ञानाशी प्रेम लावतो आणि पाची विषयांचे रस त्यागून देतो.मनाला असे ज्ञान		राम
राम	देतो की त्याचे मन विषय वासनेच्या ज्ञानात जरासेही जात नाही आणि वैराग्य		राम
राम	विज्ञानाच्या मतात प्रेम लावतो.॥६८॥		राम
राम	मंत्र ओर सारा छाड ॥ राखे नाँव लिव को गाढ ॥		राम
राम	किरिया करम साजन देख ॥ छाडे झूट जग कुं पेख ॥६९॥		राम
राम	दुसरे सर्व मंत्र सोडून रामनामाशी घट्ट लीव लावून मजबूत राहतो.मायेच्या करण्या,		राम
राम	कर्मसाधना तसेच त्या साधनेत रचमचलेल्या जगाचा संग खोटा समजून सोडून देतो.		राम
राम	॥६९॥		राम
राम	बाँधे पाँच मन मस्काय ॥ रोके अेक घर में लाय ॥		राम
राम	खेले खेल सूंळी सीस ॥ पाले तीन जोधा तीस ॥७०॥		राम
राम	पाची वासनांना तसेच मनाला ज्ञानाने समजून रामनामाच्या घरात आणून थांबवतो.जसे		राम
राम	सुळीवर खेळाडू खेळ खेळतो तसे ३ गुणांच्या ५ इंद्रियांच्या तसेच २५ प्रकृतीच्या		राम
राम	मायावी विकारांसोबत खेळ खेळतो.॥७०॥		राम
राम	बाँधे मूळ असो जाण ॥ तां मे पडे सब ही आण ॥		राम
राम	लेवे लछ सारा सोझ ॥ चीने तत्त काया खोज ॥७१॥		राम
राम	ज्या ज्या सर्व मुळ कारणांमुळे जीव गर्भात पडतो त्या सर्व कर्मांना जीव सतज्ञानाने बांधून		राम
राम	घेतो.ज्यामुळे जीव गर्भात पडत नाही व काया शोधून सतस्वरूप तत्त ओळखतो.		राम
राम	॥७१॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सोजे सेंग दिल बेराट ॥ लेवे आद घर की बाट ॥

राम

राम छोडे सरब ऊला गाँव ॥ भांजे बिच बिषम धाम ॥७२॥

राम

राम निजमनाने संपूर्ण वैराट शोधतो आणि आदघराच्या रस्त्याने चालू लागतो.आदघराच्या
राम रस्त्याने सर्व गाव म्हणजे स्वर्ग इ.त्यागतो तसेच आदघरी पोहचण्याकरीता मध्ये जे
राम विषयांचे घाट बांधले आहे त्यांना भांगतो आणि आदघरी पोहचतो.॥७२॥

राम

राम

राम

राम

राम नव घर लंघ दसमों जाय ॥ बिन मुख राम रेहे लिव लाय ॥

राम

राम गंगा मिले सुषमन घाट ॥ जमना सरसीती की बाट ॥७३॥

राम

राम मायेचे नऊ घर म्हणजे नऊ दरवाजे असतात अशा घराला उलंघन करून सतस्वरुपाच्या
राम दहाव्या घरात जातो.दहाव्या घरात गेल्यावर मुखाने रामनाम न घेता सतशब्दाशी लीव
राम लावून राहतो.गंगा,यमुना,सुषमना ज्या घाटावर मिळतात अशा आदघराचा रस्ता पकडतो.
राम ॥७३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम न्हावे जाय नित पत कोय ॥ जां को ग्रभ छूटे जोय ॥

राम

राम हद घर लंघ बेहद जाय ॥ मेले सुरत पद के माय ॥७४॥

राम

राम जो देह बंकनाळच्या रस्त्याने लागणाऱ्या गंगा,यमुना,सरस्वतीमध्ये नित्य स्नान करतो
राम त्याचा गर्भ सुटतो.(जगाच्या गंगा,यमुना,सरस्वतीत स्नान केल्याने गर्भ सुटत नाही.)
राम जो हद्दीचे घर त्यागून बेहद्दीला जातो आणि त्या पदात आपली सुरत गाडतो.त्याचा
राम गर्भ सुटतो.॥७४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम ज्याँ सुण चंद सूरज नाह ॥ ज्याँ घर खोज बेसे माह ॥

राम

राम सेहेजा जाय अनहद घोर ॥ बोहोती सुणे उद बुद ओर ॥७५॥

राम

राम जेथे चंद्र सूर्य पोहचत नाही अशा घराला शोधून त्याच्यात सुरत लावून बसतो तेथे
राम अनहद शब्दाचा घोर आवाज सहजात ऐकतो आणि अनहद शब्दाच्या सारख्या खूपशी
राम अद्भूत ध्वन्या ऐकू येतात.॥७५॥

राम

राम

राम

राम

राम जावे अगम आगे देख ॥ ज्याँ हर आप अबगत पेख ॥

राम

राम वां सुण ध्यान सुमरण नाह ॥ सो घर सोज बेसे मांह ॥७६॥

राम

राम पुढे अशा अगममध्ये पोहचतो जेथे हर आणि हंस एक होऊन जातात.तेथे हरचे ध्यान
राम तसेच स्मरण राहत नाही असे अगमघर शोधून त्याच्यात जाऊन बसतो.॥७६॥

राम

राम

राम

राम लागे सेज ज्याँ समाध ॥ वो घर जाय लेवे साध ॥

राम

राम पेले ग्यान सो सुण च्यार ॥ चाले सुरत आगे धार ॥७७॥

राम

राम अगम घरात सहज समाधी लागते.असे अगमघर हरची साधना करून प्राप्त करतो.मायेचे
राम मतज्ञान,श्रुतज्ञान,अवधीज्ञान,मनपर्चे ज्ञानामधून सुरत काढून ने:अक्षर ध्वनीच्या केवल
राम ज्ञानात सुरत गाडतो. ॥७७॥

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	भूले नहिं ऊला मांय ॥ केवळ ग्यान कुं ले ध्याय ॥		राम
राम	निरगुण भक्त धारे कोय ॥ जाँ को ग्रभ छुटे जोय ॥७८॥		राम
राम	या मायावी चारी ज्ञानात भुलत नाही आणि पुढच्या केवळ ज्ञानाला धरुन धारण		राम
राम	करतो.जो शिष्य अशा सतस्वरूपी निर्गुणाला धारण करेल त्याचाच गर्भ सुटेल.॥७८॥		राम
राम	आपो आप होय किरतार ॥ छुटे ग्रभ की सो मार ॥		राम
राम	सुण सिष अहे निर्भे ग्यान ॥ तो कुं कहयो सब ही आण ॥७९॥		राम
राम	तो शिष्य आपोआप कर्तार बनून जातो.जसे कर्तार गर्भात कधी येत नाही तसे कर्तार		राम
राम	बनल्या-नंतर शिष्य देखील गर्भात येत नाही.हे शिष्य मी तुला काळाच्या पलिकडील		राम
राम	सर्व निर्भय ज्ञान सांगितले आहे.॥७९॥		राम
राम	या बिध जीव निर्भे होय ॥ आवे ग्रभ मे नहिं कोय ॥		राम
राम	तो कुं कहयो मै समजाय ॥ सुण सिष मान साची आय ॥८०॥		राम
राम	अशा निर्भय ज्ञानाने जीव कर्तार सारखा निर्भय होतो आणि करतार सारखा निर्भय		राम
राम	बनल्यामुळे शिष्य गर्भात येत नाही.मी तुला गर्भात न येण्याच्या सर्व गोष्टी समजविल्या		राम
राम	हे तु सत्य समजून मान.॥८०॥		राम
राम	दीयो भेद ओही जाण ॥ बाष्ट रामजी कुं आण ॥		राम
राम	गीता बेद गावे जोय ॥ निर्भे नाँव लीयाँ होय ॥८१॥		राम
राम	वशिष्ठ मुनीने रामचंद्राला गर्भात न पडण्याचा जो भेद दिला होता तो भेद मी तुला		राम
राम	सांगितला आहे.गीता,वेद या सर्वानी निर्भय नाम घेतल्याने गर्भात येणे टळते हे सांगितले		राम
राम	आहे तेच निर्भय नाम मी तुला सांगितले आहे. ॥८१॥		राम
राम	सुण सिष साच अहे अनाण ॥ निर्गुण ग्यान घारे आण ॥		राम
राम	ध्यावे नाम सासो सास ॥ छूटे ग्रभ की सो पास ॥८२॥		राम
राम	हे शिष्य,निर्गुण ज्ञान धारण करुन श्वासाश्वासात निर्भय नामाचे रटण करतो त्याची		राम
राम	गर्भाची फाशी सुटते हा माझा भेद खरा आहे हे समज.॥८२॥		राम
राम	हरकिशन वाच ॥ दोहा ॥		राम
राम	हो गुरुदेवजी इसी भगत हर नाम हे ॥ ताहि भूले किम लोय ॥		राम
राम	सो गुरु कहो बिचार के ॥ भेद दिजे सब मोय ॥८३॥		राम
राम	हे गुरुदेवजी,जगात हर नामाची गर्भातून सोडविणारी अशी भारी भक्ती आहे तरीही जगाचे		राम
राम	लोक तिला का विसरुन जातात?हे गुरुदेवजी,याचा विचार करुन मला भेद द्या.		राम
राम	॥८३॥		राम
राम	गुरु वायक ॥ छंद उधोर ॥		राम
राम	अब सिष सुणो सब ही आय ॥ युँ नर भूल गया जुग मांय ॥		राम
राम	आवे ग्रभ में सो जीव ॥ वांहाँ लग याद राखे पीव ॥८४॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी शिष्याला सांगितले की, गर्भात जोपर्यंत जीव
राम राहतो तोपर्यंत तेथे मालकाची आठवण ठेवतो. जसे गर्भातून बाहेर येतो तो मालकाचा
राम कसा कसा विसरतो हा भेद चित्त लावून ऐक. ॥८४॥

राम

राम

राम

आवे ग्रंभ तज सेंसार ॥ बाजे ढोल बरघु बार ॥

राम

हर्षे बेन भूवा तात ॥ हुवे कडुम्बा में बात ॥८५॥

राम

राम जसे गर्भाला सोडून हा जीव संसारात येतो त्याची बहिण, आत्या तसेच वडिलांना आनंद
राम होतो. ती आनंदाची गोष्ट कुटूंबात पसरतो आणि आनंददायक प्रसंगी कानाला आवडणारे
राम ढोल वाजे वाजवतात. ॥८५॥

राम

राम

धिन धिन आज जायो पूत ॥ बांधे बाप मईया सूत ॥

राम

गावे जाय म्हेरी गीत ॥ हुवे हर्ष सब के चित्त ॥८६॥

राम

राम आज पुत्र जन्मला म्हणून आजचा दिवस धन्य आहे, धन्य आहे हे समजून आनंद
राम मनवतात. आई वडिल बालक जन्मताच बालकाच्या सुखाकरीता मायेचे पुढील विचार
राम बांधायला लागतात. महिला जन्माच्या निमित्ताने गीत गाऊ लागतात आणि सर्वांच्या
राम चित्तात आनंद होतो. ॥८६॥

राम

राम

देखे बाल कुं सब जाय ॥ लेवे गोद झेले मांय ॥

राम

देखे रूप मेहेरी आण ॥ लागे हेत मां सुं जाण ॥८७॥

राम

राम सर्व लोक बालकाला येऊन येऊन पाहतात. बालकाला मांडीवर घेतात. हातावर झेलतात.
राम महिला येऊन येऊन बालकाचे रूप पाहतात. बालकाला आईशी प्रेम होऊन जाते.
राम ॥८७॥

राम

राम

पीवे दुध गुट की आय ॥ माया अंस बरते माय ॥

राम

पीवे हाँचळा थण दूध ॥ दिन दिन इन्द्रियाँ व्हे सुध ॥८८॥

राम

राम आईच्या दुधाचे घोट पिल्याने बालकाच्या शरीरात मायेचा अंश पसरू लागतो. आईच्या
राम दुधाने बालकाचे इंद्रिये दिवसेंदिवस चेतन होऊ लागतात. ॥८८॥

राम

राम

चोंगे नेण देवे पोय ॥ सरवण सांभळे सुध होय ॥

राम

दिन दिन बधे काया जाण ॥ ब्यापे सुध सुरती आण ॥८९॥

राम

राम डोळ्यांनी टक लावून पाहतो आणि नजर एक सारखी ऐकीकडेच लावून देतो. कानाने ऐकू
राम लागतो. ऐकण्याची समज येवून जाते. दिवसेंदिवस शरीर वाढू लागते सुध तसेच सुरती
राम वाढू लागते. ॥८९॥

राम

राम

चेतन बुध पलटे जोय ॥ निजमन उलट अपमन होय ॥

राम

तब मन भ्रम उपजे माय ॥ चमके डरे अन जळ खाय ॥९०॥

राम

राम जशी जशी चैतनता येते तशी तशी बुधदी पलटलेली दिसू लागते आणि त्याच्या निजमनाचे

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अपमन होऊन जाते.तेव्हा मनात भ्रम उत्पन्न होऊ लागतात आणि दचकू लागतो,घाबरू
राम लागतो,अन्न खावू लागतो आणि पाणी पिऊ लागतो.॥९०॥

राम

राम हर्षे हसे फूले रोय ॥ इन्द्रियाँ पाँच चेतन होय ॥

राम

राम अब सुण जीभ बोले बाल ॥ आवे प्रेम रामत आल ॥९१॥

राम

राम कधी हर्षित होऊन हसतो,तर कधी दुःखी होऊन रडू लागतो.पाची इंद्रिये चेतन होऊन
राम जातात.हळू हळू बालक बोलू लागतो,खेळण्यात,वस्तु पाडण्यात,उचलण्यात,फेका-
राम फेकी करण्यात प्रेम येऊन लागते.॥९१॥

राम

राम हर्षे खेल सुं सुण जोय ॥ बाळक थुडे ऊभो होय ॥

राम

राम चाले पावंडा दस बीस ॥ बरते हरषं तीनुं तीस ॥९२॥

राम

राम खेळ-खेळण्यात आनंदी होतो आणि बालक उभा राहू लागतो.उभा राहून दहा-विस
राम पावले चालुही शकतो.तीन गुण(रजोगुण,सतोगुण,तमोगुण)यांना व्यवहारात घेऊ लागतो.
राम पाची विषय आपले आपले भोग घेऊ इच्छीतात.अशाप्रकारे २५ प्रकृती त्याच्यात बर्तन
राम (दिसू)लागते.॥९२॥

राम

राम जावे साइना के साथ ॥ खेले रमे भर भर बाथ ॥

राम

राम घर सुं चीज लेवाँ जाय ॥ मांडे खेल रामत आय ॥९३॥

राम

राम आपल्या बरोबरीच्या सोबत्यां सोबत जातो आणि त्या सोबत्यांमध्ये खेळू लागतो.सोबत्यां
राम सोबत कुस्त्या खेळतो.घरातून वस्तु घेऊन जातो आणि त्या वस्तुंनी खेळ बनवितो.
राम ॥९३॥

राम

राम लागे जीव रामत मांय ॥ बिसरे सुध या बिध जाय ॥

राम

राम मोटो हुवो अब जोसाय ॥ इंद्रि दस बरते आय ॥९४॥

राम

राम त्या बालकाचा जीव खेळण्यात लागून राहतो अशाप्रकारे बालपणात सर्व सुध विसरून
राम जातो रामभक्तीची आठवण येत नाही.आता मोठा झाल्यावर जोश,मगरुरी आणि
राम मस्तीत येतो आणि दहाही इंद्रिये पाच कर्मेन्द्रिये(हात,पाय,लिंग,तोंड,गुदा)आणि पाच
राम ज्ञानेन्द्रिये(डोळे,नाक,कान,जीभ,त्वचा)हे आपला आपला व्यवहार करू लागतात.॥९४॥

राम

राम राम त खेल पेले जाण ॥ माया काम ब्यापे आण ॥

राम

राम देखे नेण म्हेरी गात ॥ लागे भूक इंघाँ मांय ॥९५॥

राम

राम बालपणाच्या पलिकडील जवानीचे खेळ खेळतो.माया आणि काम व्यापू लागते.डोळ्यांनी
राम स्त्रीयांचे शरीर पाहू लागतो आणि दुसऱ्या सर्व इंद्रियांना आपली आपली विषयरसाची
राम भूक लागते.॥९५॥

राम

राम ब्यापे माहि अे सुण जोध ॥ तो सुं केहुँ सब ही सोध ॥

राम

राम चवदे तीन मोठा जाण ॥ घेरे आत्मा कूं आण ॥९६॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	आता हे योद्धे येऊन फैलून(पसरून)जातात.ह्या योद्ध्यांमध्ये चौदा आणि तीन मोठे आहेत.हे आत्म्याला घेऊन घेतात.हे मी तुला शोधून सांगितले आहे.॥९६॥		राम
राम	याँ मे च्यार बांका होय ॥ ज्याँ संग भूलग्या सब लोय ॥		राम
राम	-----॥-----॥९७॥		राम
राम	या योद्ध्यांमध्ये चार(काम,क्रोध,लोभ,मोह)खूप बाके आहेत.यांच्यामुळे सर्व लोक भजन-भक्ती करणे,स्मरण करणे विसरून गेले आहेत.॥९७॥		राम
राम	वॉरी दोड भारी जाण ॥ पूंचे लाखा कोसा आण ॥		राम
राम	करले प्राण कुं आधीन ॥ भूले सुध सारी चीन ॥९८॥		राम
राम	या योद्ध्यांमध्ये दौड खूप भारी आहे.हे लाखो कोसापर्यंत पोहचतात.हे प्राणाला आपल्या आधीन करून घेतात.ज्यामुळे हा प्राण रामनामाच्या भक्तीची सुध विसरून जातो. ॥९८॥		राम
राम	बरते बिष काया आण ॥ बोले बेण काला जाण ॥		राम
राम	दुजी ओर भी बोहो मांय ॥ माया झीण बरते आय ॥९९॥		राम
राम	हे विषयरस शरीरात येऊन राहू लागतात.याच्यातच वेड्यासारखे वचन बोलू लागतो. आणखीही दुसरे सुध भुलविणारे घटाच्या आत खूप सारे राहतात.अनेक प्रकारची (झिनी)बारीक-बारीक माया घटात येऊ लागते. ॥९९॥		राम
राम	त्रिषा लोभ चिन्ता होय ॥ यां संग राम भूला जोय ॥		राम
राम	भारी भरम बादळ कोट ॥ भूले सरब यांरी ओट ॥१००॥		राम
राम	तृष्णा,लोभ,चिंताही घटात निपजतात.यांच्या संगाने सर्व लोक रामाला विसरून जातात.जसे खूप ढग आल्यानंतर सुर्य दिसत नाही.अशाच प्रकारे घटात भारी भ्रम उपजल्याने गर्भातून मुक्त करविणारा सत्तराम दिसत नाही.॥१००॥		राम
राम	करणे लगे सो ब्योहार ॥ भूला राम सिरजण हार ॥		राम
राम	हुवे इन्द्रियाँ बस जीव ॥ प्रगट क भूल ज्यावे पीव ॥१०१॥		राम
राम	अशा भारी भ्रमांमुळे मायेचे अनेक व्यवहार करू लागतो. याच्यात सिरजनहार राम विसरून जातो.जीव शब्द,स्पर्श,रूप,रस,गंध या इंद्रियांच्या वश झाला आणि जो मालक गर्भात प्रगट रुपाने समजत होता त्याला जीव विसरून जातो.॥१०१॥		राम
राम	चावे सुख इण सेंसार ॥ भूले अेम सिरजण हार ॥		राम
राम	आवें जोस अहुँ पद मांय ॥ या बिध राम भूला जाय ॥१०२॥		राम
राम	या संसारात त्रिगुणी मायेचे सुख जीव घेऊ इच्छीतो. अशाप्रकारे खरे सुख देणारा सिरजणहार विसरून जातो.जीवात जोश उत्पन्न होतो ज्याच्याने अहंपद म्हणजे मीच सृष्टीचा मालक आहे.माझ्यापेक्षा बलवान सृष्टीत कोणी नाही अशी खोटी समज करून		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम घेतो.यामुळे गर्भात प्रगट समजमध्ये आलेल्या रामाला विसरून जातो.॥१०२॥

राम

जोरे चले इन्द्रयाँ देह ॥ बिषिया खाय बिके अेह ॥

राम

पीवे मद अेमख खाय ॥ या बिध राम भूला जाय ॥१०३॥

राम

राम शरीराच्या जोराने म्हणजे जवानीत आल्याने इंद्रिये जोशमध्ये येऊन चलायमान होतात

राम

राम आणि ह्या इंद्रियांचे विषयरस खाल्ल्याने जीवात विकृती येऊन जाते.दारु पिऊ लागतो.

राम

राम मास,मच्छी खाऊ लागतो.अशाप्रकारे रामनामाला विसरून जातो.॥१०३॥

राम

राम हुवो जोध ही जवान ॥ मगजी कुबद ब्यापे आन ॥

राम

राम वाँ सुं पडे परबस जीव ॥ लेन्याँ खाय भूले पीव ॥१०४॥

राम

राम शरीरात जवानीचा जोश आल्याने योद्धा म्हणजे ज्याच्या त्याच्याशी भांडण करतो.

राम

राम जवानीच्या जोराने देहात मगरुरी तसेच कुबुधदी येऊन व्यापते.यामुळे जीव त्याच्या

राम

राम वश होऊन पराधीन होऊन जातो.या कुमतीच्या लहरांमध्ये मालकाला विसरून जातो.

राम

राम ॥१०४॥

राम

राम इतनी आण ब्यापे मांय ॥ खांच्यो दिसो दिस ने जाय ॥

राम

राम सुण सिष सांभळो धर कान ॥ जुग सूं लाग बिसरे ग्यान ॥१०५॥

राम

राम ही नशा शरीरात इतकी व्याप्त होऊन जाते ज्यामुळे मायेत चारीकडे खेटला जातो.हे

राम

राम शिष्य तु कान देऊन ऐक याप्रकारे या संसारात लागून गर्भात झालेले मालकांचे ज्ञान

राम

राम विसरून जातो. ॥१०५॥

राम

राम षड रस जीभ मांगे सवाद ॥ ब्यापे चाय चिंता बाद ॥

राम

राम होवे सकळ को आधीन ॥ उपजे सोग सांसो कीन ॥१०६॥

राम

राम ही जीभ सर्व ६ प्रकारच्या स्वादांचा रस मागते.जीवाला मायेची चाहणा व्यापते.ती प्राप्त

राम

राम करण्याची चिंता उत्पन्न होते आणि प्राप्ती करीता विवादी स्वभाव प्रगटतो.इच्छा पूर्ण

राम

राम होण्याच्या इच्छेने सर्व प्रकारच्या मायेच्या आधीन होऊन जातो.मोहमायेशी जुडलेल्या

राम

राम व्यक्तीची मौत झाल्यावर सोग(दुःख)म्हणजे ज्याच्याशी मोह होता तो गेल्याने दुःखी

राम

राम होतो.इच्छेनुसार सुख न मिळाल्यावर त्या सुखांसाठी फिकीर करतो तसेच सहन न

राम

राम होणाऱ्या दुःखापासून निघण्याची चिंता फिकीर करतो.॥१०६॥

राम

राम सरवण भूख लागे मांय ॥ मांडे कान बातां जाय ॥

राम

राम पाचुँ भूत अेसा जाण ॥ बिकळे पडे जुग मे आण ॥१०७॥

राम

राम कानांना गोष्टी ऐकण्याची तसेच राग रागिणी ऐकण्याची भूक लागते.या कारणात

राम

राम आपले कान गोष्टी ऐकण्यात तसेच संगीत ऐकण्यात लावतो.अशाप्रकारे डोळ्यांनी

राम

राम पाहण्याचे,नाकाने सुंघण्याचे तसेच स्पर्श सुखाची भुक लागते.हे सुख प्राप्त करण्या-

राम

राम करीता संसारात व्याकुळ होऊन राहतो.॥१०७॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम भूले सुध सबही लार ॥ बांधे जुध घर सुं प्यार ॥

राम

राम अेसी प्रीत उपजे माय ॥ परणु ब्याव कीजे जाय ॥१०८॥

राम

राम यांच्यामागे जीव सर्व शुध्द विसरुन जातो.त्याला घराशी प्रेम होऊन जाते.परिवाराच्या
राम सदस्याला कोणी कष्ट पोहचविले तर त्याच्याशी भांडण करण्याकरीता कमर कसु
राम लागतो.अशा वेगळ्या मायावी वस्तूंशी घरात प्रिती उत्पन्न होते.आता जाऊन लग्न
राम करुन घेतले पाहिजे अशी प्रिती येते.॥१०८॥

राम

राम सोभा सुख जग में मान ॥ अेसी चाय उपजे आन ॥

राम

राम कीजे जग सोभा देह ॥ माने गोत भाई एह ॥१०९॥

राम

राम माझी जगात शोभा झाली पाहिजे तसेच मला सर्व प्रकारचे सुख असायला हवे अशी
राम जीवात चाहणा(इच्छा)उत्पन्न होते.अशी गोष्ट बनावी की ज्याच्याने सर्व संसाराचे लोक
राम शोभा करतील आणि मला माझ्या गोत्यातील सर्व भाऊ बंद मोठे मानतील.॥१०९॥

राम

राम अेसी ऊपजे हे मन मांय ॥ सब सुं संग हुईये जाय ॥

राम

राम लाजे लोक कुळ सुं जीव ॥ छाडे नहिं जग री सीव ॥११०॥

राम

राम असे मनात उत्पन्न होते की,सर्व कुटुंब परिवार,नातेवाईक,दोस्त,मित्रांमध्ये जाऊन
राम सर्वांच्या सोबत राहू.हा जीव लोकांशी आणि कुळाशी लागून जगातील लोकांची मर्यादा
राम सोडत नाही.॥११०॥

राम

राम पूजे आन कूं तब जाय ॥ पलटे बुध सेंसा खाय ॥

राम

राम नानाँ बिध का बोहार ॥ फेल्या जग इण संसार ॥१११॥

राम

राम आणि रामजी सोडून राक्षसी देवांची जाऊन पुजा करु लागतो.राक्षसी देवांची पुजा
राम केल्याने बुध्दी पलटते आणि चिंता फिकीर खाऊ लागते आणि अन्य नाना तऱ्हेचे
राम व्यवहार जे या संसारात पसरलेले आहेत त्यांना करु लागतो.॥१११॥

राम

राम चूपां चीज बोहोती होय ॥ झाडा मूठ मंत्र जोय ॥

राम

राम तां में पाँच गुण प्रवाण ॥ बरते तुरत साज्याँ आण ॥११२॥

राम

राम जगाची दुसरी खुपशी चतुराई,वस्तु शिकतो.झाड-फुक,मूठ चालवणे तसेच अन्य मलीन
राम मंत्र शिकतो. (तामे पाच गुण प्रवाण अर्थ नाही समजला) या मंत्र तसेच झाड-फुकच्या
राम साधना साधल्याने मंत्राचा लगेच परिणाम होऊ लागतो.॥११२॥

राम

राम अेसे जीव लालच लाग ॥ धारे जग क्रिया जाग ॥

राम

राम ज्युँ सुण पिंजरा केँ मांय ॥ तोतो पडयो बोहो दिन आय ॥११३॥

राम

राम अशाप्रकारे जीव मायेच्या सुखाच्या लालसेत पडून जगाची क्रिया धारण करु लागतो.जसे
राम पिंजऱ्यात पोपट खुप दिवस पडून राहतो.॥११३॥

राम

राम समियो एक बरतो आय ॥ तोतो मिल्यो भायाँ मांय ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम भूले सरब बोली जोय ॥ धारे गोत कुळ ज्युं होय ॥११४॥

राम

राम परंतु ऐक वेळ अशी येते की,तो पोपट पिंजऱ्याच्या बाहेर येतो आणि उडून आपल्या
राम भावांमध्ये जाऊन मिळतो.भावांमध्ये मिळाल्याने तो जी बोली पिंजऱ्यात शिकला होता
राम ती विसरून जातो आणि आपल्या कुळात जाऊन कुळासारखा होऊन जातो.तसेही
राम गर्भात रामजीची जी बोली जाणत होता ती बोली गर्भ सुटताच विसरून जातो.कुळाची
राम मायेची बोली धारण करु घेतो आणि त्यानुसार चालु लागतो.॥११४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम सुणु सिष अेह परसंग आय ॥ भूले जीव यूँ जग मांय ॥

राम

राम भूले कोल इण बिध आण ॥ पकडे चाल कुळ की बाण ॥११५॥

राम

राम हे शिष्य हा पोपटाचा प्रसंग पूर्ण ऐक.जसे पोपट भावांमध्ये जाऊन विसरून गेला तसेच
राम हा जीव गर्भाचा करार संसारात विसरून जातो.हा आपल्या देहाची कुळाची चाल
राम पकडून घेतो आणि रामजीची चाल विसरून जातो.॥११५॥

राम

राम

राम करणे लगे सो बोहार ॥ लागे कर्म काया लार ॥

राम

राम पहली करे हुँसा आय ॥ पिछे पडे प्रबस जाय ॥११६॥

राम

राम येथे संसारात येऊन हा जीव सर्व प्रकारचे मायावी व्यवहारी कर्म करु लागतो.त्या
राम व्यवहारांनी शरीराच्या मागे कर्म लागतात.आधी हौशे-हौशेने कर्म करतो नंतर या
राम केलेल्या कर्मांमुळे हा जीव कर्म म्हणजे काळाच्या वश होऊन जातो.॥११६॥

राम

राम

राम घेरे आत्मा अग्यान ॥ बांधे करम पूजे आन ॥

राम

राम दिन दिन मन मेला होय ॥ करणी नहिं सूझे कोय ॥११७॥

राम

राम आत्म्याला अज्ञान येऊन घेऊन घेतो.जिवंत प्राण्यांची बळी चढते अशा देवतांना पुजून
राम उलट नरकात पोहचविणारे कर्म बांधून घेतो.असे भैरु,बिजासन, कालिका, खेतपाल,
राम यांना बळी देऊन पुजा केल्याने दिवसेंदिवस मन मलीन होते.परमात्म्याची चांगली
राम करणी करणे सुचत नाही. ॥११७॥

राम

राम

राम सुख दुख पडे बे प्रवाण ॥ जब जीव होय कायर आण ॥

राम

राम पूछे बेद भोपा देव ॥ लागे पाहण की जग सेव ॥११८॥

राम

राम अशा बळी घेणाऱ्या देवतांची भक्ती केल्याने दुःख बेप्रमाण म्हणजे ज्याचे प्रमाण नाही
राम असे पडू लागतात.या बेप्रमाण दुःखांमुळे जीव भित्रा होऊन जातो.असे भित्रे झाल्याने
राम जीव बळी मागणाऱ्या देवता शरीरात प्रगटून खेळणारे भोप्याला पुजू लागतो आणि
राम भोप्याच्या शरीरात प्रगट झालेल्या देवतांची भक्ती करतो व जगातील दगडाचे खंडोबा,
राम म्हसोबासारखे मुर्तीची सेवा करु लागतो.॥११८॥

राम

राम

राम

राम

राम अेसा भर्म उपजे माय ॥ बांधे धर्म न्यारो जाय ॥

राम

राम पूजे मन मान्या देव ॥ गुरु मुख नाहिं माने सेव ॥११९॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अशाप्रकारे मनात रामजीच्या प्रती भ्रम उत्पन्न होऊन जातो आणि रामजीहून वेगळा
राम धर्म बळी मागणाऱ्या देवतांचा चालवायला लागतो.आपले विकारी मन ज्याला मानते
राम त्याला देवता मानून पुजतो आणि गुरुच्या मुखाने सांगितलेला रामजीचा धर्म मानत
राम नाही व रामजीची सेवा करीत नाही असा भ्रमित होऊन जातो. ॥११९॥

राम हे सिष कहँ कहँ लग तोय ॥ या बिध सर्ब भूला लोय ॥

राम काया भर्म बादळ माही ॥ युँ सब दुख सूझे नाही ॥१२०॥

राम हे शिष्य कोठपर्यंत रामजी विसरण्याच्या गोष्टी तुला सांगु.या विधीने सर्व जगातील
राम लोक रामजीला विसरून गेले.जसे ढगांमध्ये सुर्य दिसत नाही.तसे विकारी मायेच्या
राम भ्रमांमध्ये कायेतील रामजी दिसत नाही.अशा भ्रमात अटकून गेल्यामुळे गर्भाचे तसेच
राम मनुष्य गर्भात येण्याच्या आधीचे ४३,२०,००० वर्षापर्यंत ८४,००,००० योनीचे
राम आवागमनाचे दुःख जीवाला सुचत नाही.॥१२०॥

राम अजहुँ सोच नहिँ मन मांय ॥ युं जग सरब भूलो जाय ॥

राम पच पच मिरग व्हे हेरान ॥ भूले प्रतबंब मे जान ॥१२१॥

राम अशाप्रकारे विकारी मायेत भ्रमित झाल्याकारणाने जीवाच्या मनाला काळाच्या दुःखातून
राम मुक्त होण्याची चिंता राहिली नाही.अशाप्रकारे सर्व जग रामजीला विसरून गेले.जसे
राम तहानलेला मृग(हरीण)पाण्याकरीता रेंताळ धरतीवर पाण्याचे प्रतिबिंब पाहून पाणी
राम मिळविण्याच्या विचाराने खोट्या पाण्याच्या प्रतिबिंबात पळत राहतो तसेच जीव
राम मायेमध्ये खरे सुख समजून खोट्या मायेमध्ये खरे सुख शोधत राहतो.॥१२१॥

राम हे सिष केहुँ कहँ लग तोय ॥ गुरां बिन भेद भूले लोय ॥

राम साची अेक आहि जाण ॥ गुरु बिन भगत भूले आण ॥१२२॥

राम हे शिष्य मी तुम्हाला कोठपर्यंत सांगू?हे सर्व लोक सतस्वरूपाच्या गुरुच्या भेदाशिवाय
राम विसरून गेले.खरी गोष्ट तर एकच समज सतस्वरूपाचे गुरु न मिळाल्याने हे सर्व लोक
राम रामजीची भक्ती करणे विसरून गेले.॥१२२॥

राम भेदी गुरा बिन ओ जीव ॥ हे सिष बिसरे इम पीव ॥

राम दिसा भूल व्हे नर कोय ॥ गुरु बिन सरब अेसे होय ॥१२३॥

राम गर्भाच्या दुःखातून मुक्त करविणारे भेदी सतस्वरूपी गुरु न मिळाल्याने हे सर्व लोक
राम रामजीला विसरून गेले.जसे कोणी मनुष्य मुंबई सारख्या मोठ्या शहरात जातो आणि
राम दिशाभूल होऊन जातो.तसेच पूर्ण सतस्वरूपाचे गुरु न मिळाल्याने सर्व जगाचे लोक
राम विकारी मायेत सुख शोधण्यात खऱ्या रामजीला विसरून गेले.॥१२३॥

राम माया मोह बरते आय ॥ या बिध कोल भूला जाय ॥

राम काया देह बादळ जाण ॥ तां ते छिपे सो जीव भाण ॥१२४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सर्व जीवांमध्ये माया आणि मोह हे येऊन बरतने(बसु)लागतात.याप्रमाणे हे सर्व जीव
राम गर्भात केलेला करार विसरून जातात.जसे जगाच्या नासमज मनुष्याला ढग आल्यावर
राम सूर्य दिसत नाही.सुर्य तर ढगांच्या पलिकडे आधीच उगवलेला असतो,परंतु सूर्य
राम उगवलेला आहे हे नासमज मनुष्याला समजत नाही.अशाप्रकारे काया म्हणजे देहात
राम माया मोह बरतने जीवाला गर्भात समजलेला रामजी लपून जातो तो सूचत नाही.
राम ॥१२४॥

गेलो भगत सुझे नाह ॥ उलटा करम बंधे जाह ॥

भूलो जीव यूँ जग मांह ॥ सतगुरु बिना बिषिया खाय ॥१२५॥

राम या मोहमायेच्या विकारांनाही रामजीच्या भक्तीचा रस्ता सुचत नाही उलट मायेच्या
राम विकारात रचून-मचून त्रिगुणी मायेसोबत पुढे काळापासून दुःख होणारे कर्म बांधतो.
राम अशाप्रकारे जीव जगात विसरून जातो.जीवाला सतस्वरुपाचे सतगुरु न मिळाल्याने हा
राम जीव शब्द,स्पर्श,रुप, रस,गंध हे विषय पोट भरून खातो.॥१२५॥

सिष वायक ॥ दोहा ॥

हो गुरुदेवजी ॥ बिष जग जो खावे तहाँ ॥ भगत जहाँ नहिं जोय ॥

वाँ री कुण गत होवसी ॥ भेद बताओ मोय ॥१२६॥

राम शिष्य गुरुदेवजींना विचारले की हे गुरुदेवजी,जगात जीव विषय रस खातात आणि
राम विषय रसात रमून त्या जीवांकडून रामजीची भक्ती होत नाही त्याची पुढे काय गती
राम होते हा भेद मला सांगा.॥१२६॥

गुरु वायक छंद मोती दान ॥

तको सिष भेद बताऊँ तोय ॥ जुगे जुग जीव दुखी यूँ जोय ॥

अठे करे करम पहुँचे हे आय ॥ जके सुण जीवन छूटे हे जाय ॥१२७॥

राम जे जे मायेत रचूनमचून विषयरस खातात.होणकाळातच राहिले आहे.म्हणजेच
राम अमरलोकात गेले नाही म्हणजेच युगायुगापासून काळाचे दुःख भोगून राहिले आहे.हाच
राम त्याचा भेद आहे हे शिष्य तु समज.शिष्याने जे जे कर्म या मनुष्य देहाच्या आधी केले
राम ते सर्व कर्म जीव भोगण्याकरीता देहा सोबत पोहचतात व ते कर्म जीवाने भोगल्या
राम शिवाय सुटत नाही. ॥१२७॥

टळे नहिं अेक कियोडा हा जाण ॥ यूँ ग्रह जीव आगाऊँ हुं आण ॥

सुणो सिष दुख पडे बोहो मांय ॥ बिना हरि नाँव चोरासी ही जाय ॥१२८॥

राम या केलेल्या कर्मातून भोगल्याशिवाय एकही कर्म टळत नाही.हे केलेले कर्म आगाऊ
राम येऊन जीवाला ग्रासून घेतात.हे शिष्य,या कर्मांमुळे जीवावर खूप दुःख येऊन पडतात.
राम हरीचे नाव नाही घेतले आणि कर्म करीत राहिले,यामुळे सर्व जीव ४३,२०,०००
राम वर्षाकरीता ८४,००,००० योनीत जातात. ॥१२८॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम कुटीजे हे जीव जमा के हे हाथ ॥ नहीं कोहो संग न बूजे हे बांत ॥

राम

राम देवे सो हो मार इसी बिध जाण ॥ कियोडा हा करम जतावे हे आण ॥१२९॥

राम

राम यमांच्या हातात जीव कुटले जातात.तेथे जेव्हा यम मारतो तेव्हा तेथे कुटुंब परिवाराचे

राम

राम तसेच देवी देवता ज्यांची भक्ती केली होती ते कोणी सोबत राहत नाही आणि मार

राम

राम खाल्यानंतर होणाऱ्या दुःखाचा त्रास कसा आहे.ही गोष्टही विचारणारा कोणी राहत

राम

राम नाही.तेथे सहन होत नाही असा मार यम जीवाला देतात आणि केलेले कर्म जतवून

राम

राम जतवून कर्मानुसार जीवाला मार देतात. ॥१२९॥

राम

राम गिरे सो दूत अगाऊं हु आय ॥ बिना हरि नांव न माने हे काय ॥

राम

राम सबे सो देव मनावे हे लोय ॥ बिना हरि नाव नहिं सुख होय ॥१३०॥

राम

राम जीवाला मार देण्याकरीता यम आधीच मार देण्याच्या तयारीने येऊन जातात.हे यम

राम

राम फक्त हरीचे नाम घेतले असेल तरच शांत राहतात आणि मार न देण्यास मानतात.

राम

राम नवस करुन करुन जगाचे लोक अनेक देवतांना मनवतात.परंतु यम या देवतांना मानत

राम

राम नाही आणि जीवाला कर्मानुसार मार देत राहतो.फक्त हरीचे नाव घेतले तरच जीवाला

राम

राम मार मिळत नाही उलट रामजीच्या देशाचे सुख मिळते. ॥१३०॥

राम

राम सुणो शिष करम तणो बोपार ॥ कुटीजे हे जीव घरोघर बार ॥

राम

राम जमाके हाथ बिकावे प्राण ॥ करे सोहो लाय खडो जमराण ॥१३१॥

राम

राम हे शिष्य,जीवाने केलेल्या कर्माच्या व्यापाराने बनलेला तोटा समज.या कर्मांमुळे जीव

राम

राम घरा घरात तीन लोकात जाऊन राहिला.या कर्मी जीवाला प्राण कर्मांमुळे झालेल्या

राम

राम तोट्यामुळे यमाच्या हाती गुलामासारखा विकला गेला आहे.जीवाने हरीचे नाव न

राम

राम घेतल्यामुळे आणि मायेचे कर्म केल्यामुळे हे यमराजा समोर उभा करतो. ॥१३१॥

राम

राम देवे सोहो मार जताय जताय ॥ कियोडा कोल क्युँ भूलो हो जाय ॥

राम

राम अबे सोहो कूण तमारा हा सेण ॥ केहे युँ जम सुणावे हे बेण ॥१३२॥

राम

राम यमराज जीवाने केलेल्या कर्माची यादी ऐकून जीवाला कर्मानुसार जतवून जतवून मार

राम

राम मारतो.यमराज जीवाला सांगतो की,अरे जीव,तु येथून रामजीने ठरवला होता तसा

राम

राम करार करुन गेला होता.तो करार जाऊन तू का भूलून गेला?करारानुसार रामजीला

राम

राम आठवण नाही केले?आता तुझा सज्जन म्हणजे कर्माच्या मारापासून वाचवणारा कोण

राम

राम आहे?अशाप्रकारचे वचन यातनेने भरलेले नर्ककुंड दाखवत जीवांना यातनांचे विवरण

राम

राम ऐकवतो.॥१३२॥

राम

राम डरावे हे जम कुण्डा के हे मांय ॥ वांहा सिष करम कियोडा हा खाय ॥

राम

राम बिना हरि नाँव पडे दुख अेह ॥ जमा घर जीव नरा बिच देह ॥१३३॥

राम

राम जीवाला यम नरककुंडात टाकतो तेथे त्या जीवाने केलेल्या निचकर्मापासून उपजलेले

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दुःख भोगतो.हरीनाम न घेतल्याने यमांच्या हाताचा त्रास भोगतो आणि जीव निघून
राम गेल्यानंतर राहिलेला देह कुटुंब परिवाराच्या लोकांत पडलेला राहतो.त्या देहाला घर-
राम परिवाराचे लोक जाळून टाकतात. ॥१३३॥

राम

राम

राम

जिके सुण जीव बिषे मथ खाय ॥ चोरासी ही कुण्ड भुगते हे जाय ॥

राम

करे जे कर्म न गावे हे राम ॥ तिके सुण जिव बंधे जम धाम ॥१३४॥

राम

राम जे जीव विषयरस भोगतात ते नर्काच्या ८४ प्रकारच्या कुंडत आपले आपले निच
राम कर्माचे दुःखाचे भोग भोगतात.जे जीव विषयरसाचे निचकर्म करतात आणि रामनाचे
राम स्मरण करीत नाही ते जीव या यमाच्या धामास दुःख भोगण्याकरीता यमाच्या स्वाधीन
बांधले जातात. ॥१३४॥

राम

राम

पूजे सोहो भेरुं खेतर पाळ ॥ तके सुण जीव बणे जम काळ ॥

राम

करे सो बाद बिवाद अजाण ॥ इसा सोहो जीव हुवा जड आण ॥१३५॥

राम

राम जे जीव भैरु,क्षेत्रपालाची पुजा करतात.त्या जीवाला यमाचे दूत म्हणजे काळ बनवून
राम देतात आणि कोणी जीव येथे अज्ञानात नेःअक्षरी संतासोबत वाद-विवाद करतात त्या
राम जीवाला जड बुध्दीचा यमाचा दूत बनवितात. ॥१३५॥

राम

राम

भळे बेहे जाय चोरासी ही बीच ॥ जुगे जुग जीव किया करम कीच ॥

राम

पडेसो हो दुख अनंता हा आय ॥ बिना हर नाँव व्हे जख जाय ॥१३६॥

राम

राम जे जीव लक्षचौऱ्यांशी योनीत जातात.जे युगांयुगांपर्यंतचे जीवांनी चिकट कर्म केले त्या
राम चिकट कर्मापासून निपजलेले अनंत प्रकारचे दुःख जीवावर येऊन पडतात.हरीचे नाव
राम घेतल्या बिना जीव राक्षस होतात. ॥१३६॥

राम

राम

भुगते हे जीव चोरासी ही लख ॥ पडे बोहो व्हाल मिले नहिं भख ॥

राम

प्रगटे पितर भूत पलीत ॥ बिना हरि नाँव दुखी इण रीत ॥१३७॥

राम

राम आणि ते जीव ८४ लक्ष योनी भोगतात त्या जीवांचे खूप वाईट हाल होतात.ज्या
राम जीवांना खाण्याकरीता भक्ष्य ही मिळत नाही.असे उपाशी तापाशी राहून कठीण दुःख
राम भोगत राहतात.निच कर्मांमुळे अकाली शरीर सुटते ज्याच्याने जीव भूत,प्रेत,तसेच
राम पित्तर असे अति कष्टदायक शरीर धारण करून प्रगटतात.अशाप्रकारे हरीनाम न
राम घेतल्या कारणाने ८४ लक्ष योनी तसेच पितर,भूत बनून दुःख भोगत राहतात. ॥१३७॥

राम

राम

हुवे सो हो राकस दाणव गुघ ॥ पंखी सोहो कीट हुवे खर बुध ॥

राम

पितर अगत गत न काय ॥ लिया बिन नांव भवें जग मांय ॥१३८॥

राम

राम

राम अशाप्रकारे राक्षस म्हणजे दानव देह मिळवून दुःख भोगतात.घुबड बनून जन्मतात.पक्ष्यांच्या
राम योनीत जातात.किडे-माकोड्याच्या योनीत जातात,गाढव बनतात,पितर बनतात ही
राम अगती योनी आहे.यांची गती खूप दुःखाने भरलेली राहते.रामनाम घेतल्या शिवाय अशा

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम प्रकारे जीव संसारात अनंत दुःख भोगत भ्रमण करतो. ॥१३८॥

राम

राम हुवे सो हो स्वान सिसांग सलेस ॥ बथीजे हे जीव सुनाय बळेस ॥

राम

राम भटके हे जीव न पावे हे मोख ॥ सदा दुख होय काहुँ नहि पोख ॥१३९॥

राम

राम कुत्रा बनतो.सिसांग नावाचे जनावर बनतो.साप बनून जन्म घेतो.बथीजे हे जीव सुनाय

राम

राम बलेस जीव आपसात भांडतात आणि आम्ही बलवान आहे असे दाखवतात.अशाप्रकारे

राम

राम सर्व जीव दुःख भोगत भटकत असतात या जीवांना या दुःखांपासून मोक्ष म्हणजे

राम

राम सुटकारा मिळत नाही.त्यांना नेहमी दुःखच दुःख होत राहते.कधीही त्यांना शाश्वती

राम

राम मिळून पोषण होत नाही. ॥१३९॥

राम

राम पडी जेह देहे अनंतु जाग ॥ लिया बिन नाँव करे जग काग ॥

राम

राम हुवे अंध रोग चुडेलम माह ॥ सलीटा हा साप स बिच्छु हु कहाय ॥१४०॥

राम

राम या कर्मी जीवांचे ८४ लक्ष वेळा देह बनतात आणि मिटतात.रामनाम घेतल्याशिवाय

राम

राम त्या जीवाला जगात कावळा बनवून देतात,जीव आंधळे बनतात,शरीराने खूप रोगीट

राम

राम जन्मतात, महिला चुडेल बनतात,पोट घासत चालणारे सापासारखे प्राणी तसेच विंचू

राम

राम बनतात.॥१४०॥

राम

राम पडे सों हो देह अनंता बेर ॥ भले सो ही आण बंधे मोहो घेर ॥

राम

राम करे सो हो कर्म जिसो सुण जीव ॥ तिसी सो हो मार दिरावे हे पीव ॥१४१॥

राम

राम अनंत वेळा देह मिळतो आणि तो देह मरतो.तेच परत घरातल्या घरात मोहात

राम

राम बांधलेल्या कारणाने पलटून मनुष्य देह सोडून घरातच वेगळ्या योनीत जन्म घेतात.हे

राम

राम जीव जसे जसे निचकर्म करतो.तसे तसे त्या कर्माच्या हिशोबाने मालक संसारात मार

राम

राम देववितो. ॥१४१॥

राम

देहा ॥

राम कर्म जीव जो करत हे ॥ हर भक्ति नहिं होय ॥

राम

राम ते नेहचे दुःख पावसी ॥ जम लोक में जोय ॥१४२॥

राम

राम जे जीव निच कर्म करतात आणि हरीची भक्ती करीत नाही ते निश्चितच यमलोकात

राम

राम जाऊन दुःख भोगतात. ॥१४२॥

राम

राम सरब दुख भुगते सही ॥ बिन भक्ति बिन भेद ॥

राम

राम कहाँ लग दुख बताय कूं ॥ ज्याँ त्याँ जीव सिर खेद ॥१४३॥

राम

राम हरीच्या भक्तीने यमाचा मार सुटतो हा भेद न मिळाल्याकारणाने आणि विषय वासनेचे

राम

राम निचकर्म केल्याकारणाने जीव दुःख भोगतात.मी कोठपर्यंत यांचे दुःख सांगून दाखवू.जेथे

राम

राम तेथे जीवाच्या शिरावर भारी दुःख पडत राहतात. ॥१४३॥

राम

सिष वायक छंद मोती दान ॥

राम कहे सो सिष सुणो गुरुदेव ॥ कहीजे छाँट सबे दुख भेव ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम किसी सो हो जूण किसी बिध होय ॥ तको गुरु भेद बतावे हो मोय ॥१४४॥

राम

राम तेंव्हा शिष्याने गुरुदेवांना सांगितले की, हे गुरुदेव, एका या सर्व दुःखांचा भेद मला
राम निवडून सांगा. कोणती योनी कोणत्या प्रकारची असते. ते सर्व भेद मला सांगा. ॥१४४॥

राम

राम कहो गुरु भेद बिचार बिचार ॥ किसो सो हो कर्म किसा दुख लार ॥

राम

राम कहो गुरुदेव कृपाल दयाल ॥ किमे जुग जीव मंडयो हे ख्याल ॥१४५॥

राम

राम हे गुरुदेवजी, याचा भेद समजून-विचार करून मला सांगा की, कोणते कर्म केल्याने
राम कोणते दुःख जीवाच्या मागे लागते. हे गुरुदेवजी, आपण कृपाळू आणि दयाळू आहात. तर
राम हे मला कृपा करून सांगा की, जीवांचा या जगात कशा तऱ्हेने खेळ बनविला आहे.
॥१४५॥

राम

राम

राम

राम कुणा के बस केर ओ काम ॥ तको गुरु सोज बतावो हो राम ॥

राम

राम कहो जम रूप किसो एक होय ॥ तिका सब मांड पछाडी हे लोय ॥१४६॥

राम

राम हे गुरुदेवजी, हे जीव कोणाच्या वश होऊन काम करतात हे सर्व शोधून मला
राम दाखवा. या यमाचे स्वरूप कसे आहे? आणि कोणत्या प्रकारचे आहे? ज्या यमाने या सर्व
राम सृष्टीच्या लोकांना पछाडले आहे. ॥१४६॥

राम

राम

राम कहो जम लोक कुण्डा प्रवाण ॥ किसी बिध जीव गहे जम आण ॥

राम

राम पडे सो देह किसी बिध बेग ॥ कहो गुरुदेव सबे दुःख सेंग ॥१४७॥

राम

राम त्या यमलोकाची सर्व हकीगत मला सांगा आणि नरककुंडाचे प्रमाण कसे आहे ते मला
राम सांगा. हे यम या जीवांना कशाप्रकारे येऊन पकडतात ते ही मला सांगा आणि हा देह
राम लवकर कशाप्रकारे पडतो. हे गुरुदेवजी, हे सर्व दुःख मला सांगा. ॥१४७॥

राम

राम

राम मेरे सो हो बुध कछु नहिं मांय ॥ सबे दुख बात न बूझी ही जाय ॥

राम

राम कहो गुरुदेव सबे दुख आप ॥ कहाँ लग जीव भुगते हे पाप ॥१४८॥

राम

राम माझ्यात विचारण्याची काही काही बुध्दी नाही सर्व गोष्टी आणि सर्व दुःख मला बुध्दी
राम नसल्या-कारणाने मी विचार शकत नाही तर हे गुरुदेवजी, आपणच मला हे सर्व दुःख
राम सांगून द्या की, कोठपर्यंत हे जीव पाप भोगतात. ॥१४८॥

राम

राम

राम भुगते हे जीव कहाँ लग कर्म ॥ कोहो गुरुदेव मिटावो हो भ्रम ॥

राम

राम कोढी सो कलंकी होवे किम आय । जके कोहो कर्म किस्यो जग माय ॥१४९॥

राम

राम हे जीव आपले केलेले कर्म कोठपर्यंत भोगतात. हे गुरुदेवजी, हे सांगून माझ्यात जो भ्रम
राम आहे तो मिटवून द्या. हे जीव या जगात येवून मागे केलेल्या कोणत्या कर्मांमुळे कोढी
राम होतो आणि ते कसे होतात ते मला सांगा. ॥१४९॥

राम

राम

राम हुवे सो हो अंध गुंगो किम जाण ॥ तके गुरु कर्म बतावो आण ॥

राम

राम अंगे अंग हीण किसी बिध होय ॥ तके गुरु कर्म बतावो हो मोय ॥१५०॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हे गुरुदेवजी, आधीच्या कोणत्या कर्मांमुळे जीव येथे आंधळे होतात. तसेच आधीच्या कोणत्या कर्मांमुळे जीव मुके होतात ते मला सांगा. कोणत्या अंगाने अंगहीन कोणत्या कर्माने होतो ते कर्म मला सांगा. ॥१५०॥

राम

राम

राम पडे सो हीण निचे कुळ जाय ॥ तके कोहो कर्म किस्यो जग मांय ॥

राम

राम रहे सो हो बांझ किमे गुरुदेव ॥ कृपा कर आप बतावो हो भेव ॥१५१॥

राम

राम आम्ही आधीच्या कोणत्या कर्माने जीव हिणकुळात म्हणजे निच जातीत जाऊन जन्म घेतो. तर हे हिणकुळात संसारात कोणते कर्म आहे की, ज्याच्याने जीव हिणकुळात जाऊन जन्म घेतो. हे गुरुदेवजी, ह्या स्त्रीया कोणत्या कर्माने वांझ राहतात हा भेद कृपा करून मला सांगा. ॥१५१॥

राम

राम

राम

राम क्रोधी अंग करूपी देह ॥ किसे गुरु पाप बणे अंग एह ॥

राम

राम घणा सो बाळ आवे हे खुक ॥ किसे गुरु कर्म सदा रहे भूख ॥१५२॥

राम

राम हे गुरुदेवजी, कोणत्या पापाने हा क्रोधी आणि कुरूप देहाचा होतो हे मला सांगा. आणि कोणत्या स्त्रीच्या कोखमधून म्हणजे पोटातून खुपसे मुले जन्म घेतात ते कोणत्या पापाने होते हे मला सांगा. आणि गुरुजी, आधीच्या कोणत्या कर्मांच्या कारणाने नेहमी भूक लागलेली असते. ॥१५२॥

राम

राम

राम

राम हुवे सो पंग अपंग अधीश ॥ तके कर्म किण कोहो गुरु ईश ॥

राम

राम गिरे सो ग्रभ अधूरा बाल ॥ तके गुरु कर्म कहो ज बडाल ॥१५३॥

राम

राम कोणी पांगळे असतात तसेच कित्येक अपंग अधीश म्हणजे अपंग असतात यांनी कोणते कर्म केले ज्याच्याने हे असे झाले, गुरुजी, तुम्ही ईश्वर मला सर्व सांगा. कित्येक स्त्रीयांचा गर्भपात होऊन अपूर्ण मुल पडून जातात. तर गुरुजी, हे कोणत्या कर्माने असे होते. हे असे बडाल म्हणजे मोठे कर्म मला सांगा. ॥ १५३॥

राम

राम

राम

राम जणे सोहो बोहोत न जीवे हे एक ॥ तिके गुरु पाप किस्या जुग पेख ॥

राम

राम दलद्री होय कहो किण पाप ॥ तके गुरु मोय बतावो हो आप ॥१५४॥

राम

राम कोणत्या कोणत्या स्त्रीयांना खुपशे मुले होतात. परंतु मुले होऊन मरून जातात. गुरुजी हे कोणत्या पापाने होते ते पाहून मला सांगा आणि मनुष्याने पूर्व जन्मात कोणते पाप केले ज्यामुळे तो दरिद्री होऊन गेला. हे गुरुजी आपण मला सांगा. ॥१५४॥

राम

राम

राम

राम कमी वाहाँ बुध कोहो किम होय ॥ तके गुरु कर्म कहीजे मोय ॥

राम

राम पडे किम लछ कुं लछण देह ॥ किसे गुरु कर्म बणे अंग अेह ॥१५५॥

राम

राम हे गुरुदेवजी, निच बुधदी कोणत्या कर्माने होते ते मला सांगा तसेच कोणत्या कर्माने ह्या देहात लक्षण-कुलक्षण पडतात. हे आधीच्या कोणत्या कर्माने असे लक्षण होतात. ते गुरुदेवजी मला सांगा. ॥१५५॥

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	लंपटी ही होय न बोले हे साच ॥ इसा गुरु अंग बणे किण पाँच ॥		राम
राम	काणुं किण पाप हुवे गुरुदेव ॥ तको मुझ आप बतावो हो भेव ॥१५६॥		राम
राम	आधीच्या कोणत्या कर्मांमुळे मनुष्य लंपट(स्त्री लंपट)होतो.तसेच बोलण्यात खरे सत्य		राम
राम	बोलत नाही हे कोणत्या कारणाने होते?गुरुजी हे सांगा.एका डोळ्याचा तिरळा कोणत्या		राम
राम	पापाने होतो?हे गुरुदेवजी,याचा मला भेद सांगा .॥१५६॥		राम
राम	लुलो सोहो मांजर बाडो खेब ॥ किसे गुरु कर्म पडे यह अेब ॥		राम
राम	बोळो किम बाळ रण्डजे हे नार ॥ तके कर्म कोहो किसा संसार ॥१५७॥		राम
राम	कोणत्या पापाने लुळा म्हणजे हात,पाय,तुटलेला असा होतो.आणि कोणत्या पापाने		राम
राम	मांजरा-मांजरी सारखे डोळे असणारा होतो आणि तिरपे पाहणारा आणि डोळे बसलेले		राम
राम	कोणत्या पापाने होतात.आधी केलेल्या कोणत्या कर्माने असे पडतात.गुरुजी,बहिरा		राम
राम	कोणत्या पापाने होतो.आणि स्त्री बालपणापासून विधवा होते तर यांनी आधी संसारात		राम
राम	कोणते कर्म केले ते सांगा.॥१५७॥		राम
राम	मरे सो हो नार जोडो खण्ड होय ॥ परणे हे फेर न जीवे हे कोय ॥		राम
राम	पडे सो धेक नारी नर मांय ॥ कलह सो हो नित्य अबोल्या हा जाय ॥१५८॥		राम
राम	पुरुषाची पत्नी मरुन जाते तर जोड खंडित होऊन जातो,तो पुरुष परत लग्न करतो		राम
राम	आणि ती ही मरुन जाते.हे कोणत्या कर्माने होते व पति-पत्नीत कोणत्या कारणाने		राम
राम	कलह(भांडण)होते ज्यामुळे ते दोघे आपसात बोलत नाही.हे कोणत्या कर्मांमुळे होते?		राम
राम	॥१५८॥		राम
राम	पडे सो हो बाल बिछोवाहा लोय ॥ किस्स्या गुरु कर्म किया एह होय ॥		राम
राम	पडे सो हो बंध बिके नर नार ॥ किसा गुरु कर्म किया संसार ॥१५९॥		राम
राम	बालपणातच आपल्या आई-वडिलांपासून मुलाचा वियोग होतो.हे तर गुरुजी आधी		राम
राम	त्याने कोणते कर्म केले ज्यामुळे वियोग झाला.स्त्री आणि पुरुष गुलामासारखे बंधनात		राम
राम	बांधले जातात आणि पुरुष तसेच स्त्री विकले जातात.हे गुरुदेवजी,यांनी संसारात		राम
राम	कोणते कर्म केले होते ज्यामुळे ते विकून परतंत्र होऊन गेले?॥१५९॥		राम
राम	दासी दर चाकर चुकर खाण ॥ किस्स्या गुरु कर्म किया हुवे आण ॥		राम
राम	दवागण पीव न बुझे हे सार ॥ किस्स्या गुरु कर्म किया उन लार ॥१६०॥		राम
राम	आधीच्या कोणत्या कर्माने दासी होते तसेच दुसऱ्यांच्या घरात चाकर-चुकर,नीच-		राम
राम	खाणीत कोणत्या कर्माने होतात.आता अशा खाणीत जातात तर आधीच्या जन्मात		राम
राम	यांनी कोणते कर्म केले होते कि,हे असे झाले हे गुरुदेवजी,हे मला सांगा.आणि गुरुजी		राम
राम	दवागण म्हणजे त्या स्त्रीचा पति तिला अमान्य करुन देतो.तिचा सार सांभाळ करीत		राम
राम	करीत नाही, तिला सोडून देतो तर तिने मागच्या जन्मात कोणते कर्म केले होते की,		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ज्याच्याने त्या स्त्रीला दवागण करुन देतो. ॥१६०॥

राम

राम हुवे किम नाजर खोजा हा हीज ॥ किसे गुरु कर्म पडे यह बिज ॥

राम

राम पलटे पुरुष हुवे किम नार ॥ तके कर्म कोण कहोनी बिचार ॥१६१॥

राम

राम पुरुष आधीच्या कोणत्या कर्माने नाजर(हिजड)आणि ठेंगणे होतात.तर गुरुजी,हे आधीच्या

राम

राम कोणत्या कर्माने यांच्या आईच्या गर्भात असे बीज पडते.पुरुषांपासून पलटून स्त्री होते.

राम

राम तर हे पुरुषांपासून स्त्री बनण्याचे कोणते कर्म आहे हे विचार करुन मला सांगा.॥१६१॥

राम

राम किस्यो कर्म कियाँ किसो दुख होय ॥ तिका बिध सरब कहीजे मोय ॥

राम

राम मरे सोहो मोत कुमीचां बदेस ॥ किस्या गुरु कर्म कहो सब रेस ॥१६२॥

राम

राम आणि कोणते कर्म केल्याने कोणते दुःख होते त्याची सर्व विधी मला सांगा.अकाली

राम

राम मृत्यू कशाने होतो.वाईट प्रकारच्या दुर्घटनेने कोणत्या कर्माने मरतो आणि विदेशात

राम

राम मृत्यु कोणत्या कर्माने मरतो आणि विदेशात मृत्यु कोणत्या कर्माने होतो?यांनी कोणते

राम

राम कर्म केले होते हे गुरुदेवजी,त्याचा भेद मला सांगा. ॥१६२॥

राम

राम किसे सोहो क्रम कियां हुवे काग ॥ किणे गुरु दोष फुटे नर भाग ॥

राम

राम दासी के पेट लहे अवतार ॥ किस्या गुरु कर्म किया उण लार ॥१६३॥

राम

राम आणि आधी कोणते कर्म केले ज्याच्याने कावळा झाला व आधीच्या कोणत्या कर्माने

राम

राम भाग्यहीन झाला.आधी कोणते कर्म केले त्यामुळे दासीच्या पोटी जन्मला.तर यांनी पूर्व

राम

राम जन्मात कोणते कर्म केले? गुरुजी,ते सांगा. ॥१६३॥

राम

राम हुवे सो हो भंगी मेहतर स्वान ॥ किस्या गुरु कर्म किया व्हे आन ॥

राम

राम डुमा घर घोड स ऊँठ कतार ॥ किस्या गुरु कर्म किया आ हां मार ॥१६४॥

राम

राम गुरुजी आधी कोणते कर्म केले होते.ज्यामुळे भंगी आणि मेहतर होतो.कोणत्या कर्माने

राम

राम कुत्रा बनतो.हे कोणत्या कर्माने येऊन होतात?डोमाच्या घरचा घोडा तसेच कतारीचा

राम

राम उंट कोणत्या कर्माने होते यांनी पूर्वजन्मात कोणते कर्म केले होते ज्यामुळे यांच्यावर हा

राम

राम मार पडतो हे गुरुदेवजी हे सांगा. ॥१६४॥

राम

राम दशरावे हे जेम मेहे की सुत होय ॥ किसे गुरु कर्म से डाकण जोय ॥

राम

राम बालदा बैल रिखां घर गाय ॥ किसे गुरु कर्म बंधे अे आय ॥१६५॥

राम

राम व दसऱ्याच्या दिवशी हेला कापला जातो तर तो हेला कोणत्या कर्माने होतो आणि

राम

राम कोणत्या कर्माने स्त्रीया डाकीण होतात.हे गुरुदेवजी,हे सांगा.गुरुदेवजी बालदा म्हणजे

राम

राम बैलाच्या पाठीवर माल इकडचा तिकडे घेऊन जाणारा अशा बालदाच्या घरचा बैल

राम

राम कोणत्या कर्माने होतात तसेच ऋषीच्या घरी गाय बनून कोणत्या कर्माने बांधली जाते.

राम

राम ॥१६५॥

राम

राम तेली घर बेल गाडे तीही जाण ॥ किस्या गुरु कर्म कियां हुवे हे आण ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	किसबण लार भडवा हा होय ॥ तिके गुरु कर्म कहीजे मोय ॥१६६॥		राम
राम	गुरुजी,तेलीच्या घरचा बैल होतो तसेच पांचाळाच्या गाडीचा बैल बनतो तर हे कोणत्या		राम
राम	कर्माने येऊन झाले हे सांगा.रंडीच्या मागे भडवा होतात हे असे आधीच्या कोणत्या		राम
राम	कर्माने येऊन बनतात हे गुरुजी,ते कर्म मला सांगा. ॥१६६॥		राम
राम	मेहेरी के बस हुवे भरतार ॥ काहा उन कर्म कियो गुरु लार ॥		राम
राम	हुवे किम पितर भूत चुडेल ॥ तके गुरु कर्म किसा जुग खेल ॥१६७॥		राम
राम	गुरुजी,मागच्या जन्मात कोणत्या कर्माच्या कारणाने पुरुष आपल्या पत्नीच्या वश		राम
राम	होऊन जातो.कोणत्या कर्माने मनुष्य पितर तसेच भूत होतो व स्त्री चुडेल बनते.हे		राम
राम	कोणत्या कर्माने जगात येऊन होतात. ॥१६७॥		राम
राम	ऊंधे सो सीस आकासा हा पाव ॥ किसे गुरु कर्म बणे ब्रछ आव ॥		राम
राम	हुवे किम डुंगर पत्थर पांण ॥ तके गुरु कर्म कहो मुज आण ॥१६८॥		राम
राम	खाली डोके व आकाशाकडे पाय अशाप्रकारे हे झाड कोणत्या कर्माने होते.कोणत्या		राम
राम	कर्माने डोंगर म्हणजे पर्वत होतात व कोणत्या कर्माच्या पापाने पाषाण होतात.हे गुरुजी,		राम
राम	हे सर्व कर्म मला आणून सांगा. ॥१६८॥		राम
राम	सदा अंग रोग लकुबा होय ॥ तके गुरु कर्म कहिजे हे मोय ॥		राम
राम	सदा दुख हार सला नहिं जीत ॥ तके गुरु कर्म किसा किण रीत ॥१६९॥		राम
राम	गुरुजी,अंगात नेहमी रोग राहतो,असा रोगी कोणत्या कर्माने होतो आणि पूर्व जन्माच्या		राम
राम	कोणत्या कर्माने लकवा होतो.हे गुरुजी हे पाहून मला सांगा.आणि नेहमी दुःखी राहतो		राम
राम	व जेथे-तेथे नेहमी त्याची हार होते,त्याच्या सल्याने कोठेही विजय होत नाही,नेहमी		राम
राम	हार होते.हे असे कोणत्या कर्माने कोणत्या रीतीने होते. ॥१६९॥		राम
राम	हुवे जग भूप न जमे हे राज ॥ तके गुरु कर्म किसा किम बाज ॥		राम
राम	पिण्डत होय के आवे हे रीस ॥ काहा उन करम कियो गुरु ईस ॥१७०॥		राम
राम	जगात राजा होऊन त्या राजाचे राज्य जमत नाही तर गुरुजी,हे कोणते कर्म बाजे जाते.		राम
राम	पंडित असून क्रोध येतो तर त्याने पूर्वजन्मात कोणते कर्म केले होते?हे गुरुदेवजी,मला		राम
राम	सांगा.॥१७०॥		राम
राम	जोगी ही होय न आवे हे बिचार ॥ काहा गुरु कर्म कियो उन लार ॥		राम
राम	हुवे सो हो साध संतो कन मांय ॥ काहा गुरु पुरब पाप कहाय ॥१७१॥		राम
राम	हे गुरुदेवजी,योगी असून ही त्याने पूर्वजन्मात कोणते कर्म केले ज्यामुळे त्याला योगाचा		राम
राम	विचार सुचत नाही व साधु झाला परंतु त्याला संतोष नाही असे त्यांनी पूर्वजन्मात		राम
राम	कोणते पाप केले होते ते मला सांगा. ॥१७१॥		राम
राम	भजे सो हो नाँव नहिं इतबार ॥ काहा गुरु करम कियो उन लार ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम बणायर भेष कमावे हे खेत ॥ काहां उण कर्म कियो जुग हेत ॥१७२॥
राम हे गुरुदेवजी, रामनामाचे भजन तर करतो आहे. परंतु रामनामाचा त्यांना विश्वास येत
राम नाही तर त्यांनी पूर्वजन्मात कोणते कर्म केले होते आणि शरीरावर साधूचा वेश घेतात
राम व शेतीचे काम करून शेतीची कमाई करतात तर त्यांनी पूर्व जन्मात कोणते कर्म केले
राम होते की, ते या जगाशी प्रिती करतात. ॥१७२॥

राम कथे सो हो ग्यान न सूजे हे भेद ॥ काहा गुरु कर्म किवी जग खेद ॥
राम पढे नित अरथ न सुजे हे कोय ॥ काहा कर्म पूरब वाँ उर होय ॥१७३॥
राम गुरुजी, ज्ञान कथन करून दुसऱ्यांना सांगतात आणि त्यांना स्वतःलाच तो भेद दिसत
राम नाही तर त्यांनी मागच्या जन्मात कोणते कर्म केले होते की ते या जगात खेद करतात
राम आणि रात्र-दिवस ज्ञान करतात आणि त्याचा अर्थ दिसत नाही तर त्याच्या हृदयात
राम कोणते कर्म आहे ते मला सांगा. ॥१७३॥

राम कै सिष सूर नहिं पत मांय ॥ काहा गुरु कर्म कियो जग आय ॥
राम ग्यानी सिष होय नहिं गुरु धर्म ॥ काहा गुरु लार कियो उन करम ॥१७४॥
राम गुरुजी, शिष्य शूरवीरासारख्या गोष्टी करतो. परंतु त्याचा आत (हंसाच्या उरात) तसे मत
राम नाही तर त्याने पूर्व जन्मात कोणते कर्म केले की त्याला मत येत नाही म्हणजे तो
राम शिष्य मत धारण करत नाही. शिष्य ज्ञानी झाला आणि त्या शिष्याला गुरुधर्म नाही तर
राम त्याने पूर्व जन्मात कोणते कर्म केले होते की, त्यामुळे गुरुधर्म पाळता येत नाही. हे
राम गुरुदेवजी, हे सर्व मला सांगा. ॥१७४॥

राम पहुँचे हे जाय सबे लछ नाय ॥ कहो गुरु दोष किसो जन मांय ॥
राम ओरां कुं हुँ ग्यान न साजे हे आप ॥ किसा गुरु कर्म कियो उण पाप ॥१७५॥
राम जाऊन पोहचले आहे परंतु त्यांच्यात सर्व लक्षण नाही. तर त्या लोकांमध्ये कोणता दोष
राम आहे. ते गुरुजी मला सांगा. ते दुसऱ्यांना तर ज्ञान सांगतात परंतु स्वतः ज्ञानाप्रमाणे
राम चालत नाही त्यांनी पूर्वजन्मात कोणते कर्म केले, कोणते पाप केले, ज्यामुळे ज्ञान जाणत
राम असूनही दुसऱ्यांना सांगतात आणि स्वतः त्या ज्ञानाने चालत नाही. ॥१७५॥

राम बखाणे हे नाँव करे सुर सेव ॥ किसे गुरु कर्म न सूजे हे भेव ॥
राम हुवे तज साध गरिबी नाह ॥ किस्या गुरु कर्म धस्या उर मांह ॥१७६॥
राम रामनामाचे महत्व सर्वांना सांगतात परंतु स्वतः इतर देवतांची पुजा करतात तर त्याला
राम पूर्व जन्माच्या कोणत्या कर्मांमुळे भेद सूचत नाही. हे गुरुदेवजी, हे सर्व मला सांगा. सर्व
राम त्यागून साधू होऊन जातो परंतु त्याच्यात गरीबी नाही आहे तर पूर्वजन्माचे कोणते कर्म
राम येऊन त्याच्या हृदयात घुसले की त्या कर्मांमुळे त्याच्यात गरीबी राहत नाही. ॥१७६॥

राम जको कर्म कियो तिका हुवे हाण ॥ सबे मुझ छाँट बतावे हो आण ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	अनेक तरे बिध कर्म उपाय ॥ ऐकु कोहो छाँट बतावो हो आय ॥१७७॥		राम
राम	जे-जे कर्म केल्याने त्या कर्मापासून हानी होते तर हे कोणते कर्म केल्याने कोणती हानी होते हे सर्व मला वर्णन करुन सांगा.अनेक प्रकारचे अनेक विधीचे कर्म उत्पन्न होतात ते सर्व वेगवेगळे निवडून मला सांगा. ॥१७७॥		राम
राम	गुरु वायक ॥ दोहा ॥		राम
राम	सुण सिष मे तो कुं कहुँ ॥ साच अरथ ओ जाण ॥		राम
राम	बिन भक्ति सब दोष रे ॥ लगे जीव कूं आण ॥१७८॥		राम
राम	तेव्हा गुरुदेवांनी शिष्याला सांगितले की,हे शिष्य,तु ऐक मी तुम्हाला सांगतो,खरा अर्थ तर हा जाणा की,भक्ती केल्याविना हे सर्व कर्म जीवाला येऊन-येऊन लागतात. ॥१७८॥		राम
राम	तुं कहतो सब छाँट कर ॥ निरणो करां बजाय ॥		राम
राम	पिण साच अरथ तो ओ सही ॥ सुण सिष माने आय ॥१७९॥		राम
राम	तु सांगतो तर हे सर्व कर्म निवडून वेगवेगळे करुन याचा निर्णय मी तुला समजाऊन सांगतो.परंतु खरा अर्थ हा आहे की,हे शिष्य तु मानत असशील तर येऊन ऐक. ॥१७९॥		राम
राम	कुंडल्यो ॥		राम
राम	भक्त बिना सब करम रे ॥ उड उड लागे आय ॥		राम
राम	ज्युँ सिष सूना खेत में ॥ मिरग ढोर चर जाय ॥१८०॥		राम
राम	भक्ती केल्या शिवाय हे सर्व कर्म उडून-उडून येऊन लागतात.जसे सुन्या शेतात म्हणजे राखणदारा शिवाय शेतात हरीण आणि ढोर येऊन चरुन जातात. ॥१८०॥		राम
राम	मिरग ढोर चर जाय ॥ खेत सो जाय भरिजे ॥		राम
राम	निस दिन नेहचळ बास ॥ हर्ष केळा नित कीजे ॥१८१॥		राम
राम	राखणदारा शिवाय शेत हरीण आणि ढोरांनी भरुन जाते.ते रात्र-दिवस निश्चित होऊन शेतात राहतात व आनंदाने खेळ क्रिया नेहमी करतात. ॥१८१॥		राम
राम	भजन रूखाळो जे रहे ॥ मृग खेत नहीं खाय ॥		राम
राम	भजन बिना सब कर्म रे ॥ उड उड लागे आय ॥१८२॥		राम
राम	या शरीरात भजन राहील्यावर कर्म लागत नाही.जसे शेतात राखणदार राहील्यावर हरीण आणि ढोर येऊन खाऊ शकत नाही.परंतु भजन केल्याशिवाय हे सर्व कर्म येऊन-येऊन लागतात. ॥१८२॥		राम
राम	सिष वायक ॥ दोहा ॥		राम
राम	हो गुरुदेवजी साची कहीं ॥ केहेण फेर नहीं कोय ॥		राम
राम	कोण करम को दोष हे ॥ छाँट बतावो मोय ॥१८३॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शिष्याने गुरुदेवतांना सांगितले की, हे गुरुदेवजी, आपण खरे सांगितले. सांगण्यात काही
राम अंतर नाही ठेवले. परंतु कोणत्या कर्माचे दोष आहे ते माझ्या प्रश्नांना अनुसार निवडून
राम मला सांगा. परापरीपासून चार पद आहेत हे चारपद आधीपासून आहे. जीव, पारब्रम्ह,
राम इच्छा हे तिन्ही कोणत्या ना कोणत्या प्रकारच्या सुखाचे चाहते आहेत. हे जे सुख
राम चाहतात. ते सुख हे तिन्ही एकटे एकटे किंवा तिन्ही मिळून ही स्वतःच्या बळावर प्राप्त
राम करू शकत नाही. यांना जे ही छोट्याहून छोटे सुख पाहिजे असेल तर सतस्वरूप या
राम तिघांना आपला सतस्वरूप विज्ञानाचा आधार जोपर्यंत देत नाही तोपर्यंत हे तिघं
राम एकट्याच्या बळावर किंवा तिघांच्या बळावरही कितीही त्या सुखांकरीता प्रयत्न केले
राम तरीही तरसत राहूनच जातात. परंतु ते सुख मिळत नाही. सतस्वरूप गुरुला या सर्वांना
राम तृप्त सुख देण्याची इच्छा असते. तृप्त सुख फक्त सतस्वरूप गुरुच्या देशात राहते.
राम जीवा सोबत मन आणि ५ आत्माही माया आधीपासून आहे. या मायेमुळे सतस्वरूप गुरु
राम जीवाला आपल्या देशास घेऊन जाऊ शकत नाही. जोपर्यंत सर्व जीव सतस्वरूप
राम गुरुच्या देशात जात नाही तोपर्यंत इच्छा माता आणि पारब्रम्ह पिता ही पूर्ण विकार
राम रहीत वैरागी विज्ञान स्वभावाचे बनत नाही. ते ही पूर्ण सुख बनत नाही. ते ही जीवाला
राम उत्पन्न करणे मोठे करणे आणि मारून खाणे या माया काळ प्रकृतीचे बनलेले राहतात.
राम म्हणून साईची सर्व जीवांना आपल्या महासुखाच्या पदात घेऊन जाणे ही पहीली गरज
राम असते. जीव मन आणि ५ आत्मा या सोबतच्या मायेमुळे सतस्वरूप गुरुच्या महासुखाच्या
राम देशाला जाऊ शकत नाही. म्हणून साईला जीवाला मन आणि ५ आत्म्यापासून मुक्त
राम होण्याची विधी देण्याची महान अवर्णनीय इच्छा झाली. त्या इच्छेनुसार सतस्वरूप गुरुने
राम जीवाला सहजात सतस्वरूप गुरुच्या देशात पोहचण्याकरीता लागणारी व जोपर्यंत
राम सतस्वरूप गुरुच्या देशात जीव पोहचत नाही तोपर्यंत निर्मल मायेचे सुख घेतात अशी
राम होणकाळी सृष्टी बनविली आणि जीव पण सतस्वरूपास पोहचतील. तोपर्यंत होणकाळात
राम मायेचे निर्मळ सुख घ्यावे व सुख घेतांना सहजमध्ये सतस्वरूप गुरुच्या देशास निघून
राम यावे असा मनुष्य देह दिला. आणि प्रत्येक जीवाला सतस्वरूप देशाची विधी व ज्ञान
राम सहजमध्ये मिळावे आणि प्रत्येक जीव लवकरात लवकर सहजात महासुखात जावा.
राम म्हणून सतस्वरूप गुरु स्वतः मनुष्य देहात प्रगट होतात. जीवाकरीता जीवातच आई-
राम वडिल गुण तसेच गुरु गुण कसे प्रगट होतात हे समज. असे सतस्वरूप गुरु जीवात
राम आधीपासून कोठे राहतो आणि तो मनुष्य देहात कसा प्रगट होता ज्याकारणाने तो
राम जीव तसेच त्याचा देह जगात सतस्वरूप गुरुच्या रूपात ओळखला. सतस्वरूप पारब्रम्ह
राम आणि होणकाळ पारब्रम्ह जसे जीवात्मा आधीपासून आहे तसे हे दोघेही आधीपासून
राम आहे. जीवात्मा स्वतः दोन प्रकृतीचा आहे. जीवात्म्याचा हंस ब्रम्ह प्रकृतीचा आणि मन व

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ५आत्मा माया प्रकृतीची सतस्वरूप पारब्रम्ह जीवात्मापेक्षा सुक्ष्म आहे म्हणजे जीवाची
राम ब्रम्ह हंस प्रकृतीपेक्षा तसेच मन व ५ आत्मा माया प्रकृतीपेक्षा झिना आहे.म्हणून
राम जीवाआत्म्याच्या प्रत्येक अंशात म्हणजे ब्रम्ह स्वभावाच्या हंसात,मनात आणि ५
राम आत्म्यात आधीपासून विराजमान आहे.होणकाळ पारब्रम्ह हा जीवाच्या ब्रम्ह प्रकृतीच्या
राम हंसापेक्षा जड आहे आणि जीवांच्या मन आणि आत्म्यापेक्षा झिना आहे.म्हणून जीवाच्या
राम ब्रम्ह प्रकृतीच्या हंसात होणकाळ पारब्रम्ह थोडासाही नाही तसेच जीवाचे मन आणि ५
राम आत्म्यात ओतप्रोत आहे.

राम सतस्वरूप पारब्रम्ह

राम १.जीवात्म्याचे हंस(ब्रम्ह)मध्ये ओतप्रोत आहे,याच्यासोबत आहे.

राम २.जीवात्म्याच्या मन आणि ५ आत्म्यांमध्ये ही ओतप्रोत आहे.

राम होणकाळ पारब्रम्ह

राम १.जीवात्म्याचे हंस(ब्रम्ह)मध्ये थोडासाही नाही.

राम २. फक्त जीवात्म्याच्या मन आणि ५ आत्मा या मायेत ओतप्रोत आहे.

राम असा सतस्वरूप जीवात आधीपासून विराजमान आहे.परंतु जीवाकरीता माया भ्रमामुळे

राम अप्रगट आहे.जसे देहात सतस्वरूप गुरु प्रगट झाले.मनुष्य देह मिळता जीवात

राम सतस्वरूप गुरु प्रगट होऊन जातात.हे सतस्वरूप गुरु म्हणजे नेःअक्षर जीवात प्रगट

राम होताच जीवाच्या घटाला हा सतशब्द खंड-ब्रम्हंड बनवून देतो.खंड-ब्रम्हंड बनवून

राम हृदयकमळ, मध्यकमळ, नाभी कमळ, लींगस्थान, गुदाघाट आणि ६ पश्चिमचे स्थान

राम (बंकनाळ,मेरुदंड,त्रिगुटी,चिदानंदब्रम्ह,शिवब्रम्ह,पारब्रम्ह)पार करून हंसाला दहाव्याद्वारात

राम घेऊन जातो.व हंसा सोबतची माया ५ आत्मा आणि मन नाभीत व त्रिगुटीत काढून

राम टाकतो.तसेच हंसाने त्रिगुणी मायेसोबत कर्माच्या रुपाने कृत्रिम रुपाने बनवलेली माया

राम दहाव्याद्वारात पूर्णपणे मिटवून देतात.अशाप्रकारे घटातील निराकारी होणकाळ पारब्रम्ह

राम आणि जीवासोबतची मूळ निराकारी ५ आत्मा आणि मूळ निराकारी मन नाश करून

राम हंस आणि हंसाचा घट जसा सतस्वरूप मायेपासून मुक्त कोरा आहे तसा पूर्ण कोरा

राम सतस्वरूप बनवून देतो.यामुळे मूळ सतस्वरूप गुरु आणि जीवात सतस्वरूप प्रगट

राम झाल्यावर माया मुक्त कोरा सतस्वरूपी हंसापासून आणि हंसाच्या देहापासून बनलेला

राम सतस्वरूप गुरु या दोन्हीचे गुण सारखे असतात.सतस्वरूप गुरु ह्या दोघांचे गुण सारखे

राम राहतात.जसे सतस्वरूप आधीपासून सर्व आत्म्यांचा तसेच सर्व सृष्टीचा म्हणजे

राम होणकाळ आणि इच्छा मायेचा गुरु आहे तसाच हंसात आणि हंसाच्या देहात प्रगट

राम झालेला सतस्वरूप ही तसाचा तसा गुरु आहे कारण दोघे एक आहे.

राम हर म्हणजे काय ?

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जगात सतस्वरुपालाही हर म्हणतात.होणकाळालाही हर म्हणतात व विष्णूलाही हर म्हणतात. सतस्वरुप हा सर्वांना सुख देणारा परमात्मा आहे.गुरुच्या रुपात आहे आणि पूर्ण विज्ञान वैरागी आहे.त्याच्यात माया जराही नाही.होणकाळ हा ब्रम्ह असून मायेचा भोगी आहे आणि उत्पत्ती कर्ता तसेच वेळेनुसार दुःख देणारा काळस्वरुपी आहे.विष्णू हा त्रिगुणी मायेपासून उत्पन्न झालेली सतोगुणी माया आहे.जी महाप्रलयात नष्ट होऊन जाते म्हणजे प्रलयात जाते.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी या ग्रंथात जो हर सांगितला आहे तो सर्वांचा सुख देणारा विज्ञानस्वरुपी सतस्वरुप परमात्म्याला सांगितला आहे.होणकाळ पारब्रम्ह तसेच मायेपासून उत्पन्न झालेले विष्णु व विष्णूसारखे मायावी देवता ब्रम्हा,शंकरला नाही सांगितले.

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम आन म्हणजे काय ?

राम

राम आन म्हणजे सतस्वरुप परमात्मा देव सोडून जितकेही देव त्रिगुणी मायेपासून उत्पन्न झाले आहेत आणि महाप्रलयात जातात,त्या सर्व देवतांना आन म्हणतात.आनमध्ये दोन प्रकार आहेत.

राम

राम

राम १.पुण्य कर्ता-ब्रम्हा,विष्णू,महादेव अवतार

राम

राम २.पापकर्ता भैरु,क्षेत्रपाळ,सितला,दुर्गा इ.या ग्रंथात आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी आन विशेष रुपाने बळी मागणारे देवता जसे भैरु,क्षेत्रपाळ,सितला इत्यादीला म्हटले आहे.

राम

राम

राम गर्भातील करार

राम

राम हे साई,सिरजनहार आपण ऐका,आपण माझ्याकडून दुसरे दुःख जसे पाहिजे तसे भोगवून घ्या परंतु या गर्भवासातून बाहेर आणा.आता तर मी हरीच्या जवळ राहिल आणि हर म्हणजे रामजीची भक्ती खूप कडक राहून करेल.आता माझा बाहेर बसेरा करा म्हणजे हे हर,मी रात्र-दिवस आपलाच जाप करील आणि जर मी बाहेर आलो तर आपल्याला कधीही भुलणार नाही.हर म्हणजे रामजीला सोडून दूसऱ्या देवी-देवतांचे ध्यान,भजन, पुजन करणार नाही.हे हर,कृपा करून मला बाहेर आणा.माझे आधी केलेले सर्व दोष बक्षीस म्हणजे माफ करून द्या.

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम धर्मरायाच्या दरबारातील करार -

राम

राम मी रामनामात रचमच होऊन रामनामाची भक्ती करेल.तीर्थ,धाम,होम,यज्ञ,तपस्या, तसेच मायावी सर्व भक्त्या या सर्वाहून वेगळे राहून सर्वांचा त्याग करेल,आपल्या पासून जराही ताळी तोडणार नाही.मी सर्व मनुष्य देह धरून अन्य सर्व ८४,००,००० योनीचे दुःखीत पिडित जीवांवर दया करेल.मुखाने नेहमी सत्यवचन बोलेल आणि सर्वांशी सज्जन म्हणजे आपला बनून राहिल.मी नित्य खऱ्या सतस्वरुप देवाची सेवा करेल

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आणि मनात जो कालही होता, आजही आहे आणि उदयाही राहिल अशा सत्त देवाला
राम पाहिल.संसारत जे जीव आहेत त्या सर्व जीवांच्या रुपातून मी माझ्या सारखे
राम परमात्म्याचेच जीव आहेत या रूपाने जाणेल.मी रामजीच्या साधूची सेवा करेल आणि
राम फक्त एका अनघड नाथाचे भजन करेल व रामजी मिळविण्याच्या शुभ शुभ गोष्टी करेन.
राम साहेब प्राप्त करण्याची इच्छा ठेवणारे दुःखीत-पिडीतांना दान देईल.म्हणजे माझ्याने
राम जितके होईल तितके जास्त तन,धनाने,मदत करेल.आणि ८४,००,००० योनीच्या
राम निरपराधी प्राणी मात्रांना खाणे-पिणे आणि राहण्याचे दान करेल.मी आपल्या सांगितलेल्या
राम मार्गावर नेहमी चालेल.मी दुसऱ्यांचा द्वेष, निंदा हे काम त्यागून देईल.मी रामजीचे
राम भक्तांचे लाड करेल व सर्व प्रकारचे मद व मगरुरी तसेच सर्व प्रकारचा कडवटपणा
राम सोडून देईल.मी सिरजनहाराचे नाव प्रत्येक श्वासात घेईल.मी हरला हृदयात नेहमी
राम करीता ठेवेल.याच्या शिवाय अन्य कोणत्या देवताची भक्ती करणार नाही.॥१८३॥

गुरु वायक ॥ छंद उधोर ॥

हे सिष अंध हुवे इण कर्म ॥ गुरु को रूप निंदे धर्म ॥

गुंगो होय हे इम जाय ॥ गुरां सूं चबे सामो आय ॥१८४॥

राम जीवाने सतस्वरूप परमात्मा गुरुला मनुष्य देह मागितला.त्यावेळी हे परमात्मा तुझीच
राम भक्ती करेल व काळाची फाशी नेहमीकरीता कापेल हा जीवाने सतस्वरूप परमात्म्याच्या
राम दरबारात यमराजासोबत कडवट करार केला.यमराजाने करारानुसार धरतीवर मनुष्य
राम देह दिल्यावर भक्ती नाही केली तर या गुन्ह्याचा परीणाम नर्क राहिल असे उघड उघड
राम जीवाला समजवून दिले.जीव मनुष्य देहात आल्यानंतर ज्या मनुष्य देहात सतस्वरूप
राम परमात्मा म्हणजे सतस्वरूप गुरुच्या घटात प्रगट झाला तो जीवाला ओळखता यावा
राम आणि त्या सतस्वरूप गुरुच्या शरणात जीव येऊन काळाची फाशी कापावी म्हणून डोळे
राम दिलेत.असा सतस्वरूप गुरु मिळाल्यावरही हा जीव त्या सतस्वरूप गुरुला ओळखण्याची
राम पर्वा करीत नाही उलट त्या सतस्वरूप गुरुच्या रूपाची निंदा करतो,आलोचना करतो.
राम या गुन्ह्यामुळे ज्या सतस्वरूप विज्ञानाने जीवाला डोळ्यांनी पाहण्याची जी माया दिली
राम होती ती माया त्याने सतस्वरूप गुरुला डोळ्यांनी न ओळखल्या कारणाने तसेच सतस्वरूप
राम गुरुची उलट निंदा केल्यामुळे डोळ्यांना न दिसणारी म्हणजे आंधळे बनण्याची अशी
राम उलटी माया त्याच्यात प्रगट होऊन गेली.ज्यामुळे पुढच्या जन्मात त्याला डोळे असूनही
राम दिसले नाही असा आंधळा बनला.जीवाला आंधळा बनविण्याचे काम सतस्वरूप
राम परमात्म्याने नाही केले.कारण सतस्वरूप विज्ञान स्वतः तर कोठे येत नाही व जातही
राम नाही.तसेच काही करत ही नाही.परंतु जीवाच्या इच्छेनुसार तो बनतो.अशाचप्रकारे
राम जीवाच्या इच्छेनुसार सतस्वरूप परमात्म्याने जीवाला सतस्वरूप गुरु ओळखता यावे.

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम वैराग्य-ज्ञान-विज्ञान ऐकून धारण न केल्यामुळे तसेच त्या सतस्वरूप ज्ञानाची उलटी
राम निंदा केल्याकारणाने ऐकण्याचे दिलेले स्वतःहून परिणाम हा झाला की, जीवात कानांनी
राम न ऐकणारा म्हणजे बहिरा बनणारे विज्ञान स्वतःमध्ये प्रगट होऊन गेले. देहात प्रगट
राम झालेले सतस्वरूप गुरुंचे दर्शन करण्याकरीता जायला निघतो. परंतु सतस्वरूप गुरु जेथे
राम विराजमान आहे तेथेपर्यंत न जाता रस्त्यांतच मायेच्या भ्रमात येऊन किंवा शरीराच्या
राम आळसामुळे दर्शनाची इच्छा त्यागून देतो आणि रस्त्यातच हारून बसून जातो. या
राम गुन्ह्यामुळे ज्या सतस्वरूप परमात्म्याने जीवाला पायांनी चालण्याची जी माया दिली
राम होती ती माया त्याने सतस्वरूप गुरुंच्या दर्शनास न जाता रस्त्यात हारून बसून
राम गेल्यामुळे पायांनी न चालण्याची म्हणजे लंगडा बनण्याची अशी उलटी माया त्याच्यात
राम प्रगट होऊन गेली. यामुळे ४३,२०,००० वर्षांपर्यंत पाय असूनही चालू शकत नाही
राम असा लंगडा बनून दुःख भोगले. जीवाला लंगडा बनविण्याचे काम सतस्वरूप परमात्म्याने
राम केलेले राहत नाही. जीवाच्या इच्छेनुसार सतस्वरूप परमात्म्याने जीवाला सतस्वरूप
राम गुरुचे दर्शन करण्यास जाऊ शकेल म्हणून पायांनी चालण्याचे विज्ञान दिले होते. असे
राम विज्ञान असतांनाही जीवाने सतस्वरूप गुरुंच्या दर्शनास न जाता रस्त्यात हारून बसून
राम गेल्या कारणाने पायांनी चालण्याचे दिलेले विज्ञान जीवानेच उलटवून दिले. याचा
राम स्वतःहून परीणाम हा झाला की, जीवात पायांनी न चालण्याचे म्हणजे लंगडा बनणारे
राम विज्ञान प्रगट झाले. ॥१८५॥

हुवे हीण बुध यूँ माय ॥ निंदे धर्म अपनो जाय ॥

तिरिया बांझ हुवे इण पाप ॥ निंदे भक्त हर को जाप ॥१८६॥

राम परमात्म्याने जीवाला आपला धर्म समजण्याकरीता तेज बुध्दी दिली होती. ही तेजबुध्दी
राम परमात्म्याकडून मिळाल्यावर ही जीव त्या तेजबुध्दीने सतस्वरूप गुरुपासून जीवाचा
राम सनातन धर्म काय आहे? हे ऐकल्यानंतरही धारण करीत नाही तो जीव आपला जो
राम सनातन धर्म आहे त्याचीच निंदा करतो. यामुळे पुढे युगानयुगापर्यंत ४३,२०,००० वर्षा
राम पर्यंत तीव्र विचार न करणारी लहान कुबुध्दी हलकी मिळते. महिला सतस्वरूप हर
राम म्हणजे रामजीच्या भक्तांची तसेच रामनामाचा जप करतात त्या जापाची निंदा करतात
राम त्या महिला या कुपापामुळे पुढच्या जन्मात वांझ होतात. महिला ही संतांना जन्म देणारी
राम माता असते. महिला कोणीही असली तरीही जगातील प्रत्येक पुत्र तिला पुत्र जन्म
राम देण्याची विधी दिली होती त्या विधीने जन्मला असा जगातील कोणताही पुत्र संत
राम बनून हरीचा जाप करतो आहे. त्या संताची हर भक्ती मातागुण प्राप्त केलेली स्त्री त्या
राम संताची व हरी जापाची निंदा करते त्याच्याने ही स्त्री पुढच्या जन्मी वांझ बनते.
राम ॥१८६॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मारे बाल कुं बिष पाय ॥ तां ते बांझ व्हे इम जाय ॥

राम

राम तोतो होय इन सुं जाण ॥ बोले मगज तेढी ही बाण ॥१८७॥

राम

राम प्रत्येक बालक गर्भ अवस्थेत परमात्म्याशी करार करतो की,मी तुझीच भक्ती करेल,
राम अशा बालकांना संत बनण्याच्या आधीच विष देऊन जी माता मारते ती स्त्री माता
राम बनण्याच्या लायक राहत नाही.म्हणून ती स्त्री पुढच्या जन्मी वांझ बनते.कुद्रतने स्त्रीला
राम बालकाची माता बनण्याचे विज्ञान प्रगट करून दिले होते ते प्रगट झालेले विज्ञान ही
राम स्त्री माता बनल्यावर बालकांना मारण्यात प्रयोग केल्याने ते प्रगट विज्ञान युगानु-
राम युगांसाठी लुप्त होऊन जाते.यामुळे ह्या स्त्रीचे शरीर सुटल्यानंतर ती स्त्री
राम ८४,००,००० योनीच्या कोणत्याही योनीत माता बनू शकत नाही.अशी ती स्त्री वांझ
राम होते.मनुष्य तोतरा या कारणामुळे झाला की,सतस्वरूप गुरु ज्या देहात प्रगट झाले.
राम अशा गुरुसोबत मन मस्तीत येऊन मगरुरीने गोष्ट केली.॥१८७॥

राम त्रिया परण मर मर जाय ॥ पुरब पाप पहुँचे हे आय ॥

राम

राम पुरब पाप सुण सिष एह ॥ खादा ह दरब अर दुख देह ॥१८८॥

राम

राम साईने पुरुषाला नितीने,मेहनतीने धन कमविण्याचा धर्म दिला होता.जो पुरुष नितीने,
राम मेहनतीने धन कमवत नाही तो आपल्या अबला स्त्रीवर अनेक भिती,बळ दाखवून
राम अनेक दुःख देऊन त्या स्त्रीच्या माहेराहून धन मागवून धन खातो.अशा पुरुषाची
राम पुढच्या जन्मी आलेली पत्नी रोग-उपचारात पतीने धन लावून दुःख देऊन मरते.
राम तिच्या मरणानंतर परत तो लग्न करतो ती पण मरून जाते.परत लग्न करतो ती
राम देखील मरते असे दुःख पडते. ॥१८८॥

राम बिकळी हि होय ईणे सुण करम ॥ गुरां सुं अडे छाडे हे धरम ॥

राम

राम काणो पाप इणसुंह जाण ॥ आतम देव निंदे आण ॥१८९॥

राम

राम विकळी म्हणजे गुरुपासून ज्ञान ऐकल्यानंतर ही सतस्वरूप ज्ञान आणि मायेचे ज्ञान
राम याचा फरक जाणून गुरुज्ञान धारण करण्याची समज आणू शकत नाही असा विकळी
राम होतो. कारण मागच्या जन्मात गुरुचा धर्म मिळाल्यावरही गुरुंनी सांगितलेल्या धर्माशी
राम आडतो.तो आपल्या विषय विकारात रमतो या कारणाने विकळी होतो.डेळ्यांनी काना
राम म्हणजे एका डेळ्याने आंधळा या कारणाने होतो की,सतस्वरूप गुरुंनी सांगितलेला
राम आत्म्याचा देव, सतस्वरूपाची निंदा करतो. ॥१८९॥

राम बाडो करे हे इण पाप ॥ निंदे हे नेण नरका हा आप ॥

राम

राम हुवे मांजरो इण दोष ॥ दुखिया देख नहिं दे पोष ॥१९०॥

राम

राम बाडा म्हणजे तिरपा पाहणारा या पापाने बनतो की जगातील मनुष्यांच्या डेळ्यांची निंदा
राम करतो.मांजरा-मांजरी म्हणजे सारखे डेळ्यांवाला या पापाने होतो की,स्वतःजवळ

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम गरजेपेक्षा अती जास्त असूनही दुःखी जीवांना आधार देत नाही.साईने प्रत्येकाला
राम गरजेपेक्षा जास्त याकरीता दिले की दुःखी जीवाला पाहून आधार द्यावा आणि दुःखी
राम जीव का पाहिजे म्हणून डोळे देखिल दिलेत.हा मनुष्य आपल्या सुखासमोर दुःखी जीव
राम जाणत नाही आणि दुःखी जीव न जाणल्या-कारणाने दुःखी जीवाला आधारही देत
राम नाही.याकारणाने तो मनुष्य मांजरा होतो.म्हणजे जो गर्भात करार केला होता दुःखी
राम जीव पाहून पोषण करेल ते दुःखी जीव पाहण्याचे विज्ञान गमवून देतो. ॥१९०॥

नाजर होय हे ईम आण ॥ तप में हे बिकळ इन्द्रि हि जाण ॥

खोजा होय हे इण कर्म ॥ मैरी हि रूप निंदे धर्म ॥१९१॥

राम तपस्या करतांना इंद्रिये चलायमान होतात.या कारणाने तो जीव पुढच्या जन्मात नाजर
राम होतो म्हणजे नपुसक बनतो.स्त्रीच्या माता बनण्याच्या धर्माची निंदा करतो तो पुरुष
राम पुढच्या जन्मात बुटका बनतो.स्त्री नसती तर सृष्टीच बनली नसती आणि सृष्टी
राम बनली नसती तर संत निपजले नसते.इतक्या भारी धर्माची जो मनुष्य निंदा करतो तो
राम पुढच्या जन्मात खोजा म्हणजे कमी उंचीचा बनतो. ॥१९१॥

ध्यावे हे आन बिषिया हा खाय ॥ या बिध नीच कुळ में हे जाय ॥

दूजी हि जीव दया दिल नाह ॥ ता ते नीच कुळ में हे जाय ॥१९२॥

राम सतस्वरूप देवताची भक्ती सोडून भैरू,भोपा,खंडेबा,म्हसोबा,सितला,दुर्गा,खेतपाल
राम अशा पापकर्ते देवतांची भक्ती करतो आणि निच प्रकाराने विषयरस भोगतो,तो पुढच्या
राम जन्मात निचकुळात जन्मतो.जो मनुष्य निरअपराधी प्राण्यावर दया न दाखवता मारुन
राम मारुन खातात व आन देवतांना बळी देतो.तो मनुष्य निचकुळात जन्मतो. ॥१९२॥

तीजो धर्म करणी हि नाह ॥ ताते हीण कुळ मे हे जाह ॥

मंतर मूठ सीखे आय ॥ जद ओ पडे मिधम जाय ॥१९३॥

राम ज्याचा धर्म तसेच संसारात राहण्याची करणी नीच आहे तो हीनकुळात म्हणजे जेथे
राम मनुष्य देह मिळाल्यावरही सतस्वरूप भक्ती मिळू शकत नाही.अशा कुळात जन्मतो.जो
राम मूठ मारण्यासारखी नीच विद्या शिकतो तो देखिल नीच कुळात जन्मतो.सतस्वरूप
राम विज्ञानाची विद्या शिकण्याकरीता मनुष्य देह दिला होता.तो देहहीन मंत्रांत लावला
राम म्हणून तो नीच कुळात जाऊन पडतो.जेथे सतस्वरूप विज्ञान कधीही मिळत नाही.
॥१९३॥

कर्मा बिध नाना हि किन ॥ लघु अब कहूँ गुरु के लीन ॥

राखे गुरां सुं अण राय ॥ जद ओ जीव नरका हां जाय ॥१९४॥

राम नर्कात घेऊन जाणाऱ्या निचकर्माच्या विध्या नानाप्रकाराने करतो आणि सतस्वरूपाचे
राम शुभ शुभ कर्म सांगणाऱ्या गुरुला हलका समजतो आणि अशा गुरुशी भिन्न भाव बनवून

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ठेवतो. या कारणाने तो जीव नर्कात जाऊन पडतो. ॥१९४॥

राम

राम गुरां कुं मिनष जाणे हे कोय ॥ इणे सुण दोष भरमे हे लोय ॥

राम

राम सेली जाण ले गुरां सीख ॥ जद सुण भर्म फेले बिष ॥१९५॥

राम

राम ज्या देहात सतस्वरुप गुरु प्रगट झालेले आहे.अशा गुरुला सतस्वरुप न समजता

राम

राम जगाच्या बरोबरीचा मनुष्य समजतो या दोषाने तो मनुष्य पुढच्या जन्मात भ्रमित

राम

राम राहतो.ज्या देहात सतस्वरुप प्रगट झाला आहे.अशा गुरुच्या उपदेशाला जगाच्या

राम

राम बरोबरीचा साधारण उपदेश जाणून त्यागतो.तो पुढच्या जन्मात भ्रमीत राहतो म्हणजे

राम

राम खरे काय आणि खोटे काय हे समजू शकत नाही. ॥१९५॥

राम

राम रखे कपट दर्शन जाय ॥ इणे सुण दोष रोगी ही थाय ॥

राम

राम मेहेमा करत जाणे कम ॥ इणे सुण दोष ओछा ह दम ॥१९६॥

राम

राम गुरुच्या दर्शनाला निर्मळतेने न जाता कपटाने जातो याकारणाने तो मनुष्य पुढच्या

राम

राम जन्मात रोगी बनतो.सतस्वरुप ज्ञान सांगणाऱ्या गुरुची महिमा सतस्वरुपाच्या पराक्रमाची

राम

राम न करता अन्य भैरु,भोपा,अशा विकारी मायेच्या संतांच्या पराक्रमापेक्षा कमी दाखवून

राम

राम महिमा करतात त्यांना पुढच्या जन्मात ७७,७६,००,००० श्वासापेक्षा कमी श्वासाचा

राम

राम मनुष्य देह मिळतो.मनुष्य देहात समज आल्यानंतर सतस्वरुप गुरुची महिला सतस्वरुपा

राम

राम सारखी न करता ना समज देहासारखी करतो.या कारणाने त्या मनुष्याची आयु

राम

राम नासमज देहापर्यंतची बनून जाते. ॥१९६॥

राम

राम लागे तीन फेर सुण पाप ॥ जे कम साध जाणे आप ॥

राम

राम दुबध्या राख बंदे हे कोय ॥ इणे सुण दोय बिकळी होय ॥१९७॥

राम

राम जो मनुष्य सतस्वरुपी साधूला आपल्या बुध्दीच्या समजने कमी समजतो.या कारणाने

राम

राम तो मनुष्य पुढच्या जन्मात विकळी होतो.म्हणजे खरा सतस्वरुप काय आणि काळाच्या

राम

राम मुखातील खोटी माया काय या निर्णय घेण्याच्या क्षमतेचा राहत नाही.दुबध्या म्हणजे

राम

राम बुध्दीने साधूला सतस्वरुप न समजता माया समजतो आणि भैरु,भोपा सारखी माया

राम

राम समजून वंदन करतो.या कारणाने तो पुढच्या जन्मात विकळी होतो.परमात्म्याने जी

राम

राम बुध्दी साधु समजण्याकरीता दिली होती ती बुध्दी नीच प्रकृतीने वापरतो.(उपयोग

राम

राम करतो)म्हणून तो मनुष्य पुढच्या जन्मात विकळी होतो. ॥१९७॥

राम

राम धारे साध सुं सुण धेष ॥ या दोष सुं सुण बिटंबे भेष ॥

राम

राम जन सुं मिल्या बोले नाह ॥ इण सुण दोष गुंगो हुव जाय ॥१९८॥

राम

राम ज्या मनुष्याने काळ सुटण्याकरीता जोगी,जंगम,सेवडा,संन्यासी,फकीर,ब्राम्हण हा वेष

राम

राम धारण केला.आणि काळापासून मुक्त करून देणाऱ्या साधुशी द्वेष करतो त्याचे जोगी,

राम

राम जंगम,सेवडा,संन्यासी,फकीर,ब्राम्हण या वेषाचा अनादार होतो.तो मनुष्य ८४,००,०००

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम योनीत कठीण दुःख भोगतो.सतस्वरूपी साधु मिळाल्यावर जो मनुष्य बोलत नाही.
राम अहमपणात राहतो या पापाने तो मनुष्य पुढच्या जन्मात मुका होतो. ॥१९८॥

राम

राम

हरजन देख मन रोसाय ॥ इणे सुन दोष नरकां जाय ॥

राम

जन सुं बाद मांडे कोय ॥ इण सुण दोष क्रोधी होय ॥१९९॥

राम

राम हरीजन म्हणजे सतस्वरूप साधुला पाहून मनात रोष(राग)आणतो.तो मनुष्य शरीर
राम सुटताच नरकात पडतो.सतस्वरूपी संतांशी क्रोध आणून विवाद करतो.तो मनुष्य पुढच्या
राम जन्मात गोष्टी गोष्टीत बुध्दी आणि शुध्दी जाईल असा क्रोधी बनतो. ॥१९८॥

राम

राम

बाळक बोहोत हुवे इम जोय ॥ तसकर पीव परहर होय ॥

राम

सदा भूख रहे इण पाप ॥ गुरा सुं पेल जीमे आप ॥२००॥

राम

राम ज्याने याच्या आधीच्या मनुष्य जन्मात व्यभिचारीच्या स्वाधीन होऊन आपल्या पतीचा
राम त्याग केला आहे.तिला या जन्मात तिच्या उदरातून पालन-पोषण करू शकत नाही.
राम इतके बालक जन्मतात.गुरु म्हणजे सतस्वरूपी संत जेवणाकरीता घरी आले आहे
राम आणि त्यांना प्रेमाने जेवण करविण्याच्या आधीच घरातील कोणी सदस्य त्या संतावर
राम मनातल्या मनात किंवा उघडपण नाराज होतो आणि मला जेवणाला काही उरणार नाही
राम हे समजून गुराला भोजन करविण्याच्या आधी स्वतः जेवण करून घेतो.अशा हंसाला
राम पुढच्या जन्मात पोटभर अन्न कधी न मिळाल्याने नेहमी भूक राहते. ॥२००॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

काचा गिरे सुण ईण दोष ॥ दीयो नहिं सरणे आया पोष ॥

राम

बाळक जलम मर मर जाय ॥ बांधे बेर ज्याँ त्याँ आय ॥२०१॥

राम

राम सतगुरु परमात्म्याने आईला शरीरानेच दोन दुधाचे स्तन देऊन पोषण करण्याचा
राम स्वभाव कुद्रती दिला आहे.अशा मातेच्या शरणात अबला स्थितीचा बालक येतो आणि
राम तिच्या जवळ बालकाची पोषण करण्याची स्थिती असूनही ती त्याचे पोषण करत
राम नाही.या गुन्ह्यामुळे पुढच्या जन्मात त्या मातेला गर्भ राहतो.परंतु तो गर्भ पूर्ण शरीर
राम धारण न करता कच्चा पणातच मातेचे शरीर त्यागून देतो असे दुःख त्या मातेवर
राम वारंवार पडते.जी स्त्री पहिल्या स्त्री जन्मात जेथे-तेथे बेकसूर,अबला स्थितीच्या
राम स्त्री-पुरुषांसोबत त्यांचा काही दोष नसतांना वैर बांधून दुःख देते. या दोषामुळे
राम पुढच्या जन्मात त्या स्त्रीच्या उदरातून बालक जन्मतात.काही दिवस तिच्या सोबत
राम रमतात, मोह लावतात आणि मरून जातात.अशाप्रकारे त्या स्त्रीवर या गुन्ह्याचे दुःख
राम पडते. ॥२०१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

दलद्रि रहे हे ईण पाप ॥ छाडे भक्त हर को जाप ॥

राम

लछण पडे निरसा अेम ॥ गुरु सुं निरस दूजा प्रेम ॥२०२॥

राम

राम सतस्वरूपाची भक्ती समजून घेतली आणि धारणही केली.परंतु मायेच्या वश रामजीची

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम भक्ती त्यागून दिली आणि लोभ पूर्ण करण्याकरीता दुसऱ्या भक्त्या धारण करून
राम घेतल्या या पापामुळे जेव्हा पुढचा मनुष्य देह मिळाला तेव्हा अती दरिद्रीचे दुःख पडते.
राम स्त्री-पुरुष मोक्ष देणाऱ्या सतगुरुला ज्ञानाने जाणून ही प्रेम करीत नाही उलट निरस
राम बनून राहतात आणि अन्य जगाचे मायावी साधु तसेच स्त्री-पुरुषांसोबत मनापासून
राम प्रेम करतात असे मनुष्य पुढच्या जन्मात दरिद्री सारखे हलक्या लक्षणांसोबत जन्म
राम घेतात.स्त्री-पुरुष मोक्ष देणाऱ्या सतगुरुला ज्ञानाने जाणूनही त्यांच्याशी प्रेम करीत नाही
राम उलट निरस बनून राहतात आणि अन्य जगातील मायावी साधु तसेच स्त्री-पुरुषां
राम सोबत मनापासून प्रेम करतात.असे मनुष्य पुढच्या जन्मात दरिद्री सारखे हलक्या
राम लक्षणांसोबत जन्म घेतात. ॥२०२॥

राम लंपटी होवे हे इण पाप ॥ सतगुरु संगम निंदे आप ॥

राम अेसी रेहे दिल मैं जाण ॥ उर मे ओर मुख कहे बाण ॥२०३॥

राम सतगुरुंच्या संगतीत महिला व पुरुष दोघेही असतात.अधिकतर सतगुरुंच्या संगतीत
राम पुरुषांपेक्षा महिला अधिक राहतात आणि महिलांचा भक्ती करण्याचा भावही पुरुषांपेक्षा
राम अधिक राहतो.या कारणाने त्या सतगुरुंच्या आजु-बाजु म्हणजे जवळ जास्त राहतात.
राम अशा निर्मळ महिलांच्या प्रती निर्मळ सतगुरुं सोबताचा निच भाव म्हणजे व्यभिचारी
राम भाव जो मनुष्य मनात आणतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात स्त्री लंपट असे निरसे लक्षण
राम घेऊन जन्मतो.जो मनुष्य महिला संतासोबत हृदयात व्यभिचारी प्रकृती ठेवतो आणि
राम तिला भ्रमविण्याकरीता तोंडत आपल्या शिलपणाची महिमा करतो.असे हृदयात एक
राम विचार आणि मुखात वेगळी गोष्ट असा मनुष्य पुढच्या जन्मात स्त्री लंपट बनतो.
राम ॥२०३॥

राम ते सुण निपट लंपटी होय ॥ दुबध्या रहे गुरां बिच जोय ॥

राम उर मुख रखे निस दिन दोय ॥ जब अंग कुबरो हुवे जोय ॥२०४॥

राम ज्या मनुष्याच्या मनात कुद्वतीच व्यभिचारी स्वभाव असतांना स्वतःला शिलवान समजतो
राम आणि त्याचा गुरु कुद्वतीच शिलवान स्वभावाचा आहे त्यांना व्यभिचारी स्वभावाचा
राम समजतो.असा द्वैतभाव ठेवून सतगुरु सोबत वर्तन करतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात
राम खुप स्त्री लंपट होतो.सतगुरु सोबत वर्तन करतांना ज्या मनुष्याच्या हृदयात रात्र-
राम दिवस एक गोष्ट आणि मुखात दुसरी गोष्ट राहते तो मनुष्य पुढच्या जन्मात शरीराने
राम कुबडा होतो. ॥२०४॥

राम छंद मोती दान ॥

राम छुडावे हे नाम नाँ नाँ बिष सार ॥ इण सुण दोष रंडीजे हे नार ॥

राम जना बिच ब्रोध लगावे हे कोय ॥ इण सुण दोष मरे घर जोय ॥२०५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पुरुष संताला अनेक प्रकारच्या विषय वासनेत मोहित करुन त्या संत पुरुषाचे रामनाम
राम सोडविते ती स्त्री पुढील जन्मात विधवा होते.जे मनुष्य प्रत्येक वेळी सोबत बसणाऱ्या
राम रामनामी संतांना एक-दुसऱ्या प्रती समजावून आपसात एक दुसऱ्यां प्रती गैरसमज
राम करुन देतो.ज्याच्याने दररोज सोबत उठ-बैस करणारे प्रेमी संतांमध्ये विरोध निर्माण
राम होतो.या दोषामुळे त्या मनुष्याची पुढच्या जन्मात लग्न केलेली स्त्री जिच्याशी त्याला
राम भारी प्रेम असते ती मरुन जाते. ॥२०५॥

राम पडे सो ब्रोथ सुणो इण पाप ॥ जना कुं मोहो छोडावे हे जाप ॥

राम माइ सुण बाळ बिछो हो अेम ॥ संता प्र ताव पडया सुं हुवे प्रेम ॥२०६॥

राम रामनाम होणाऱ्या संतांचा आपल्या मायावी ज्ञानात कसा मोक्ष आहे हे पटवून मोहित
राम करते आणि त्या संताचा खरा मोक्ष देणाऱ्या रामनामाचा जप सोडविते या पापाने त्या
राम स्त्रीला पुढच्या जन्मात पती-पत्नी म्हणून नेहमी सोबत राहूनही आपल्या पतीशी खूप
राम वैर तसेच नाराजी राहते.ज्या स्त्रीला रामनामी संतावर ताप म्हणजे कष्ट पडल्यावर
राम खुशी होते.या पापाने पुढच्या जन्मात त्या स्त्रीशी तिच्या उदरातून जन्मलेल्या
राम बालकाचा(ज्याच्याशी तिला भारी प्रेम लागलेले होते)वियोग होऊन जातो. ॥२०६॥

राम बंधी सो हो जीव पडे इण पाप ॥ भुलावे हे नाम छुडावे हे जाप ॥

राम दवागण कर्म इणे सुं दुख ॥ सदा प्रत द्रोह दियो नहिं सुख ॥२०७॥

राम जे मनुष्य किंवा स्त्री होणकाळाच्या बंदीतून सुटण्याच्या सतस्वरूपी नामाचा जाप
राम करतो आणि अशा संताचा जो कोणी मनुष्य जाप भुलवितो.असा मनुष्य पुढच्या
राम जन्मात गुलाम बनतो.ज्या स्त्रीने मागच्या जन्मात नेहमी पतीचा द्रोह केला.तसेच
राम पतीला कधी सुख दिले नाही.या आधीच्या पापामुळे ती स्त्री दवागण म्हणजे पतीला
राम नापसंतीचे दुःख भोगते. ॥२०७॥

राम गुरा की टेल करें तहां जाण ॥ तिका पर दोष लगावे हे आण ॥

राम इणे सुण दोष हुवे बिभचार ॥ चाकर चुकर दासी हुवे नार ॥२०८॥

राम महिला हंस वेळी अवेळी जेथे तेथे आपल्या सतस्वरूपी सतगुरुची निर्मळ तसेच
राम निजभावाने सेवा करते अशा स्त्रीवर व्यभिचारणी सारखा जी स्त्री निच डग लावते.ती
राम स्त्री पुढच्या जन्मात व्यभिचारणी बनविली जाते किंवा दासी,चाकर-चुकर बनून
राम व्यभिचारणी प्रकृतीत(स्वभावात)खेचली जाते हे पाप तिला लागते. ॥२०८॥

राम गुन्हा सो क्रोड करें नर कोय ॥ तबे सुण अवरत या गत होय ॥

राम पलटे पुरुष हुवे ईम नार ॥ भवानी जाप जपे संसार ॥२०९॥

राम जो पुरुष महिलांसोबत महिलांना सहन होत नाही अशा कोट्यावधी निच गोष्ट करतो
राम या गुन्ह्यामुळे तो पुरुष पुढच्या जन्मात पुरुषाचा स्त्री बनतो आणि त्याने ज्या

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम महिलांसोबत सहन होऊ न शकणाच्या अशा अनेक निच गोष्टी केल्या होत्या त्या
राम हरकती त्याला पुरुषाचा स्त्री बनल्यानंतर भोगाच्या लागतात.या संसारात जो पुरुष
राम भवानीचा जाप करतो आणि पूर्णपणे भवानीच्या स्वभावाने राहतो तो पुरुष पुढच्या
राम जन्मात पुरुषाचा पलटून स्त्री बनतो. ॥२०९॥

राम

राम

राम

राम तजे सुण नाँव न केवळ कोय ॥ जप्या सुं जाप भवानी ही जोय ॥

राम

राम मरे इण कर्म कुमीचा जाय ॥ गुरां पत दोष लगावे हे आय ॥२१०॥

राम

राम जो मनुष्य न केवळ सतस्वरूप समजल्यानंतरही गुरुच्या धर्माला दोष लावतो आणि
राम सतस्वरूपाचे न केवळ नाम त्यागून देतो व सतस्वरूपापेक्षा श्रेष्ठ भवानीला मानून
राम तिचा जाप जपतो आणि भवानीला निरअपराधी प्राण्यांची बळी देतो.या कारणाने तो
राम मनुष्य कुमौत म्हणजे खुप निचप्रकारे मरतो.आणि कठीण भूत योनी सारख्या अती
राम दुःखाच्या योनीत जाऊन पडतो. ॥२१०॥

राम

राम

राम

राम

राम गुरां सुं बाद उथापे ग्यान ॥ इसे कर्म काग होवे नर आन ॥

राम

राम भंगी इण कर्म हुवे सिष जोय ॥ गुरां सुं रेण रखे भिन कोय ॥२११॥

राम

राम सतगुरुंशी कपट प्रकृती ठेवून सतगुरुंशी वाद-विवाद करून त्यांचे सत्य ज्ञान उलटवून
राम देतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात कावळ्याच्या अती दुःखीत अशा कावळ्याच्या योनीत
राम जातो.आणि कठीण दुःख भोगतो.८४,००,०००योनीत जाणारा प्रत्येक जीव कावळा
राम योनीत जातो.परंतु हा वाद-विवादी,कपटी मनुष्य त्यांच्या सारखाच कावळा योनीत
राम जरूर जातो. परंतु इतर कावळ्यापेक्षा अतिशय दुःख भोगतो.जो जीव उच्च आचारी
राम तसेच ज्ञानाच्या समजवान कुळात जन्मल्यानंतरही सतगुरुला हलक्या आचारणाचा
राम समजून भिन्न भाव ठेवतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात मैला डोक्यावर उचलणारा मेहतर
राम बनतो हे दुःख झेलतो. ॥२११॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम फुटे नर भाग सदा रेहे एम ॥ गुरां का बेण उथापे हे नेम ॥

राम

राम इणे सुण दोय डुमा घर घोड ॥ गुरां कंहुँ टेहेल उदक न चोड ॥२१२॥

राम

राम सतगुरुंनी सतस्वरूपाच्या सांगितलेल्या नियमांनी जो मनुष्य चालत नाही तो मनुष्य
राम पुढच्या जन्मात भाग्यहीन बनलेला राहतो.सतगुरुंच्या जीव उध्दार कार्यात टहल
राम म्हणजे सेवा करणे मान्य करतो.तसेच त्या कार्यात काही वस्तु देणेही मान्य करतो.
राम परंतु वेळ आल्यावर मोठ्या हुशारीने ती वस्तु देणे व सेवा देणे हे टाळतो.तो मनुष्य
राम पुढच्या जन्मात डेम म्हणजे डोंबरीच्या घरचा घोडा बनतो.डोंबारी म्हणजे तारेवर
राम कसरत करणारे.त्यांची छेटी मुल,सर्व संसाराचा सामान व खाट,कोंबड,बकरी,चालु
राम शकत नाही अशी पिल्ले एका गावाहून दुसऱ्या गावाला विश्रांती न घेता डोंबारीचा खेळ
राम जगाला दाखविण्याकरीता व भार सहन होत नाही असा अन्य सामान घोड्यावर लादून

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जात राहतो.या घोड्याला कधी खायला मिळते तर कधी नाही मिळत.कधी पाणी
राम प्यायला मिळते तर कधी मिळत नाही.कधी विश्रांती मिळते तर कधी मिळत नाही
राम असे भारी दुःख भोगतो. ॥२१२॥

राम

राम

राम

राम

भळे सुण दोष करे इण रीत ॥ तजे हर नाम अलापे हे गीत ॥

राम

कतारा ऊँठ इणे कर्म होय ॥ गुरां बिच टेल भोळावे हे कोय ॥२१३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

भले ओ ऊँठ इणे कर्म जाण ॥ अणभे हे ग्यान उथापे हे आण ॥

दसरावे मेह की सुत मरे इण कर्म ॥ जना हर घेर छुडावे हे धर्म ॥२१४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

अशाप्रकारे जो मनुष्य सतगुरुचे अनभय देशाचे वैराग्य ज्ञान उलटवून देतो आणि ज्ञान
चाहणाऱ्या हंसांना ही मायेच्या ज्ञानात गुंतवून ठेवतात असे मनुष्य देखिल कतारीचा
उंट बनतो.जो मनुष्य संतजनांना हेरुन घेरतो आणि त्यांनी केलेला रामनामाचा सनातन
धर्म बळजबरीने करुन सोडण्यास लावतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात दुसऱ्याच्या दिवशी
तडपून तडपून मारला जाणारा रेड बनतो. ॥२१४॥

रिषा घर गाय इणे कर्म होय ॥ गुरां घर आय र भाव न कोय ॥

हटके टहल भिचकी देह ॥ भळे बोहो भाँत दुखी बिन छेह ॥२१५॥

राम

राम

महिला सतस्वरूपी गुरुच्या घरी येते.परंतु मनात गुरुच्या प्रती तिरस्कारासारखा कुभाव
राहतो व कोणी गुरुची सेवा करुन राहत राहिला किंवा करवून राहिला असेल त्याला

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम बिचकून देते,भडकावून देते,घाबरून देते.ती स्त्री ऋषींच्या घरची गाय बनते.ऋषी
राम अनेक वेळा समाधीत जातात आणि खूप दिवसांपर्यंत समाधीत राहतात.अशा ऋषींच्या
राम समाधीच्या वेळी गायीची देखरेख करणारा,ऋषी समाधीत गेल्याने कोणी राहत नाही.
राम याकारणाने ती गाय एका जागी बांधलेली असते.तिला तहान लागते परंतु पाणी
राम पाजणारा कोणी राहत नाही.तिला भूक लागते.परंतु तिला चारा टाकणारा कोणी राहत
राम नाही.उन्हात,पावसाळ्यात आपल्या केलेल्या घाणीमध्ये आजारांसोबत शेवट होत नाही
राम असे अनेक प्रकारचे दुःख भोगत जगते. ॥२१५॥

राम हुवे सो स्वान इणे कर्म आय ॥ गुरा के हे पास अग्या बिन खाय ॥

राम बालदां बेल हुवे अहे दोष ॥ उथापे हे टेल चले मन जोस ॥२१६॥

राम सतगुरुच्या सोबत राहतो आणि सतगुरुकरीता खाण्यासाठी आलेल्या वस्तु सतगुरुला
राम भनक न लागु देता बिना आज्ञेने खात राहतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात भूकेमुळे अन्ना
राम -करीता घरोघरी भटकणारा कुत्रा बनतो.त्याला इतक्या जागी भटकल्यावरही पोटभर
राम भाकरी मिळत नाही.आणि भूक लागल्यामुळे खुप तडफडत राहतो.असे दुःख भोगतो.
राम सतगुरुंनी काम सांगितले त्या सांगितलेल्या कार्याला आपल्या मनाच्या जोशमध्ये
राम आणि सतगुरुच्या इच्छेच्या विरुध्द कार्य करतो.(उलट)याकारणाने बालद्याचा बैल
राम बनतो.या बैलावर एका देशातून दुसऱ्या देशात पाठवणारी भारी वजनदार मालाचे पोते
राम लादतात.त्या बैलाला माल लवकर पोहचविण्याकरीता एकसारखे भुकेले तहानलेले
राम चालत राहावे लागते.तो बैल खूप थकून जातो,आजारी पडून जातो तरीही लवकर
राम माल पोहचविण्याकरीता त्याला विश्रांती न घेता पळत रहावे लागते असे दुःख भोगतो.
राम ॥२१६॥

राम किसबण होय अहे प्रकार ॥ जके पत निंदे सरावे जार ॥

राम गुरा घर काम रखे अंग कोय ॥ गाडे तीहिं बैल इण कर्म होय ॥२१७॥

राम जी स्त्री पूर्व जन्मात आपल्या शिलवान पतीची निंदा करते आणि व्यभिचारी यारांची
राम शोभा करते ती स्त्री वेश्या बनून अनेक दुःख भोगते.जो पुरुष सतगुरुंच्या घरी काम
राम करण्यात पूर्ण मेहनतीने न करता अंग चोरून करतात तो पुरुष पुढच्या जन्मात
राम पांचाळाच्या गाडीला बैल बनतो.पांचाळाचे काम करण्याचे एक गाव नाही राहत.त्याला
राम पोट भरण्याकरीता गावो-गावी जाऊन काम शोधावे लागते.याकारणाने पांचाळ आपला
राम पूर्ण संसार गाडी हेच घर समजून लादतो.ती गाडी ज्या बैलाला जोतली जाते त्याला
राम पांचाळाचा बैल म्हणतात.त्या बैलाला आराम कधी मिळत नाही.त्याला पांचाळाच्या
राम गरजेनुसार भूकेला,तहानलेला,आजारी पणात गावोगावी गाडी पाठीवर घेऊन ओढावी
राम लागते. ॥२१७॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम प्रकमा धर्म उथापे हे आण ॥ तेली केहे बेल इणे कर्म जाण ॥

राम

राम भळे सुण दोष बताऊँ ल्याय ॥ गुरां सुण ठाम नखे नहीं जाय ॥२१८॥

राम

राम सतगुरुला मस्तक नमविल्याने शिष्याचे मोठे मोठे कर्म गळून जातात.अशाचप्रकारे

राम

राम सतगुरुला प्रदक्षिणा घातल्याने मोठ मोठे कर्म गळून जातात.असे मोठे कर्म गाळण्याचा

राम

राम प्रदक्षिणाचा धर्म जो पुरुष उलटवून देतो. तो पुरुष तेल्याच्या घाणीचा बैल बनतो.त्या

राम

राम बैलाला रात्रं-दिवस विश्रांती न घेता चालत राहावे लागते.वेळेवर प्यायला पाणी नाही,

राम

राम खायला चारा नाही,थकल्यावर विश्रांती नाही.अशाप्रकारे दुःख भोगत राहतो.इतके

राम

राम फिरल्यावरही तेल्याला बैल खूप चालला हे वाटत नाही कारण की बैल जिथे बांधला

राम

राम तितक्याच अंतरावर सुटतो.या कारणाने तेल्याची समज बैल थोडासाच चालला हीच

राम

राम बनलेली राहते.सतगुरुला राहायला आग्रह करतो आणि आग्रहावश गुरु थांबूनही

राम

राम जातात.परंतु तो मनुष्य गुरुजवळ बिलकूल जात नाही या दोषाने तो मनुष्य पुढच्या

राम

राम जन्मात(अपमानित होण्याचे दुःख)भोगतो. ॥२१८॥

राम

राम किसबण कर्म इणे सुं हुँ जाण ॥ गुरा पत निंद सरावे हे आन ॥

राम

राम भळे ओ कर्म करे इण रीत ॥ जना कुं दोष देहे बिन प्रीत ॥२१९॥

राम

राम सतगुरुच्या सतस्वरूप धर्माची निंदा करते आणि शक्ती मायेपासून बळी उपजलेल्या

राम

राम निरअपराधी प्राण्यांची बळी देण्यासारख्या निचधर्माची महिमा करते. याकारणाने ती

राम

राम स्त्री पुढच्या जन्मात वेश्या कर्मात लागते.संतापासून सतस्वरूप समजून निर्मळ प्रेम तर

राम

राम करत नाही.उलट निर्मळ संत जगाच्या व्यभिचारी मनुष्यासारखा समजून हे संतही

राम

राम व्यभिचारी सारखे निच कृत्य करतात हा दोष लावते.याकारणाने पुढच्या जन्मात ती

राम

राम स्त्री वेश्याकर्मात लागते. ॥२१९॥

राम

राम नारी के बस इणे कर्म जाण ॥ गुरां कुंहुँ सीस निच्यो नहीं आण ॥

राम

राम दुजो सुण दोष बताऊँ हुं तोय ॥ गुरा सत्त बेण बिदुखे कोय ॥२२०॥

राम

राम जो पुरुष सतगुरुला तर मस्तक नमवित नाही उलट सतगुरुसोबत मगरुरीने वर्तन

राम

राम करतो या पापाने तो पुरुष पुढच्या जन्मात स्त्रीच्या वश झालेला असतो.तसेच जो

राम

राम पुरुष सतगुरुच्या सतस्वरूपाच्या खऱ्या भयरहीत देशाच्या वाणीला कापतो तो पुरुष

राम

राम सुध्दा पुढच्या स्त्रीच्या वश राहतो. ॥२२०॥

राम

राम तिजो सुन फेर भळे ओहो होय ॥ भवानी हि सेव अलापे हे जोय ॥

राम

राम होवे नर भूत इण प्रकार ॥ जना सुं हुँ क्रोध बिचारे हे मार ॥२२१॥

राम

राम जो पुरुष सतस्वरूपाला शरण न जाता भवानीच्या शरणात राहून निजमनाने दिवस-

राम

राम रात्र भवानीची सेवा करतो तसेच भवानीचे गुणगाण गातो. तो पुरुष ही पुढच्या जन्मात

राम

राम स्त्रीच्या वश राहतो.जो मनुष्य संतांशी वैर करतो आणि वैर ठेवून जीवानीशी मारण्याचा

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम विचार करतो.तो मनुष्य अकाली मौत मरतो आणि मेल्यावर अती दुःख पडणाऱ्या भूत योनीत जातो. ॥२२१॥

राम

राम

राम भळे सुण भूत इणे सु हुँ होय ॥ प्रभु निंदे आन सरावे हे कोय ॥

राम हरि कोहो नाव बिखोडे हे कोय ॥ निंदा कर भूत जुगे जुग होय ॥२२२॥

राम जो मनुष्य सतस्वरूप प्रभूची निंदा करतो आणि खेतपाल,भैरु,खंडोबासारख्या बळी

राम घेणाऱ्या देवतांची बळी देऊन-देऊन शोभा करतो.तो मनुष्य ही मृत्यू नंतर भूताच्या

राम दुःखी योनीत जातो.मोक्ष देणाऱ्या हरीच्या नामाचा द्वेष व निंदा करुन-करुन हरीचे

राम नाव घेणाऱ्या संतांच्या निजमनात हरीच्या नामाच्या प्रती घृणा आणून देतो.तो मनुष्य

राम युगानुयुग दुःख भोगणारा भूत बनतो. ॥२२२॥

राम

राम होवे इण कर्म चुडेली ही नार ॥ जना सुं हुँ चब बिखोडे बार ॥

राम भळे सुण दोस बताऊं हुँ तोय ॥ बिडारे हे बाल बिषो पीहि जोय ॥२२३॥

राम मुलांना विष पाजून-पाजून मारुन टाकते ती स्त्री या दोषाने मेल्यानंतर चुडेलीन बनते.

राम ॥२२३॥

राम

राम इसा फेर कर्म करे संसार ॥ गुरां पत बिष बिचारे हे मार ॥

राम होवे इम पित्तर मोगा ही जाण ॥ एको कोहो धर्म न धान्यो हे आण ॥२२४॥

राम सतगुरुंना विषयास टाकून गुरुचे शिल गमवून देते आणि गुरुंना विष पाजून मारण्याचा

राम ही विचार करते ती स्त्री अकाली मृत्यूने मरते तसेच चुडेल बनते.जो मनुष्य पूर्व

राम जन्मात सर्व सृष्टीचा जो एकमात्र सतस्वरूप धर्म आहे.तो धारण करत नाही.उलट

राम निरअपराधी प्राण्याची बळी घेणारे आन हृदयातून धारण करतो.तो मनुष्य अकाली

राम मृत्यू प्राप्त करुन मोगा तसेच पित्तर बनतो. आणि अनेक दुःख भोगतो. ॥२२४॥

राम

राम भळे सुण कर्म बताऊं हुँ तोय ॥ बिखोडे धर्म सनातन जोय ॥

राम रहे सुण मन मत्ते मग जाय ॥ उथापे हे नाँव न केवळ आय ॥२२५॥

राम आधीपासून चालत आलेला आहे असा सर्व आत्म्यांचा तसेच सृष्टीचा सनातन धर्म

राम आपल्या मन मताने धर्माचा खोटा अर्थ काढून सनातन धर्माचे खरे तत्व बिघडवून देतो

राम व मन मताने विकारी मायेलाच ज्ञान समजून मगरुरीत येऊन ज्याच्यात मायेचा जराही

राम अंश नाही.अशा माया रहीत निकेवळ म्हणजे वैराग्य विज्ञानाचा धर्म जोर लावून

राम उथापून देतो असे जीवही पुढच्या जन्मात अकाली मृत्यू होऊन मोगा, पित्तर बनतो

राम आणि अनंत दुःख भोगतो. ॥२२५॥

राम

राम करे सुण कर्म हजारुं हुँ लोय ॥ तबे सुण पित्तर मोगा हा होय ॥

राम उंधे सुण शीस रहे इण कर्म ॥ हरि बिन ग्यान बके बिन धर्म ॥२२६॥

राम अशाप्रकारे सनातन धर्माचे हजारो प्रकारचे निचकर्म करुन उथापत जातात. ते लोक

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पुढच्या जन्मात मोगा व पितर बनतात आणि युगानुयुग अनंत सहन न होणारे दुःख
राम भोगतात.हरीचा सनातन धर्म समजल्यानंतर ही सनातन धर्माचे हरीच्या ज्ञाना विना
राम अन्य मायावी ज्ञान झिंल पिंगल करुन जगात बकतात ते जीव पुढच्या जन्मात डेके
राम खाली आणि पाय वरती असे झाड बनून पाणी मिळणार नाही अशा कठिण जागी जन्म
राम घेऊन वर्षानुवर्ष पाण्याकरीता तरसतात व वर्षानुवर्षे सहन न होणारी गरम हवा सहन
राम करतात असे वर्षानुवर्ष दुःख भोगतात. ॥२२६॥

राम भळे सुण कर्म बताऊं हूँ पाप ॥ कहे मुख ग्यान न साझे हे आप ॥

राम होवे इण दोष सबे बन राय ॥ गुरां सुं घात बिचारी हे आय ॥२२७॥

राम जो ज्ञानी जगात वेळी अवेळी मुखाने सनातन धर्माचे ज्ञान सांगतात आणि सनातन
राम धर्माशी कपट ठेवून स्वतः मात्र पाप कमी देवतांची आराधना करतो.या निचकर्मने
राम वर्षानुवर्षे तहानेने तरसणारा व तुफान वाहणाऱ्या गरम हवेने व्याकुळ झालेले झाड
राम बनतो.अशाच प्रकारे सनातन धर्माचे ज्ञान सांगणारे गुरु अती कष्टात पडतील.असा
राम गुरुशी घात करण्याचा विचार करतो.या पापाने तो मनुष्य पुढच्या जन्मात वर्षानुवर्षे
राम पाण्याकरीता तरसणारा तसेच तुफान वाहणाऱ्या गरम हवेने व्याकुळ झालेले झाड
राम बनतो. ॥२२७॥

राम होवे जड पाहण ईसी बिध जोय ॥ गुरां कुं देख न ऊभा होय ॥

राम रखे दिल गर्भ निवे नहिं कोय ॥ रहे मुख झूट सरावो हो मोय ॥२२८॥

राम काळापासून मुक्त करुन देणाऱ्या गुरुला पाहून उभे राहून नमन न करता मगरुरीत
राम येऊन निगरगठासारखे गुरु अपमानीत होतील असा बसून राहतो.तो मनुष्य पुढच्या
राम जन्मात जागेवरुन न हालणारा असा जड दगड बनतो.अशाचप्रकारे जो मनुष्य काळाच्या
राम मुखातून ठेवणाऱ्या मायेच्या बलबुत्यावर आपल्या मनात गर्व गुमानात येतो आणि माया
राम मोहाच्या पलिकडील सुख देणाऱ्या सतगुरुंची शोभा शिष्यांकडून ऐकून दुःखी होतो
राम आणि त्या सतगुरुंची शोभा न करता आपली सर्वानी शोभा केली पाहिजे ही इच्छा
राम ठेवतो आणि तसा प्रयत्नही करतो.तो मनुष्य पुढच्या जन्मात जागेवरुन न हालणारा
राम जड दगड बनतो.॥२२८॥

राम इसो सुण कर्म करे फिर अेह ॥ पखा लेहे पाहणे बिखोडे हे देह ॥

राम भळे सुन दोष इणे सुं हूँ जाण ॥ बडा पुरष पूज बिखोडे हे आण ॥२२९॥

राम जो मनुष्य दगडांना देवता बनवून त्याची पुजा करतो व त्या दगडाच्या देवाला निरपराध
राम प्राण्यांचा वध करुन प्रसाद चढवतो.तो जीव पुढच्या जन्मात त्या दगडा सारखा जड
राम दगड बनतो.अशाचप्रकारे जो मनुष्य प्रथम सतस्वरुपाच्या महापुरुषांची पुजा,सेवा
राम करतो आणि पुढे चालून जगात त्या महापुरुषात दोष सांगत फिरतो.तो मनुष्य पुढच्या

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जन्मात जागेवरुन न हालू शकणारा जड जगड बनतो. ॥२२९॥

राम

सदा अंग रोग रहे इण कर्म ॥ जना बिच ब्रोध उपावे हे भर्म ॥

राम

भळे सुण जीव हते बिन खून ॥ चडावे हे मांस भटी पर छून ॥२३०॥

राम

राम आपसातील प्रेमी संतजनांच्या मध्ये भ्रम टाकून म्हणजे एका संताची दूसऱ्या संताच्या

राम

राम प्रती आपसात चुगली करुन संतांमध्ये आपसात प्रेमाच्या जागी वैर उत्पन्न करतो.तो

राम

राम मनुष्य पुढच्या जन्मात शरीराने नेहमी रोगी बनतो.असे दुःख भोगतो व जो मनुष्य

राम

राम ज्याने कोणाचे वाईट केले नाही.कोणावर अन्याय केला नाही व कोणाला नुकसान

राम

राम पोहचविले नाही.अशा निरअपराधी प्राण्यांचा वध करुन त्याचे मास भट्टीवर चढवतो.

राम

राम शिजवतो आणि खातो तो मनुष्य पुढच्या जन्मात नेहमी रोगी राहतो असे दुःख भोगतो.

राम

राम ॥२३०॥

राम

राम इसा सुण दोष भळे बोहो होय ॥ एकु कोहो छोट बताऊँ हूँ तोय ॥

राम

राम होवे इम घूब कुब्रो इण पाप ॥ देहि तन निखर उथापे हे जाप ॥२३१॥

राम

राम असे असे आणखी ही खुप दोष आहेत त्यातील काही वेग-वेगळे करुन तुला

राम

राम सांगतो.जो मनुष्य ज्या संताने आपल्या तनात सतस्वरुप प्राप्त केले आहे.त्याला

राम

राम हलका समजतो आणि आपले शरीर वारंवार-वारंवार पाहून-पाहून मगरुरीत येऊन

राम

राम फुलत राहतो तो मनुष्य पुढच्या जन्मात कुबडा-घुबडा बनतो. ॥२३१॥

राम

राम सदा दुःख हार रहे रण कर्म ॥ अग्या लेहे नीच उथापे हे धर्म ॥

राम

राम गुरां सुं बोध रहे मुरडाय ॥ अग्या कूं लोप कर मन भाय ॥२३२॥

राम

राम जो मनुष्य विज्ञानी संतांशी विज्ञानी धर्म चालविण्याची आज्ञा घेतो आणि पुढे चालून

राम

राम त्याच संतांशी द्रोह करतो,अहंकारात अडून राहतो.आणि संतांनी धर्म चालविण्याची जी

राम

राम आज्ञा दिली त्याचे उल्लघन करुन आपल्या विकारी निच मनाला आवडेल त्याप्रकारे

राम

राम निचकर्माने संतांच्या विज्ञान धर्माला चालवितात या पापामुळे तो मनुष्य पुढच्या

राम

राम जन्मात नेहमी दुःखी राहतो व संसारात त्याची जेथे-तेथे हार होते. ॥२३२॥

राम

राम जम्यो नहिं राज इणे कर्म जान ॥ गुरु हर निंद बखाने हे आन ॥

राम

राम भळे सुन दोष इण सुं हूँ हार ॥ गुरां सुं बिणज ठगे बोपार ॥२३३॥

राम

राम ब्रम्हा,विष्णू,महादेव,शक्ती या आनदेवतांची शोभा करतो आणि त्यांनी वेदात

राम

राम सांगितलेल्या विधीने तप करतो.ज्याच्याने त्याला पुढच्या जन्मात राज्य मिळते.परंतु

राम

राम जसे ब्रम्हा,विष्णू,महेश यांची स्तुती करतो.तसेच सोबत सोबत ब्रम्हा,विष्णू,महेश

राम

राम ज्याच्या आधारावर तप केल्यावर तपीला राज्य देतात.तोच आधार म्हणजे सतस्वरुप

राम

राम गुरु आणि रामजीची तो तपी निंदा करतो.याकारणाने तपीला तपाने मिळालेले राज्य

राम

राम हर आणि सतगुरुची निंदाही केल्याने थोडेही जमत नाही.राज्य न जमल्यामुळे राजाची

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम प्रजेकडून जागोजागी भारी निंदा होते असे दुःख प्राप्त करते.मनुष्य गुरुसोबत व्यापार
राम करतो.परंतु कपट नितीने गुरुला व्यापारात ठगवून घेतो.या पाप कर्मने ही तप करुन
राम जीवाला मिळालेले राज्य जमत नाही.उलट जागोजागी हार झाल्याने दुःखी राहतो.
राम ॥२३३॥

राम न मान्या हे भेद दिया गुण ताह ॥ कियो तप मन मते मुरडाय ॥

राम अहुँ बळ संत बिदुख्या हे जाण ॥ इणे कर्म राज जमे नहिं आण ॥२३४॥

राम ज्या संताने राज्य मिळण्याकरीता तप करण्याचा भेद दिला. त्यांचेच उपकार मानले
राम नाही आणि अहंकाराच्या बळावर आपल्याच मनाच्या मताने तप करुन पाची इंद्रियांना
राम तापवले आणि सोबत भेद देणाऱ्या गुरु ज्ञानाची तोडमरोड करुन निंदा केली आणि
राम गुरुशी अकडलेला राहीला.याकारणाने त्या मनुष्याला तपाचे फळ म्हणजे राज्य मिळाले.
राम परंतु गुरुशी राहील्याने तपामुळे मिळालेले राज्य जमले नाही. ॥२३४॥

राम भळे तुज सोज बताऊँ हूँ जोय ॥ पाँचु तप माह सजी नहिं कोय ॥

राम घणी सुण रीस इणे प्रकार ॥ प्रसादी हि भिन उपाई हे लार ॥२३५॥

राम राज्य मिळणाऱ्या इच्छेने पाच इंद्रियांना तापवतो आणि राज्य प्राप्तही करतो.परंतु पाची
राम इंद्रियांना तापवून राज्य मिळाल्यावर राज्य जमले पाहिजे अशा पाची इंद्रियांना नाही
राम तापवू शकत.यामुळे मिळालेले राज्य जमत नाही.आणखी राज्य न जमण्याचे कारण
राम शोधून मी तुला सांगून राहिलो आहे.सतगुरुच्या प्रसादी घेण्यास भिन्न भाव ठेवला
राम आणि त्या भिन्नच्या कारणाने सतगुरुंची प्रसादी घेण्यास प्रीत येण्याच्या जागी ग्लानी
राम उत्पन्न झाली आणि क्रोध आला याकारणाने पुढच्या जन्मात खूप क्रोधी स्वभाव
राम मिळाला. ॥२३५॥

राम होवे पढ पिंडत रीस अपार ॥ जिणे यो कर्म कियो सुण लार ॥

राम गुरां को हो ताव सेहयो नहिं कोय । उचान्या हा बेण स बेमुख होय ॥२३६॥

राम विद्या शिकून पंडित होऊन गेला तसेच त्याच्यामध्ये अपार क्रोध आहे,तर त्याने पूर्व
राम जन्मात हे सर्व कर्म केले होते की,गुरुचा ताप सहन केला नाही आणि गुरुशी बेमुख
राम होऊन वचन उच्चारण करू लागला तर या पूर्व जन्माच्या कर्मने पंडिताला खूप क्रोध
राम येतो. ॥२३६॥

राम जोगी सो हो जोगन पावे हे एम ॥ हरि गुरु ग्यान उथाप्यो हे प्रेम ॥

राम भळे सुण दोष बताऊँ हूँ तोय ॥ गुरां सुं बिरचर न्यारो होय ॥२३७॥

राम योगीने मागच्या जन्मात गुरुने दिलेले हरिचे ज्ञान उलटविले.गुरुशी आणि हरीशी
राम अप्रीती केली आणि गुरुशी बदलून म्हणजे गुरुची मर्यादा सोडून वेगळा होऊन गेला
राम आणि आपल्या मनामताने जगाला योग शिकवला.या विकारी कर्मने या जन्मात योगी

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम योग साधण्याचा प्रत्येक प्रयत्न करतो.परंतु योगीला योग जराही साधला जात नाही.
राम ॥२३७॥

राम

राम

किया सो बाद बिबाद अनेख ॥ हरि सत नाँव उथाप्यो हे देख ॥

राम

भळे सुन दोष घणा जुग माय ॥ कहाँ लग तोय बताऊँ हूँ आय ॥२३८॥

राम

राम योगीने मागच्या जन्मात निजनामी गुरु सोबत अनेक प्रकारे वाद-विवाद केला आणि
राम हरीचे सतनाम नेहमी उलटवित राहीला.अशा प्रकारच्या विकारी कर्माने ही या जन्मात
राम योगीने योग साधण्याचा प्रत्येक प्रयत्न केल्यावरही योगीकडून योग साधला जात
राम नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात शिष्याला सांगतात की,या जगात
राम मोजून सांगता येऊ शकत नाही असे अनेक दोष आहेत ते सर्व दोष मला तुम्हाला
राम सांगणे संभव नाही. ॥२३८॥

राम

राम

राम

राम

इणे दुःख साध संतोष न कोय ॥ हण्यो मे गुरु माल उदासी होय ॥

राम

कहूँ सिष तोय भळे इण कर्म ॥ सराया हे आन बिषे सब धर्म ॥२३९॥

राम

राम साधुने मागच्या जन्मात निजनामी गुरुचा माल हरण केला आणि परत करण्यात
राम उदासीनता दाखवली याकारणाने या जन्मात साधुची साधना करुन साधु बनला. परंतु
राम साधुने संतोष लक्षण प्राप्त केले नाही. उलट जगाच्या लोकांसारखा लोभीचा स्वभाव
राम प्रगट झाला आणि असंतोष राहण्याचे दुःख प्राप्त केले.अशाचप्रकारे साधुने मागच्या
राम जन्मात पाची विषयांत टाकणाऱ्या इतर सर्व धर्माशी अप्रीती केली यामुळे या जन्मात
राम पचून-पचून साधुन बनला.परंतु साधु बनल्यावरही असंतोषी राहण्याचे दुःख प्राप्त
राम केले.॥२३९॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम रटे निजनाव नहिं इतबार ॥ तिणे सिष दोष कियो ओ हो लार ॥

राम

हण्यो गुरदेव बिचारी हे घात ॥ दुखि तन देखन बूजी हे बात ॥२४०॥

राम

राम मागच्या जन्मात निजनामी गुरुसोबत कपट खेळून परमात्म्याच्या निजनामाला नुकसान
राम पोहचविले या पाप दोषाने या जन्मात संतांनी निजनामाचे रटण केले.परंतु निजनामाचा
राम म्हणजे परमात्म्याचा विश्वास नाही आला.अशाचप्रकारे मागच्या जन्मात निजनामी
राम गुरुचा शिष्य बनला.परंतु गुरुच्या निजनामावर विश्वास ठेवला नाही आणि कपट
राम खेळून दुसऱ्या शिष्यांच्या मनातही गुरुच्या निजनामाच्या प्रती अविश्वास निर्माण केला.
राम या दोषानेही या जन्माने त्याच शिष्याने विश्वासाने निजनाम रटण्याचा प्रयत्न केला.
राम परंतु त्याला निजनाम रटल्यावर ही निजनामावर विश्वास नाही आला,तर दोष लागला.
राम अशाचप्रकारे मागच्या जन्मात काळाच्या त्रासांपासून दुःखी बनलेला साहेबाला
राम चाहणारा शरीर पाहूनही जो मनुष्य त्याचे दुःख विचारीत नाही अशा मनुष्यालाही या
राम जन्मात निजनाम रटण करण्याचा खुप प्रयत्न केल्यानंतरही निजनामावर विश्वास येत

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम नाही. ॥२४०॥

राम

भळे सुण दोष बंध्यो सिर एह ॥ गुरा घरा बिषे बिचान्यो हे नेह ॥

राम

इणे दुःख खेत कमावे हे भेष ॥ उथाज्या हा ग्यान जना सुं ह धेष ॥२४१॥

राम

राम जो साधु निजनामी गुरुच्या घरात गुरुच्या पत्नीसोबत स्नेह करुन विषय वासनेत
राम ओढण्याचा प्रयत्न करतो.तो साधु पुढच्या जन्मात वैरागी साधु बनून ही पोट भरण्या-
राम करीता गृहस्थासारखा शेतात राबतो.अशाचप्रकारे साधु बनून संतांचे ज्ञान उधापतो
राम आणि संतांचा द्वेष ही करतो.तो साधु पुढच्या जन्मात वैरागी साधु जरूर बनतो. परंतु
राम साधु बनल्यावर पोट भरण्यापुरते ही अन्न न मिळाल्याने त्रासदायक शेतीचे काम
राम करतो. ॥२४१॥

राम

राम

राम

राम

राम

ओरुं फेर तोह बताऊं हूं सिष ॥ तजे घर बार पियो मन बिष ॥

राम

जना की टेल न किवी हे हेत ॥ इणे कर्म साध कमावे हे खेत ॥२४२॥

राम

राम पत्नी,मुले असे घरदार सोडून वैरागी साधु बनतो आणि वैरागी साधु बनल्यावर
राम आपल्या मनात येईल असे विषय भोग भोगतो.या दोषाने शेती करण्याचे कष्टाने काम
राम करतो.मोक्ष देणाऱ्या केवळी संतांशी प्रीत ही करत नाही आणि त्यांची गरज असणारी
राम सेवाही करीत नाही.या दोषी कर्मांमुळे तो जीव पुढच्या जन्मात वैरागी साधु बनतो.परंतु
राम उदर निर्वाह करण्याकरीता शेतकऱ्यासारखी शेती करतो. ॥२४२॥

राम

राम

राम

राम

न सुजे हे अर्थ इणे प्रकार ॥ गुरां सुं छीप पियो बिष लार ॥

राम

रखे मन द्रोह किया सुभ कर्म ॥ डेहकाया जीव बताया ह भर्म ॥२४३॥

राम

राम आणि या कारणाने अर्थ दिसत नाही की,गुरुशी लपून,गुरुच्या मागे विषय रसाचा भोग
राम केला.तर आधीच्या या कर्मांमुळे,ज्ञानाचा अर्थ सुचत नाही आणि चांगले कर्म करुन
राम मनात द्रोह ठेवतो आणि जीवाला धर्मापासून बहकून देतो आणि जीवांना दुसरा कोणताही
राम भ्रम सांगून,जीवांना भ्रमात टाकून देतो. ॥२४३॥

राम

राम

राम

कथे सो हो ग्यान न सूझे हे भेद ॥ तके गुण मेट करी गुरु खेद ॥

राम

भळे सुण दोष लग्यो सिर एह ॥ बिडारी ही नार बिखोडी देह ॥२४४॥

राम

राम आधीच्या या पापामुळे,तो ज्ञान जीवाला सांगतो.परंतु स्वतः त्याला त्या ज्ञानाचा भेद
राम सुचत नाही की,त्याने गुरुचा दिलेला भेद मानला नाही आणि गुरुला कष्ट दिले.गुरुने
राम ज्ञान दिले,तर त्या गुरुचा गुण(उपकार नाही मानले)तर या दोषाने तो ज्ञान सांगतो.
राम परंतु त्याचा भेद त्याला दिसत नाही.बिडारी ही नार बिखोडी हे देह,बिडारी स्त्रीला
राम सोडून दिले,मारले देह को बिखोडी मारा किंवा निंदा केली. ॥२४४॥

राम

राम

राम

राम

नहिं पतिं दोष इणी सुं जाण ॥ बिखोडी हे आतम देहे बखाण ॥

राम

कन्या अे पाप पिछाडी सिष ॥ बध्या पण भांज लगाया हे बिष ॥२४५॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आणि या दोषाने पत येत नाही की, पूर्व जन्मात आत्मदेहाचा बिखोड() हे शिष्य,
राम पूर्व जन्मात हे पाप केले. ॥ २४५॥

राम

राम

भळे सुण दोष इणे प्रकार ॥ तजे गुरु मोहो कियो संसार ॥

राम

भळे गुरु धर्म इणे कर्म नाह ॥ दियो दूःख संत समागम जाह ॥२४६॥

राम

राम आणखी ही दोष याप्रकारे आहेत, त्यांना ऐका गुरुला सोडून संसाराचा मोह केला. या
राम आधीच्या कर्माने गुरु धर्म राहिला नाही. संतांच्या सोबत जाऊन संतांना दुःख दिले तर
राम पूर्वजन्माच्या कर्मांमुळे गुरुधर्म राहत नाही. ॥२४६॥

राम

राम

राम

हरे द्रब ग्यान दगे सुं आय ॥ इणे कर्म धर्म बधे नहि जाय ॥

राम

सबे अंग लछ इणे कर्म नाह ॥ बिदुख्या हे जीव बिखोडया हे माय ॥२४७॥

राम

राम कोणी संतांजवळ जाऊन त्यांचे ज्ञान आणि द्रव्य हरण केले, तर या आधीच्या कर्मांमुळे
राम त्यांचा धर्म वाढत नाही. आणि सर्व चांगले लक्षण या कर्माने राहत नाही की, जीवांचा
राम विध्वंस केला आणि आत्मदेवाचे बिखोड्या() या कर्माने चांगले स्वभाव आणि
राम चांगले लक्षण राहत नाही. ॥ २४७॥

राम

राम

राम

राम

ओरां कुं ग्यान न साजे हे आप ॥ तिके ओ कर्म कियो सुण पाप ॥

राम

कैया मुख बेण सदाई झूट ॥ रैयो अध बिच गुरांसुं रूठ ॥२४८॥

राम

राम दुसऱ्यांना ज्ञान सांगतो परंतु तसा स्वतः चालत नाही. तर त्याने मागच्या जन्मात असे
राम पाप केले होते की, सदैव तोंडाने खोटेच खोटे बोलला होता आणि मध्येच गुरुशी रुसून
राम बसला होता. या पापाने दुसऱ्यांना ज्ञान सांगतो. परंतु स्वतः त्या ज्ञानाच्या प्रमाणानुसार
राम चालत नाही. ॥२४८॥

राम

राम

राम

राम

भळे सुण कर्म कियो हो लार ॥ हरि गत जान मिल्यो संसार ॥

राम

बखाणे हे नांव करे सुर सेव ॥ तके ओ कर्म कियो सुण भेव ॥२४९॥

राम

राम आणखी ही ऐका, त्याने पूर्व जन्मात हे कर्म केले होते की, हरीची गती समजून, परत
राम संसारात जाऊन मिळून गेला. या पापाने तो दुसऱ्यांना ज्ञान सांगतो. परंतु स्वतः तसा
राम चालत नाही आणि रामनामाची शोभा करतो आणि अन्य देवतांची सेवा करतो. तर
राम त्याने पुर्व जन्मात हे असे कर्म केले होते, ते ऐका. ॥२४९॥

राम

राम

राम

राम

हथ्यो निज संत उथापे हे ग्यान ॥ इणे करम जड सेवे सुर आन ॥

राम

अजु फिर दोष बंध्यो सिर एह ॥ जनागत जान उथापे हे देह ॥२५०॥

राम

राम त्याने पूर्व जन्मात निजसंताला मारले आणि त्या संताचे ज्ञानाला उलटवून दिले. तर या
राम आधीच्या पापामुळे, दगडाच्या मुर्तीची पुजा करतो आणि अन्य देवतांची सेवा करतो
राम आणि कही त्याच्या शिरावर दोष बांधला गेला की, संत जनांची गती जाणून (या संतजनाना
राम मोठे समजून) त्यांच्या ज्ञानाला खंडित करून, त्यांचे ज्ञान उलटवून देतो. ॥२५०॥

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पियो बिष मद संता पेहे जाय ॥ जना की मेर न मानी हे आय ॥

राम

राम रख्यो नहिं कारण कुरब लगाए ॥ अहुँ गुरु निंद झक्यो सँहेसार ॥२५१॥

राम

राम संतांच्या घरी जाऊन विषय रसाचा मद पिले.तसेच त्या संतजनाची मर्यादा मानली
राम नाही आणि संतांचे काही कारणही नाही ठेवले आणि त्या संतजनांची मान मर्यादाही
राम बिल्कुलही ठेवली नाही आणि अहंकाराने गुरुची निंदा केली.संसारात बकत फिरत
राम राहीला.या अशा आधीच्या पापाने जड दगडच्या देवाची पुजा करू लागला(आणि
राम रामनामाला सोडून)अन्य देवांची पूजा करतो. ॥२५१॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम होवे तज साध गरीबी नाय ॥ जका गुरु ग्रास न पायो हे जाय ॥

राम

राम भख्यो अमख जनाको हो होय ॥ इण कर्म नाह गरीबी जोय ॥२५२॥

राम

राम आणि सर्व सोडून साधु होऊन जातो,परंतु गरीबी ठेवत नाही,आधीच्या या पापाने की,
राम त्याने जाऊन गुरुची शीत प्रसादी घेतली नाही.या कर्माने साधु होऊन गरीबी राहत
राम नाही आणि कोणी संतजनांचे शिष्य होऊन,मास भक्षण करतात,तर या कर्माने ही
राम साधुमध्ये गरीबी राहत नाही. ॥२५२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम भळे सुण दोष घणा जुग होय ॥ छुछम सा छांट बताया हे तोय ॥

राम

राम हमे सुण तोही कहूँ जम लोक ॥ जाहा जड जीव भुगते हे दोक ॥२५३॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज शिष्याला सांगतात की,या जगात आणखी ही दोष
राम आहेत.त्यातील थोडेसेच दोष निवडून करून तुला सांगितले आहे.आता मी तुला
राम यमलोकाचे वर्णन करून सांगतो आहे.जेथे हे जड बुध्दी जीव आपल्या केलेल्या कर्माचे
राम दोष भोगत राहतात. ॥२५३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम अठे करे पाप तके कर्म लार ॥ उठे जम घेर दिरावे हे मार ॥

राम

राम करावे हे सोज सबे सत्त न्याव ॥ रतिसो चूक न चाले हे चाव ॥२५४॥

राम

राम येथे या मृत्यूलोकात जीव जे पाप करतात ते कर्म जीवासोबत चालतात.त्या कर्माच्या
राम प्रमाणाने यम त्याला घेऊन मार देतात.तेथे याच्या केल्या गेलेल्या कर्माना शोधून-
राम शोधून त्याचा सत्य न्याय करवितात.तेथे रत्तीभरही चूक किंवा चाव चालत नाही.
राम ॥२५४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम कहा रंक राव त्रिलोकी हि जाण ॥ करे हे न्याव बराबर आण ॥

राम

राम इसो जम दूत जोरावर होय ॥ धुजे जम लोक त्रिलोकी हि जोय ॥२५५॥

राम

राम यमलोकात कोणी रंक असो वा राजा असो किंवा त्रिलोकाचा कोणताही जीव असो
राम सर्वाचा बरोबर म्हणजे योग्य न्याय करतात.तो यमराज असा जबरदस्त आहे की,
राम त्याला सर्व यमलोक आणि स्वर्गलोक,मृत्यूलोक,पाताळलोक हे तिन्ही लोक धुजतात
राम म्हणजे कापतात. ॥२५५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जमा को हो रूप कहूँ मैं आण ॥ सुण अस्तूल बरणू जाण ॥

राम

राम तेरे द्विगपाल गहे अस्तूल ॥ तिको सब जम जमा को हो मूळ ॥२५६॥

राम

राम या यमाचे स्थूल रूप कसे आहे हे मी तुला वर्णन करुन सांगतो.तेरा द्रगपाळांना पकडून
राम जे बळ बनते.(पृथ्वीच्या खाली शेष आणि शेषाच्या खाली कासव आणि त्या कासवाला
राम पकडून ठेवणारे फक्त दहा द्रगपाल आहे)तितके एकट्याचेच जबरदस्त बळ यमाचे आहे
राम आणि तो यम सर्व यमांचा मूळ आहे. ॥२५६॥

राम

राम

राम बडा बिक्राल करूपी देह ॥ नहिं घर गाँव भवे जग एह ॥

राम

राम चवदे क्रोड तणो प्रवाण ॥ तिका में हे एक बडो सत्त जाण ॥२५७॥

राम

राम त्याचा देह म्हणजे शरीर खुप कुरूप आणि मोठा विक्राळ आहे.त्या यमाच्या दूतांना
राम राहण्याकरीता घर किंवा गाव काहीही नाही.ते रात्र-दिवस जगात चक्कर मारतात.(हे
राम यमदूतही पाप कर्मी मनुष्यालाच यमदूत बनवितात तेथे पापी मनुष्यालाच यमदूत केले.
राम मग ते आपल्या पाप कर्माचे दुःख यमदूत बनून भोगतात.त्या यमदूताला बसण्याकरीता
राम जागा किंवा राहण्याकरीता घर नाही.तो रात्र-दिवस जगात चक्कर मारत राहतो.
राम ज्यामुळे त्या यमदूताला खुप दुःख होते.)अशाप्रकारे हे चौदा कोटी गणतीत आहेत.या
राम चौदा कोटी यमदूतांवर त्यांचा एक मोठा मालक राहतो. ॥२५७॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम लडे इऊँ जम जमासुं जोय ॥ चवदे क्रोड न जीते हे कोय ॥

राम

राम इसो जमराण भमे जग माय ॥ घणा कर्म कीट जहाँ चल जाय ॥२५८॥

राम

राम जर चौदा कोटी यमदूत त्या एका यमाशी लढू लागले तर तो एकटा चौदा कोटी
राम यमदूतांशीही हारणार नाही.ते चौदा कोटी यमदूत त्या एकट्या यमाला जिंकू शकत
राम नाही.असा यमराज संसारात चक्कर मारत राहतो.तो खुपच वाईट कर्माचा जीव असेल
राम तर हा यमराज तेथे चालला जातो.॥२५८॥

राम

राम

राम

राम

राम देख्यां सुं ताव न झेले हे कोय ॥ काया झट छोड चले हंस जोय ॥

राम

राम इसा जमदूत सुणो सिष ओर ॥ तिकारी पोंच बताऊँ हूँ ठोर ॥२५९॥

राम

राम अशा यमराजाला पाहून त्या जीवाला त्याचा ताप सहन होत नाही.त्याला बघताच तो
राम हंस लगेचच शरीर सोडून चालला जातो.हे शिष्य आणखी ही असे यमदूत आहे त्यांना
राम ऐक. त्यांची पोहच म्हणजे पराक्रम आणि जागा मी तुला सांगतो.॥२५९॥

राम

राम

राम

राम चवदे हे फेर बडा जमराण ॥ एक एक क्रोड तिकां बस जाण ॥

राम

राम तके जम जीव गिरे हे जाय ॥ बोहो बिध मार दिरावे हे आय ॥२६०॥

राम

राम यांच्यात चौदा मोठे यमराज आहेत.एका यमराजाच्या वश एक कोटी यमदूत आहेत.हे
राम यम जाऊन जीवांना धरतात आणि हे अनेक तऱ्हेने जीवांना मार देतात. ॥२६०॥

राम

राम

राम सुणो सिष फेर जताऊँ हूँ तोय ॥ इसा करवाँ के आवध होय ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सिला गुरुज फास क्याहि कर धूत ॥ इना सुं मार करे जीव सूत ॥२६१॥		राम
राम	हे शिष्य आणिक ही तुला मी जतवून सांगतो.त्यांच्या हातात आयुध म्हणजे शस्त्र		राम
राम	आहे.शिला म्हणजे मोठा दगड,गुरुज आणि जीवांना पकडण्याकरीता फांसी,घूंत यांच्याने		राम
राम	मारुन जीवांना सरळचोट करुन घेतात. ॥२६१॥		राम
राम	भळे सुण आँकस फेर अनेक ॥ चोरासी हि लक्ष सबे सत्त पेख ॥		राम
राम	जिसो करे कर्म तिसी दे मार ॥ सुणो सिष जमा तणो बौहार ॥२६२॥		राम
राम	आणखी ऐक,त्यांचे जवळ अनेक अंकुश ही आहेत.अशाप्रकारे चौऱ्यांशी लक्ष प्रकारचे		राम
राम	सर्व शस्त्र आहेत.जीवाने जसे-जसे कर्म केले असतील तसेच त्या जीवांना ते यम मार		राम
राम	देतात. हे शिष्य,ऐक.त्या जमाचा असा व्यवहार आहे. ॥२६२॥		राम
राम	बडे सुण जम जीवो में आय ॥ दूजी सुण देह बणावे हे जाय ॥		राम
राम	करे जम झेर ईसी बिध मार ॥ गुरुजां घमघोर पडे सिर तार ॥२६३॥		राम
राम	त्यातून यम येऊन जीवांमध्ये घुसतो आणि दूसरा देह बनवितो.ते ऐक.ते यम त्या		राम
राम	जीवाला घेरुन त्याच्या डोक्यावर याप्रकारे मारतात.गुरुजाने घमघोर मारण्याचा एकसारखे		राम
राम	एकतार लावून देतात. ॥२६३॥		राम
राम	बावे घण घूत बजावे दांत ॥ डडके हे नाल तोडे नल खाँत ॥		राम
राम	होवे जम लार काया सुं काड ॥ केइ एक दोड खावे जम बाड ॥२६४॥		राम
राम	कोणी घन मारतो तर कोणी घूत म्हणजे घूसा मारतो आणि कोणी आपले दात वाजवून		राम
राम	घाबरवितो.कोणी यमदूत धडापासून गळ्याच्या नसा तोडून खातो.अशाप्रकारे देहातून		राम
राम	जीवाला काढून जीवाच्या मागे लागून जातात.त्यातून कैक यम जीवाला पकडून दातांनी		राम
राम	तोडून-तोडून खातात. ॥२६४॥		राम
राम	गहे जम जीव इसी बिध आण ॥ न खावे हे फास करे बंधिवाण ॥		राम
राम	जडे नव ताक धसे तन मांय ॥ गृहे जम जीव बखेटे हे धाय ॥२६५॥		राम
राम	अशाप्रकारे ते यम त्या जीवाला येऊन पकडतात.जीवावर फाशी टाकून त्याला कैद		राम
राम	करतात.त्याच्या शरीराचे नऊही दरवाजे बंद करुन शरीरात घुसतात आणि त्या जीवाला		राम
राम	पकडून खदडून काढून घेतात. ॥२६५॥		राम
राम	एको दम लेण न पावे हे कोय ॥ झट के छोड चले हंस जोय ॥		राम
राम	रहे सब लार हेतु जग माय ॥ जमा संग जीव अकेलो जाय ॥२६६॥		राम
राम	परत तो जीव एकही श्वास घेऊ शकत नाही.झटक्यात कुडी देह सोडून निघून जातो.		राम
राम	त्याचे हेतु म्हणजे हितैषी संसारात मागेच राहून जातात.त्या यमसोबत जीवाला		राम
राम	एकट्यालाच जावे लागते. ॥२६६॥		राम
राम	तको सुण भेद बताऊँ हूँ तोय ॥ हवे सोहो गेल इसी सो होय ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम बिकटा हा घाट बडा बन पाड ॥ रूखा सुं रूख अडया बोहो झाड ॥२६७॥

राम

राम त्याचा मी तुम्हाला भेद सांगतो. आता या यम लोकाचा रस्ता असा आहे. तो खुप
राम बिकट घाट मोठे-मोठे वन,मोठे-मोठे पहाड असा आहे.झाडांनी अडलेले झाड असे
राम झाड खुप प्रकारचे असतात. ॥२६७॥

राम

राम बहे नदी बिचे इसी अद्भुत ॥ जहाँ होय जीव चलावे हे दूत ॥

राम

राम मांहे जळ आग सरोबर जाण ॥ वहाँ हम जीव बकारे हे आण ॥२६८॥

राम

राम त्या रस्त्यांत एक अशी अद्भूत नदी वाहते.त्या नदीतून जीवाला यमदूत चालवितात.
राम त्या नदीत पाणी अग्नी सारखे आहे.तेथे जीवाला ते यमदूत विचारतात. ॥२६८॥

राम

राम कहे मुख बेण इसा जम राण ॥ कीवी कुछ टेल उदको हो आण ॥

राम

राम ज्यूँ तुज आँच न लागे हे कोय ॥ इसा जम बेण सुणावे हे जोय ॥२६९॥

राम

राम ते यम तोंडाने त्या जीवाशी असे वचन बोलतात की, तुम्ही संतांची काही टहल म्हणजे
राम सेवा केली असेल किंवा कोणाला दान दिले असेल तर ते सांगा.तु केले असेल तर
राम आठवण कर ज्यामुळे आगीसारख्या त्या पाण्याची आस तुला लागणार नाही.अशा
राम प्रकारे यमदूत त्या जीवाला सांगतात.(हा यमलोक याचनिक आहे तेथे यमलोकात
राम मनुष्य आपल्या मनुष्य शरीराने केलेले कर्म मागून घेईल तरच ते त्याला मिळतील.
राम जीवाने चांगले कर्म केले असतील आणि त्याने तोंडाने सांगून मागितले नाही तर ते
राम त्या जीवाला मिळत नाही.कारण की यमलोकाच्या जीवांचा देह याचनिक आहे.तेथे
राम केलेले कर्म मागण्याने मिळतात.मागितल्याशिवाय चांगल्या कर्मांचे फळ आपोआप मिळत
राम नाही.म्हणून ते यमदूत काही केले असेल तर मागून घ्या असे म्हणतात. ॥२६९॥

राम

राम करो कुछ याद किया उपकार ॥ नहीं तो प्राण पडे सिर मार ॥

राम

राम बेहे जळ लाल रगत सा जोय ॥ तले तल कांटा खिलास होय ॥२७०॥

राम

राम सोबतचे यमदूत त्या जीवाला सांगतात की,तु काही उपकार केले असतील तर त्याची
राम आठवण कर नाही तर तुमच्या प्राणांच्या शिरावर मार पडेल.त्या नदीत रक्तासारखे
राम लाल पाणी वाहते आणि त्या नदीच्या तळात खिळ्यांसारखे काटे असतात.॥२७०॥

राम

राम सुणो सिष घाट अबखा हा ओर ॥ आंतो तुझ सेल बताई हे ठोर ॥

राम

राम काहां लग फेर कहूँ मै हे तोय ॥ बिषमी गेल जमाकी ही होय ॥२७१॥

राम

राम हे शिष्य,त्या यमलोकाचे अवघड घाट आणखी ऐक हे तर तुला सहज सोपे ठिकाण मी
राम सांगितले आहे.अधिक मनुष्य कोठपर्यंत सांगू.या यमलोकाचा रस्ता खुपच बिकट आहे.
राम ॥२७१॥

राम

राम शिष वायक छंद मोती दान ॥

राम

राम कहो गुरुदेव कुण्डा प्रवाण ॥ किसे किण दोष पडे जीव आण ॥

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जमा को हो रूप बतावो हो मोय ॥ पुरी किण रंग कठीने हे होय ॥२७२॥

राम

राम शिष्याने सांगितले की,हे गुरुदेवजी,आता नरककुंडांचे प्रमाण सांगा.कोणत्या दोषाने
राम कोणत्या नरककुंडात जीव येऊन पडतात आणि यमाचे स्वरूप मला सांगा.ही यमपूरी
राम कोणत्या रंगाची आहे व कोठे आहे. ॥२७२॥

राम

राम

राम कहिजे हे आप सबे बिस्तार ॥ किसे कर्म कोण पडे वा मार ॥

राम

राम कहो गुरुदेव सबे बिध मोय ॥ जमा का रूप किसी बिध होय ॥२७३॥

राम

राम त्या सर्व विस्तार आपण मला सांगा.कोणत्या कर्माने तेथे कोणता मार पडतो.गुरुदेवजी,
राम ही सारी विधी आपण मला सांगा.त्या यमाने स्वरूप कोणत्या प्रकारचे आहे.॥२७३॥

राम

राम

गुरु वायक ॥ दोहा ॥

राम कर्म बिध सब सोझ के ॥ कहूँ सकल बिध तोय ॥

राम

राम एक भजन बिन आत्मा ॥ जद दुख पावे जोय ॥२७४॥

राम

राम गुरु शिष्याला बोलले की,हे शिष्य,कर्माची सर्व विधी मी तुला सांगतो.एक सतस्वरूप
राम परमात्म्याचे भजन केल्याशिवाय ही आत्मा जेव्हा-तेव्हा दुःख भोगत राहतो.॥२७४॥

राम

राम

छंद ॥ मोती दान ॥

राम कहूँ सिष कुण्ड चोरासी ही होय ॥ तिकांरा नाँव बताऊँ हूँ तोय ॥

राम

राम अहूँ अहंकार अलेजन अख ॥ बिषे बिरियान चुहली हि चख ॥२७५॥

राम

राम हे शिष्य आता तुला मी चौऱ्यांशी प्रकारचे नरककुंड सांगतो. त्या नरककुंडाचे वेगवेगळे
राम नाव मी तुला सांगतो ते याप्रकारचे आहेत.१. रौख २.सुकर ३.रोध ४.ताल ५.विशासन
राम ६. महाजाल ७.तप्तकुंभ ८. लवण ९.लोहित १०.रधीराम्भ ११.वैतरणी १२. कृमिश
राम १३. कृमीभोजन १४.असित १५.पत्रवन १६.कृष्ण १७.लाभक्ष १८. दारण १९.पूयवह
राम २०.पाप २१.वन्हीजाल २२.अधःशिरा २३.सन्दंश २४.कालसुत्र २५.तमस २६.अविचिश्र
राम भोजन २७.अप्रतिष्ठ २८.अप्रचि २९.अहं ३०.अहंकार ३१.आलेजन ३२.आख ३३.विषे
राम ३४.विरियाण ३५.चहुली २६. चक ॥२७५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम सिला गुळ पाख अभिचर कुण्ड ॥ माहा भवे भाण कटुंबी हि झुण्ड ॥

राम

राम अगोचर द्रष्ट अदितर भंग ॥ निगोदर फास बिषमी हि झंग ॥२७६॥

राम

राम ३७.शिला ३८.गुडपाक ३९.अभिचार ४०.महाभव ४१.भाण(सुर्य)४२.कुदुंबी ४३.झुंड
राम ४४.अगोचर ४५.द्रष्ट ४६.अदितर ४७.भंग ४८. निगोद ४९.फास ५०.विषमी ५१.झंग
राम ॥२७६॥

राम

राम

राम

राम महाखि भिष्ट रगत र जेर ॥ सिला रह जंत्र अधुकण केर ॥

राम

राम अमूजी हि भीड बिडारण भर्म ॥ लोहागर कूपस अंध फिर गरम ॥२७७॥

राम

राम ५२.महापी भ्रष्ट ५३.रक्त जहर ५४.शिला ५५.रहयंत्र ५६.अधुकण(जळती आग) ५७.

राम

राम कहा ५८.भीड ५९.विधारण ६०.भ्रम ६१.लोहागर(लोखंडाचे पाणी झालेले)६२. अंधकूप

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम (अंधारी विहीर)६३. गरम विहीर इत्यादी.॥२७७॥

राम

राम सबे कुण्ड नाँव इसी बिध होय ॥ अबे तुज दोष बताऊँ जोय ॥

राम

राम जनापर हात चलावे कोय ॥ तिको बिष नरक पडे नर लोय ॥२७८॥

राम

राम सर्व कुंडांचे नाव याप्रकारे आहेत.आता मी तुला कोणत्या दोषाने कोण-कोणत्या कुंडात

राम

राम हे जीव येऊन पडतात ते सांगतो.कोणी संतजनांवर हात चालवितो.ते मनुष्य विष

राम

राम म्हणजे जहर नर्कात पडतात.(जहर असे आहे-तेथे विंचूचे जहर(विष)विंचू डंक मारतो

राम

राम तर एका गुंजाचा एक हजारवा-हजारवा हिस्सा विष शरीरात जाते.त्या इतक्या विषाने

राम

राम शरीरात किती आग होते,हे ज्याला विंचवाने चावले असेल तोच जाणेल.तर अशा

राम

राम विंचवाच्या विषाच्या अपेक्षा हजार पट तीव्र त्या विषकुंडाचे विष आहे.असे विषाने

राम

राम भरलेल्या कुंडामध्ये संतजनांवर हात चालविणाऱ्या जीवाला टाकून देतात. ॥२७८॥

राम

राम हरिजन देख धरे अभिमान ॥ तके अहूँ कुण्ड पडे नर जान ॥

राम

राम जना बिच ब्रोध उपावे हे कोय ॥ तिके भिष्ट कुंड पडे नर जोय ॥२७९॥

राम

राम कोणी केवली हरीजनांना पाहून अभिमान करतो.तो अहम नर्ककुंडात पडतो आणि

राम

राम कोणी मनुष्य केवली संतजनांमध्ये विरोध उत्पन्न करून देतो.तो मनुष्य भ्रष्टकुंडात पडतो.

राम

॥२७९॥

राम

राम छोडावे हे नाम हरे बिध आय ॥ तिको नर नरक निगोदाँ हा जाय ॥

राम

राम अनेकुं हूँ जिग करे सिष लोय ॥ छोडाया हा नाम न माने हे कोय ॥२८०॥

राम

राम मनुष्य कोणत्या कोणत्या तऱ्हेने सोडवून देईल तो मनुष्य निगोद नर्ककुंडात पडेल.हे

राम

राम शिष्य रामनाम सोडवणाऱ्या मनुष्याने अनेक यज्ञ केले तरीही त्याची गोष्ट मानणार

राम

राम नाही आणि त्याचा दोष सुटणार नाही. ॥२८०॥

राम

राम डरावे हे नरक निगोदाँ हा माय ॥ एके इण खून सबे सुख जाय ॥

राम

राम सुणो सिष नाव झिलावे हे कोय ॥ अनेकुं हूँ खून सबे रद होय ॥२८१॥

राम

राम कोणी स्त्री-पुरुष रामनाम घेत असेल आणि अशा स्त्री-पुरुषांचे रामनाम घेणे कोणी

राम

राम त्या रामनाम सोडविणाऱ्या जीवाला निगोद नावाच्या नर्ककुंडात यमदूत घेऊन जाऊन

राम

राम घाबरवितात.फक्त या एकाच गुन्ह्याने त्याचे दुसऱ्या सुकृतांचे जे काहीही सुख

राम

राम असतील ते सर्व सुख जळून जातात.जसे घरात आग लागल्याने घरातील सर्व सामान

राम

राम जळून जातो. जर कोणी दुसऱ्या कोणाला रामनाम घेण्याकरीता प्रेरित करेल तर अशा

राम

राम मनुष्याने गुन्हे असले तरीही त्याचे सर्व गुन्हे रद्द होऊन जातील.॥२८१॥

राम

राम इसो हरि नाँव दिया फळ जाण ॥ माहा कर्म दुष्ट न लागे हे आण ॥

राम

राम इसो सुण अर्थ बिचारे हे कोय ॥ तिको नर आप निरंजण होय ॥२८२॥

राम

राम असे हरीनाम दुसऱ्यास घेण्यास सांगितले तर त्याचे फळ हे होते.दुसऱ्यांकडून रामनाम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम म्हणविणाचा मोठा दुष्कर्म राहिला तरीही ते कर्म त्याला लागत नाही आणि असे
राम हरिनाम तो दुसऱ्यांना देत राहिला, देत राहिला तर तो स्वतः निरंजन म्हणजे सतस्वरूप
राम साहेबाचे पद प्राप्त करतो. ॥२८२॥

राम

राम

राम

राम हवे तुज और बताऊँ हूँ दोख ॥ बिना हरि नाँव नहि गत मोख ॥

राम

राम करे सो कर्म इतो जग माय ॥ भुगते हे जीव जमा घर जाय ॥२८३॥

राम

राम आणखी ही तुला दोष सांगतो या हरीच्या नामाविना गती किंवा मोक्ष काही ही होत
राम नाही. येथे या जगात जीव जे कर्म करतात ते यमाच्या घरी जाऊन केलेल्या कर्माचे
राम फळ भोगतात. ॥२८३॥

राम

राम

राम जना सुं बेर रखे दिल कोय ॥ तिको नर नरक पड़े घुम जोय ॥

राम

राम उथापे हे ग्यान चले मन जोर ॥ तिको नर खंभ बंध्यो उन ठोर ॥२८४॥

राम कोणी संतजनांशी मनात वैर ठेवेल. तो मनुष्य धुम्रनावाच्या नर्कात जाऊन पडतो.
राम संतजन काळाच्या मुखातून निघण्याचे सतस्वरूप ज्ञान सांगतात. अशा ज्ञानाला उलटवून
राम जो मनुष्य आपल्याच मनाच्या जोराने काळाच्या मुखात ठेवणाऱ्या मायेचे अनेक
राम प्रकारच्या धर्माने चालतात. तो मनुष्य यमलोकात तप्त खांबाला घेऊन जाऊन बांधले
राम जातील. ॥२८४॥

राम

राम

राम

राम

राम जना गत जाण लेहे जग साथ ॥ तिको नर नरक निगोदा हा जात ॥

राम

राम होवे नर लीन मिले जग माय ॥ सावे नर नरक निसास्या हा जाय ॥२८५॥

राम

राम सतस्वरूपी संतजनांची गती जाणतो (त्यांचा संग खुप चांगला आहे असे मनात जाणून)
राम ही जाणून-बुझून निचकर्मी जगाचा संग करतो तो मनुष्य ही निगोद नावाच्या नर्कात
राम जाईल आणि कोणी मनुष्य संतजनांशी लीन होऊन नंतर तो मनुष्य संसारात मिळून
राम जाईल तर तो निसाऱ्या (ज्याच्यात श्वास घेत नाही) अशा नर्कात जाईल. ॥२८५॥

राम

राम

राम

राम

राम अग्या ले फेर अफूटो होय ॥ तके भर्म कुण्ड पड़े नर लोय ॥

राम

राम भळे सुण मार पड़े इण जात ॥ भरे मुख भिष्ट बढावे हे हात ॥२८६॥

राम

राम सतस्वरूपी संताचा शिष्य बनून म्हणजे संताला धारण करून त्या संताचा धर्म सोडून
राम देतो व संतांशी बदलून जातो आणि ज्या देवतांना बली चढते अशा देवतांना विकारी
राम निच मायेचा धर्म धारण करतो. या कारणाने तो भ्रम नावाच्या नर्ककुंडात पडतो आणि
राम अधिक या जातीचा भार त्याच्यावर पडतो की त्याच्या तोंडात विष्टा भरून त्याचे हात
राम कापतात. ॥२८६॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम तजे हरि नाम गहे सुर जाप ॥ तका शिर मार देहे हरि आप ॥

राम

राम भळे सुण नरक न खावे हे जोय ॥ मैला मल मंत्र सीखे हे कोय ॥२८७॥

राम

राम हरीनाम जपने सोडून दुसऱ्या देवतांचा म्हणजे पापकर्मी देवतांचा जप करेल तर त्याच्या

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शिरावर हरी काळाच्याद्वारे मार देईल आणि त्याला नरकात टाकला जाईल आणि येथे
राम कोणी मळकट मैले मंत्र शिकेल.॥२८७॥

राम

राम करे बस देव मंगावे हे माल ॥ तिकारी हि जम कढावे हे खाल ॥

राम

राम जना सुखेद करे जग माय ॥ तके नर कुंभी नरका जाय ॥२८८॥

राम

राम हे असे मैले मंत्र शिकून मैल्या देवांना वश करून त्या मैल्या देवापासून माल म्हणजे

राम

राम वस्तु मागून घेतो तर त्याची कातडी यम काढेल आणि कोणी संसारात संतजनाला

राम

राम त्रास देईल.तर तो कुंभी नावाच्या नरकात जाईल.(कुंभी नरक म्हणजे त्या माठाच्या

राम

राम तोंडाएवढे तोंड आणि आत चार कोस लांब व चार कोस चवड आणि चार कोस खोल

राम

राम इतका खोल नरककुंड असून त्याचे तोंड फक्त घरडी एवढे असते.याच्यात आधीपासून

राम

राम अनंत जीव पडलेले राहतात.आणि याच्यात या संताला त्रास देणाऱ्या माणसाला टाकून

राम

राम देतात. ॥२८८॥

राम

राम एकु कोहो दोस बताऊँ हूँ तोय ॥ भळे सुण खून अनेकुं होय ॥

राम

राम सवे तुज खून बताऊँ लाय ॥ जमी पे पाव न मेल्यो हो जाय ॥२८९॥

राम

राम हे शिष्य मी तुला एक-एक वेग-वेगळे दोष सांगितले आणखीही अनेक प्रकारचे दोष

राम

राम आहेत.जर सर्व दोष आणून तुला सांगु तर जमीनीवर पायही ठेवला जाणार नाही.

राम

राम ॥२८९॥

राम

राम तुजै मै छोट बडा कहूँ लाय ॥ जका कर नरक अवसां जाय ॥

राम

राम क्युँ हि कर खून मिटे नहि कोय ॥ तिके सुण दोष बताऊँ हूँ तोय ॥२९०॥

राम

राम आता मी तुला जे मोठे दोष आहेत ते सांगतो त्या मोठ्या कर्मांनी नक्कीच ते नरकात

राम

राम जातात. त्या मोठ्या दोषांचा गुन्हा काहीही केल्याने मिटत नाही.असे ते मोठे दोष मी

राम

राम तुला सांगतो. ॥२९०॥

राम

राम गुरां को खून न मिटे हे कोय ॥ अनेकुँ हूँ धर्म उपाया हाँ होय ॥

राम

राम भळे सुन नाँव लेवारी हि होय ॥ तिकारा खून न छूटे हे कोय ॥२९१॥

राम

राम एक गुरुचा केलेला गुन्हा काहीही केल्याने मिटत नाही अनेक उपाय केले तरी गुरुचा

राम

राम गुन्हा सुटत नाही.अधिक नाव घेणारे संत आहेत.त्यांचा केलेला अपराध सुटत नाही.

राम

राम ॥२९१॥

राम

राम आगा होय फेर धसे जग माय ॥ तके सुण खून कहूँ नहि जाय ॥

राम

राम भळे अे तीन बडा सुण होय ॥ तके सुण खून बताऊँ हूँ तोय ॥२९२॥

राम

राम संताकडून शब्द घेऊन भक्ती करू लागला.नंतर संतांनी सांगितलेल्या भक्ती सोडून

राम

राम संसारात घुसून संसारासारखे विकारी कर्म करू लागला हा गुन्हा कोठेही गेला तरी

राम

राम सुटणार नाही बाकी सर्व गुन्ह्यांपेक्षा हे गुन्हे खुप मोठे आहेत.मी तुला आणखी सांगतो.

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥२९२॥

राम

दोहा ॥

राम सुण सिष मै तो कुं कहूँ ॥ बडा दोष इम होय ॥

राम

राम फेरे कहे तो दोष रे ॥ सरब बताऊँ तोय ॥२९३॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज शिष्याला सांगतात की,हे शिष्य मी तुला जे सांगतो
राम ते मोठे दोष याप्रकारचे आहेत.अजूनही जर म्हणशील तर सर्व दोष तुला मी सांगेल.
राम ॥२९३॥

राम

राम

राम

सिष वायक ॥ दोहा ॥

राम

राम हो गुरुदेवजी बडा दोष किम छूटसी ॥ सो मुझ कहो उपाय ॥

राम

राम ओर कर्म मै काहा सुणूं ॥ जे हर भजियाँ जाय ॥२९४॥

राम

राम शिष्याने गुरुदेवाला सांगितले की,हे गुरुदेवजी,हे मोठे दोष कसे सुटतील? याचा उपाय
राम मला सांगा आणि दुसरे कर्म मी काय ऐकू? जे गुन्हे रामनामाचे भजन केल्याने मिटून
राम जातात.॥२९४॥

राम

राम

राम

गुरु वायक ॥ छंद मोतीदान ॥

राम बडा सुण कर्म गळे इम जाण ॥ गुरां कुं सीस निवावे हे आण ॥

राम

राम सबे सुण दोष इमे गळ जाय ॥ गहे हर नाँव गुरापे आय ॥२९५॥

राम

राम गुरुने म्हटले हे शिष्य,हे मोठे कर्म अशाप्रकारे गळून जातात ते मोठे कर्म फक्त गुरु
राम समोर डोके झुकविल्यानेच कापले जातात.दुसरे सर्व दोष असे गळून जातात सतगुरु
राम जवळ जाऊन रामनाम धारण केले तर सर्व दोष मिटून जातात. ॥२९५॥

राम

राम

राम

राम कर्म अनेक न लागे हे कोय ॥ होवे सब रद कियोडा हा होय ॥

राम

राम परमेसर नाँव अपरम्पार ॥ लगे दुष्ट कर्म रहे सब लार ॥२९६॥

राम

राम सतगुरु जवळ जाऊन हरनाम धारण केल्यानंतर दुसरे कोणतेही अनेक कर्म जे
राम असतील ते कर्म काहीही लागणार नाही आणि आधीचे जे केले गेलेले कर्म आहेत ते
राम गुरुजवळ जाऊन हरनाम धारण केल्याने रद्द होऊन जातात.परमेश्वराचे नाव अपरंपार
राम आहे.जे दृष्ट कर्म लागले ते मागे सुटून जातात. ॥२९६॥

राम

राम

राम

सिष वायक ॥ छंद मोतीदान ॥

राम कहे सिष फेर सुणो गुरुं देव ॥ भक्त बमेख बतावो हो भेव ॥

राम

राम बिना तुम ओर कहे कुण आय ॥ निरणा बिन भर्म सबे नहिं जाय ॥२९७॥

राम

राम शिष्याने म्हटले की,हे गुरुदेवजी आणखी ऐका भक्तीचा विवेक आणि भक्तीचा भेद
राम मला सांगा.हे गुरुदेवजी,तुमच्या शिवाय मला दुसरा कोण येऊन सांगेल?आणि तुमचा
राम निर्णय केल्याशिवाय माझा भ्रम जाणार नाही. ॥२९७॥

राम

राम

राम

राम हवे जम लोक कहो गुरुदेव ॥ केते प्रवाण कटीने हे भेव ॥

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम कहिजे आप सब बिध कर्म ॥ धीरज ग्यान कहो बिध धर्म ॥२९८॥

राम

राम हे गुरुदेवजी,आता तो यमलोक मला सांगा.त्याचे काय प्रमाण आहे?तो यमलोक कोठे
राम आहे?आपण सर्व विधीचे कर्म सांगा.त्याचे धीरज ज्ञान सांगा आणि त्याची विधी व
राम धर्म हे सर्व मला सांगा. ॥२९८॥

राम

राम

राम गुरु वायक ॥ छंद मोतीदान ॥

राम

राम सुणो सिष भेव बताऊँ हूँ तोय ॥ बामे कर लोक जमा को हो होय ॥

राम

राम चोडो सुण जोजन सेंस हजार ॥ ऐतो हिं लांबो ऊँचो बिस्तार ॥२९९॥

राम

राम गुरु शिष्याला म्हणाले की,हे शिष्य,मी तुला भेद सांगतो आहे.ते ऐक डव्या हाताला
राम यमाचा लोक आहे.दहा लाख योजन चवड आहे आणि इतकाच लांब आणि उंच त्या
राम यमलोकाचा इतका विस्तार आहे. ॥२९९॥

राम

राम चहुँ दिस पोल्याँ एकी की हि होय ॥ तिकारा भेव बताऊँ हूँ तोय ॥

राम

राम पूरबी पोळ तके नर जाय ॥ घणा सुख संपत माय समाय ॥३००॥

राम

राम या इतक्या मोठ्या यमलोकाच्या चारी दिशांना चार दरवाजे आहेत.(एक पूर्वेकडे,
राम दक्षिणेकडे एक तसेच पश्चिमीकडे एक उत्तरेकडे एक अशाप्रकारे चारी दिशांना चार
राम दरवाजे आहेत. त्याचा भेद मी तुला सांगतो.पूर्व दिशेच्या दरवाज्याने जे जन जातात ते
राम साऱ्या सुखांमध्ये आणि संपत्ती मध्ये जाऊन मिळतील.॥३००॥

राम

राम करे सुण लील बिलास अनेक ॥ चाय मन भोग सबे सुख पेख ॥

राम

राम भळे सुन उत्तर पोळ बखाण ॥ ज्याँ हां सुर राज घणा सुख जाण ॥३०१॥

राम

राम पूर्वे दिशेने जाणारे तेथे अनेक प्रकारच्या लीला आणि अनेक प्रकारचे विलास करतात.
राम त्यांच्या मनाला वाटेल ते भोग आणि सुख ते तेथे पाहू शकतात.आणिक ही ऐक
राम उत्तरेकडील दरवाज्याचे वर्णन करतो.तेथे देवतांचे राज्य आहे आणि तेथे खूप प्रकारचे
राम सुख आहेत.॥३०१॥

राम

राम अनंता हिं नाद घुरे घम घोर ॥ सुखि बोहो जीव हुवे ऊण ठोर ॥

राम

राम इच्छा मन माय जके फळ खाय ॥ सुणो सुख पार अपारुं हि मांय ॥३०२॥

राम

राम तेथे अनेक प्रकारच्या नादाचा घनघोर शब्द गरजत राहतो.त्या ठिकाणी सर्व जीव खूप
राम सुखी होतात.त्यांच्या मनात जी इच्छा असते ते फळ ते खातात.तेथील सुखांचा पार
राम नाही तेथे अपार सुख आहेत. ॥३०२॥

राम

राम पिछमी पोल कोऊं नर जाय ॥ घणा जुग सुख भुगते मांय ॥

राम

राम लंकाऊ पोळ ताहाँ जम लोक ॥ बोहो दुःख मार पडे गल तोख ॥३०३॥

राम

राम आणि पश्चिमकडच्या दरवाज्याने जे ही स्त्री-पुरुष जातात.ते तेथे अनेक युगांपर्यंत
राम सुख भोगतात आणि दक्षिणेकडे यमलोक आहे.तेथे खूप दुःख आहे.दक्षिणेकडे जाणाऱ्या

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जीवांवर खूप मार पडतो आणि त्यांच्या गळ्यात तोख जकड बंद करतात. ॥३०३॥

राम

राम कहयो मै लार सुणो बिध भाग ॥ तके सब दुख पडे इण जाग ॥

राम

राम कहाँ लग भेव बताऊँ तोय ॥ महा दुःख मार जमाकी होय ॥३०४॥

राम

राम त्या यमलोकाचे मागे मी वर्णन केलेलेच आहे त्याची सर्व विधी मागे सांगितलेली आहे.

राम

राम त्या ठिकाणी मागे सांगितलेल्या दुःख जीवांवर पडतात.त्याचा भेद कोठपर्यंत तुला आणून

राम

राम सांगू?तेथे महादुःख यमाची मार आहे. ॥३०४॥

राम

राम कयाँ बिध बेतन आवे हे कोय ॥ हुकम हुकम तिहुँ लोक में होय ॥

राम

राम सुणो सिष दुख तणा नहिं छेह ॥ छुछम सा सोज कया हे एह ॥३०५॥

राम

राम ते सांगितल्याने त्याची विधी आणि विचार येत नाही.हुकुम-हुकुम तिहूँ लोक मे होय

राम

राम म्हणजे तिन्ही लोकांमध्ये यमाच्या हुकुमाच्यानुसार होते.सर्व जन यमाच्या हुकुमाला

राम

राम मानतात.तेथील दुःखांचा काही अंत नाही तरीही मी थोडेसे शोधून सांगितले आहे.

राम

राम ॥३०५॥

राम

सिष वायक ॥ दोहा ॥

राम हो गुरुदेवजी जम लोक च्यारुं दिशा ॥ चार पोळ अे होय ॥

राम

राम किस बिध न्यारा छांट के ॥ जाता हे नर जोय ॥३०६॥

राम

राम शिष्याने सांगितले की,हे गुरुदेवजी,यमलोकाच्या चारी दिशांना दरवाजे आहेत.या चारी

राम

राम दरवाजांतून मनुष्य कशाप्रकारे वेगवेगळे करून जातांना दिसू लागतात. ॥३०६॥

राम

गुरु वायक ॥

राम हे सिष जेसी करणी जो करे ॥ मृत लोक के मांय ॥

राम

राम तिण कारण जम छाट के ॥ पोळ पोळ ले जाय ॥ ३०७ ॥

राम

राम गुरुने सांगितले की,हे शिष्य,हे जीव या मृत्यूलोकात जशी करणी करतो.त्या करण्यांमुळे

राम

राम यम त्यातून वेग-वेगळे निवडून त्या त्या दरवाजांतून घेऊन जातात.॥३०७॥

राम

सिष वायक ॥

राम हो गुरुदेवजी कुण करणी कर जीव ओ ॥ पिच्छम पोल कूं जाय ॥

राम

राम न्यारी न्यारी छांट के ॥ च्यारुं कहो बजाय ॥३०८॥

राम

राम शिष्याने म्हटले,हे गुरुदेवजी,कोणती करणी करून हे जीव पश्चिमच्या दरवाज्याने

राम

राम जातात हे वेग-वेगळे करून चारी दरवाजांचे भेद मला सांगा.॥३०८॥

राम

गुरु वायक ॥ छंद मोती दान ॥

राम सुणो सिष भेद बताऊँ तोय ॥ करे जिग जाग पुन्यारथ लोय ॥

राम

राम भळे उपकार दया घट मांय ॥ जके नर पूरब पोळया जाय ॥३०९॥

राम

राम गुरुने सांगितले की,हे शिष्य,याचा भेद मी तुला सांगतो.कोणी यज्ञ करतो आणि होम

राम

राम करतो व पुण्य करतो. ते लोक व जे जीवांवर उपकार करतात आणि ज्यांच्या घटात

राम

राम दया आहे असे मनुष्य पुर्वेच्या दरवाज्याने जातात. ॥३०९॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	कथे नित ग्यान सुरां सुभ सेव ॥ भजे अवतार तीनुं सत्त देव ॥		राम
राम	करे तप त्याग जोरावर आय ॥ तके नर उत्तर पोळ्यां हां जाय ॥३१०॥		राम
राम	आणि जे मायेच्या ज्ञानाचे कथन करतात.शुभ-शुभ देवांची सेवा करतात.रामचंद्र,		राम
राम	श्रीकृष्ण अशा अवतारांना भजतात तसेच ब्रम्हा,विष्णू,महेश या तिन्ही देवांना सत्त		राम
राम	मानतात आणि मोठी कठीण तपस्या करतात,जबरदस्त त्याग करतात असे मनुष्य		राम
राम	उत्तर दरवाजाने जातात. ॥३१०॥		राम
राम	रटे निजनाँव न केवळ नित्त ॥ धरे उर माहि अफूटो हो चित्त ॥		राम
राम	पुरा गुरु धार करे नित सेव ॥ बिना हर ओर न माने हे देव ॥३११॥		राम
राम	कोणी नेहमी नि कैवल्य नामाचे रटण करतात तसेच हृदयात चित्त उलटे धरतात		राम
राम	(चित्तात आलेल्या विरुध्द गोष्टी करतात)अशी धारण ठेवतात आणि पूर्ण गुरु धारण		राम
राम	करून त्या गुरुची नेहमी सेवा करतात.तसेच हरशिवाय दुसऱ्या देवास मानत नाही.		राम
राम	॥३११॥		राम
राम	सजे सत्त जोग काया घट माय ॥ जके सुण पिछम पोळ्यां हाँ जाय ॥		राम
राम	करे सो कर्म बोहो बिध आय ॥ तके सुण दखिण पोळ्या हाँ जाय ॥३१२॥		राम
राम	आणि या शरीराने साधून,या घटातच सत्य योगाची साधना करतात ते पश्चिमच्या		राम
राम	दरवाज्याने जातात आणि दुसऱ्या अनेक तऱ्हेचे वाईट कर्म खुपसे करतात ते दक्षिणेच्या		राम
राम	दरवाज्याने जातात. ॥३१२॥		राम
राम	स्वर्ग अे पोळ कही सब सुध ॥ बोहो बिध रीत समझले बुध ॥		राम
राम	हवे सुण सिष इऊँ अे होय ॥ सिंभु सा बेण सुणाया हे सोय ॥३१३॥		राम
राम	स्वर्गाचे सर्व दरवाजे शोधून मी तुला सांगितले.ती खुप तऱ्हेच्या विधीची रीत आणि		राम
राम	बुध्दीने तु समजून घे.शिष्य ऐक,हे असे थोडेसे वचन मी तुला सांगितले आहे. ॥३१३॥		राम
राम	शिष वायक ॥ दोहा ॥		राम
राम	हो गुरुदेव जी धिन्न आप हो ॥ धिन्न मेरो अवतार ॥		राम
राम	तुम सरणे मै आय के ॥ पायो भेव अपार ॥३१४॥		राम
राम	शिष्याने म्हटले की,हे गुरुदेवजी आपण धन्य आहात आणि माझा अवतारही धन्य		राम
राम	आहे.आपल्या शरणात येऊन मी अपार भेद प्राप्त केला. ॥३१४॥		राम
राम	मेरे मन अबलाख हे ॥ अेक ओर गुरु राय ॥		राम
राम	जिण जिण पोळ्याँ पोंचिया ॥ याँ किम जाणी जाय ॥३१५॥		राम
राम	हे गुरुराय,माझ्या मनात आणखी एक अभिलाषा आहे की,येथे मनुष्य मरतात तर ते		राम
राम	कोण कोणत्या दरवाज्याने गेला हे येथे कसे समजले जाईल ? ॥३१५॥		राम
राम	याँ किम जाणी जाय ॥ भेद यां को मुज दीजे ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम कृपा कर गुरुदेव ॥ छांट निरणा सब कीजे ॥३१६॥

राम

राम हा जीव कोणत्या दरवाज्याने गेला आहे हे येथे कसे समजण्यात येते. याचा भेद मला
राम द्या.हे गुरुदेवजी,कृपा करुन त्याचा सर्व वेगवेगळा करुन निर्णय करा.(त्याचा सर्व
राम वेगवेगळा निर्णय करा.)॥३१६॥

राम

राम

राम गुरु वायक ॥ छंद मोतीदान ॥

राम

राम हे सिष या सुण युँ गम होय ॥ तिकाको मै भेव बताऊँ तोय ॥

राम

राम काया सो हो हंस तजे तिण बार ॥ भेदी जन आण लखे संसार ॥३१७॥

राम

राम गुरुंनी सांगितले की,हे शिष्य याची येथे अशी माहिती होते त्याचा मी तुला भेद
राम सांगतो,या शरीराला हा हंस ज्यावेळी सोडून जातो या संसारात जे भेदी जन आहे ते
राम हा जीव कोणत्या दरवाज्याने गेला ते समजून घेतात. ॥३१७॥

राम

राम

राम

राम खुले सो काया कंवळ जाण ॥ तहाँ होय हंस बिछुटे हे आण ॥

राम

राम वहाँ की पोळ याहाँ यह होय ॥ खण्डे पिण्ड राम बणाई हे जोय ॥३१८॥

राम

राम हंस निघतो त्यावेळी शरीराचे जे कमळ उघडतात.हा हंस निघाला असे समजायला
राम पाहिले.तेथील दरवाजा आहे तसाच येथील आहे.रामजीने खंडाची हकीकत सर्व पिंडात
राम बनविली आहे तीला पाहून घ्या. ॥३१८॥

राम

राम

राम

राम वहाँ जिण पोळ ले जावे जम ॥ याहाँ तिण घाट कडावे दम ॥

राम

राम सुणो सिष भेव इमे यह होय ॥ वाहाँ यहाँ रीत कहिँ मै तोय ॥३१९॥

राम

राम तेथे ज्या दरवाज्याने यम जीवाला घेऊन जातात येथून त्याच घाटाने श्वास काढून
राम घेतात म्हणजे श्वासासोबत जीव काढून घेऊन जातात.हे शिष्य,याचा भेद हा असा
राम आहे.तेथील आणि येथील रीत मी तुला सांगितली. ॥३१९॥

राम

राम

राम

राम सिष वायक ॥

राम

राम पुरब पोळ तके हंस जाय ॥ याहाँ को घाट खुले गुरु आय ॥

राम

राम इना को भेव कहो सब बाट ॥ किसी वाहाँ पोळ किस्यो याहाँ घाट ॥३२०॥

राम

राम शिष्याने गुरुदेवांना सांगितले की,हे गुरुदेवजी,पूर्वेच्या दरवाज्याने जे हंस जातात तर
राम येथे त्यांचा कोणता घाट खुलतो?याचा सर्व भेद आणि याचे सर्व रस्ते मला सांगा.
राम तेथील ज्या दरवाज्याने जीवाला घेऊन जातात तर येथे जीवाला घेऊन जाते वेळी
राम कोणता घाट खुलतो? ॥३२०॥

राम

राम

राम

राम

राम गुरु वायक ॥

राम

राम सुणो सिष तोय बताऊँ घाट ॥ पुरबी पोळ याहाँ मुख बाट ॥

राम

राम भळे सुन घ्राण स दम खुलाय ॥ जके हंस उत्तर पोल्या जाय ॥३२१॥

राम

राम गुरुंनी सांगितले की,हे शिष्य,याचा घाट बोलून सांगतो ते ऐक.तेथे ज्या जीवाला
राम पूर्वेच्या दरवाजातून घेऊन जातात.त्या जीवाला येथे मुखाच्या रस्त्याने काढतात आणि

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जेथे नाकातून ज्याचा श्वास म्हणजे जीव काढतात त्या जीवाला नाकाच्या दरवाजातून काढतात तेथे तो जीव उत्तरेच्या दरवाजाने जातो. ॥३२१॥

राम

राम खुले चख नैण सुणो इण देह ॥ तके हंस पिछम पोळस नेह ॥

राम

राम गुदा लिंग घाट याहाँ यह जाण ॥ वहाँ सुण दक्षिण पोळ बखाण ॥३२२॥

राम

राम आणि ज्या देहात ज्याचे मरते वेळी उघडे राहतात,त्या हंसाला पश्चिमच्या दरवाजातून घेऊन जातात व येथे गुदेच्या रस्त्याने आणि लिंगाच्या रस्त्याने,ज्या जीवाला घेऊन जातात,त्या जीवाला तेथे दक्षिणेच्या दरवाजातून घेऊन जातात. ॥३२२॥

राम

राम कहे सिष फेर सुणो गुरु आय ॥ दिसे नहिं हंस काहाँ होय जाय ॥

राम

राम किसी बिध जाण पडे गुरुदेव ॥ तको मुज सोज बतावो हो भेव ॥३२३॥

राम

राम शिष्याने सांगितले हे गुरुजी,आणखी ऐका,हा हंस जाते वेळी कोठून गेला हे तर काही दिसत नाही.मग हे गुरुदेवजी हे कसे ओळखले जाते?याचा शोधून मला भेद सांगा. ॥३२३॥

राम

राम याहाँ होय हंस गयो ते तीक ॥ तिका गुरु मोह बतावो हो लीक ॥

राम

राम सुणो सिष फूल खुले सोई जाण ॥ ताहाँ होय हंस बिछुटो हो आण ॥३२४॥

राम

राम हा येथून लवकर हंस गेला आहे तर गुरुजी त्याच्या गेलेल्या रस्त्याची लीक म्हणजे चिन्ह मला सांगा.गुरुने सांगितले हे शिष्य,जीव निघतो तेंव्हा जे फुल उमलले त्यातून हा जीव गेला असे समजून घे. ॥३२४॥

राम

राम कहे सिष फेर सुणो गुरुदेव ॥ अे तो हद च्यार बताया हे भेव ॥

राम

राम हवे ओ भेव कहो गुरु आय ॥ मिले जे मोख काहाँ होय जाय ॥३२५॥

राम

राम शिष्याने गुरुदेवांना सांगितले,गुरुजी आणखी सांगतो ते ऐका.हे तर आपण हद्दीच्याच चारी दरवाजांचा भेद सांगितला.तर गुरुदेवजी हा भेद आपण मला सांगा की,जे मोक्षाला जाऊन मिळतात ते येथे कोणत्या रस्त्याने जातात ?॥३२५॥

राम

राम तकांरो भेव कहयो नहिं मोय ॥ वहाँ परममोख यहाँ काहाँ होय ॥

राम

राम सुणो सिष अेह अटे सेनाण ॥ त्रबेणी शीश बैकुण्ट बखाण ॥३२६॥

राम

राम तर मोक्षास कोठून जातील याचा भेद आपण मला सांगितला नाही.तेथे परममोक्षात जातात.ते येथे या शरीरातून कोठून निघतात.गुरुने सांगितले की हे शिष्य ऐक,याचे येथे हे चिन्ह आहे. त्रिवेणीच्या पुढे वैकुंठ आहे. ॥३२६॥

राम

राम भळे तुज बाट बताऊँ हूँ जोय ॥ वाहाँ की गेल याहाँ आ होय ॥

राम

राम दशमो द्वार खुले जब आण ॥ तबे सुण मोख पहुँते हे जाण ॥३२७॥

राम

राम आणखी ही मी तुला रस्ता सांगतो.तेथील रस्ता येथे आहे.जेव्हा दहावेद्वार येथे उघडेल तेहा हा हंस मोक्षात जाईल. ॥३२७॥

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

याहाँ ओ घाट जडयो रहे जोय ॥ तहाँ लग हंस न पहुँतो हे कोय ॥

राम

राम

बडी याहाँ पूँछ पराक्रम जाण ॥ दशमो द्वार न खुल्यो हे आण ॥३२८॥

राम

राम

जो पर्यंत दहावेद्वारे येथे न उघडता बंद राहिल तोपर्यंत कोणी हंस मोक्षात पोहचला नाही.हे दहावेद्वार उघडण्याची मोठी पोहच आणि मोठा पराक्रम आहे.जोपर्यंत दहावेद्वार उघडले नाही. ॥३२८॥

राम

राम

ताहाँ लग फेर धरे अवतार ॥ काहाँ सिध साध पीर संसार ॥

राम

राम

दशमो द्वार खुल्या बिन देव ॥ सदा उर आस करे यह सेव ॥३२९॥

राम

राम

तोपर्यंत पुन्हा जन्म धारण करावाच लागेल. मग तो सिध्द असो वा साधु असो,मग संसारात पीर असो वा संसारात कोणीही दहावेद्वार उघडल्या शिवाय म्हणजे दहाव्याद्वाराची विधी धारण केल्या शिवाय ब्रम्हा,विष्णू,महेश या देवांची सेवा करतात आणि हे देव या जीवाची आशा करतात. ॥३२९॥ ॥ इति ग्रंथ चितावणी ग्रंथ संपूर्ण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम